

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

2013

PŘÍRUČKA PRO PROVOZOVATELE POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

**k nařízení (EU) č. 1169/2011
o poskytování informací o potravinách
spotřebitelům**

2013

**PŘÍRUČKA
PRO PROVOZOVATELE
POTRAVINÁŘSKÝCH
PODNIKŮ**

**k nařízení (EU) č. 1169/2011
o poskytování informací o potravinách
spotřebitelům**

OBSAH

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům	3
OTÁZKY A ODPOVĚDI týkající se používání nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům	46
POKYNY PRO PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY POVĚŘENÉ KONTROLOU SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EU K nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 s ohledem na stanovení přípustných odchylek od nutričních hodnot uvedených na etiketě.....	62
INSTRUKCE PRO POSTUP PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ PŘI KONTROLE SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE, pokud jde o analytické metody používané při určování obsahu vlákniny udávaného na etiketě	76
PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1337/2013, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa	82

Ke stažení na: http://eur-lex.europa.eu/RECH_naturel.do

NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1169/2011

ze dne 25. října 2011

o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 uvedené smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,
v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 169 Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 uvedené smlouvy.
- (2) Volný pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin je nezbytnou charakteristikou vnitřního trhu a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům.
- (3) Pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace by mělo být zajištěno, aby byli spotřebitelé patřičně informováni o potravinách, které konzumují. Rozhodování spotřebitelů mohou ovlivňovat mimo jiné zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální a etické úvahy.
- (4) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽³⁾, je obecným cílem potravinového práva poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují, a zabránit jakýmkoli praktikám, které je mohou uvést v omyl.
- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽⁴⁾ se vztahuje na některé aspekty poskytování informací spotřebitelům, konkrétně s cílem předcházet klamavému jednání a klamavému opomenutí informací. Obecné zásady týkající se nekalých obchodních praktik by měly být doplněny zvláštními pravidly pro poskytování informací o potravinách spotřebitelům.
- (6) Pravidla Unie týkající se označování potravin platná pro všechny potraviny jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁵⁾. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1978, a měla by být proto aktualizována.

(1) Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

(2) Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. června 2010 (Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 187) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 21. února 2011 (Úř. věst. C 102 E, 2.4.2011, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 29. září 2011.

(3) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

(4) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

(5) Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

- (7) Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin ⁽⁶⁾ stanoví pravidla pro obsah a uvádění údajů o výživové hodnotě na balených potravinách. Podle těchto pravidel je uvedení údajů o výživové hodnotě dobrovolné, pokud není uvedeno výživové tvrzení týkající se dané potraviny. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1990, a měla by být proto aktualizována.
- (8) Obecné požadavky na označování potravin jsou doplněny řadou ustanovení vztahujících se na všechny potraviny za určitých okolností anebo na určité skupiny potravin. Kromě toho existuje řada zvláštních pravidel vztahujících se na konkrétní potraviny.
- (9) Původní cíle a základní součásti současných právních předpisů v oblasti označování potravin stále platí, je však třeba tyto předpisy zjednodušit, aby se zajistilo jejich snadnější dodržování a lepší srozumitelnost pro zúčastněné subjekty, a zmodernizovat je tak, aby zohledňovaly nový vývoj v oblasti informací o potravinách. Toto nařízení slouží jak zájmům vnitřního trhu, neboť zjednodušuje právní předpisy, zajišťuje právní jistotu a omezuje byrokratickou zátěž, tak zájmům občanů, neboť žádá, aby byly potraviny označovány jasným, srozumitelným a čitelným způsobem.
- (10) Široká veřejnost se zajímá o vzájemný vztah mezi stravováním a zdravím, stejně jako o vhodný způsob stravování odpovídající individuálním potřebám. Bílá kniha Komise ze dne 30. května 2007 o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou (dále jen „bílá kniha Komise“) uvádí, že výživové označování potravin je jedním z důležitých způsobů, jimiž lze spotřebitele informovat o složení potravin a pomoci jim informovaně se rozhodovat při jejich výběru. Sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU na období 2007–2013 – Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ zdůraznilo, že pro účinnou hospodářskou soutěž i pro prospěch spotřebitelů je možnost informovaného výběru potravin zásadní. K takovému výběru by významně přispělo, kdyby spotřebitelé znali základní zásady výživy a příslušné údaje o výživové hodnotě potravin. Významným nástrojem pro zlepšování srozumitelnosti informací o potravinách pro spotřebitele jsou vzdělávací a informační kampaně.
- (11) Pro zvýšení právní jistoty a zajištění racionálního a důsledného prosazování práva je vhodné zrušit směrnice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradit je jediným nařízením zajišťujícím jistotu pro spotřebitele a další zúčastněné subjekty a snižujícím správní zátěž.
- (12) V zájmu lepší přehlednosti je vhodné zrušit a začlenit do tohoto nařízení jiné horizontální právní předpisy, totiž směrnici Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli ⁽⁷⁾, směrnici Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin ⁽⁸⁾, směrnici Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein ⁽⁹⁾, nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fyto-steroly, estery fytosterolů, fytostanolů nebo estery fytostanolů ⁽¹⁰⁾ a směrnici Komise 2008/5/ES ze dne 30. ledna 2008 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, při označování určitých potravin ⁽¹¹⁾.
- (13) Je nezbytné stanovit společné definice, zásady, požadavky a postupy, aby byl vytvořen jasný rámec a společný základ pro opatření na úrovni Unie a jednotlivých členských států upravující poskytování informací o potravinách.
- (14) Pro zajištění uceleného a vývoj v této oblasti sledujícího přístupu k informacím poskytovaným spotřebitelům o potravinách, které konzumují, by měla být zavedena široká definice právních předpisů o poskytování informací o potravinách zahrnující pravidla obecné i zvláštní povahy, jakož i široká definice informací o potravinách zahrnující údaje poskytované i jinými prostředky než etiketami.
- (15) Pravidla Unie by se měla vztahovat pouze na podniky, z jejichž povahy vyplývá jistá kontinuita činnosti a určitý stupeň organizace. Činnosti jako příležitostná manipulace s potravinami a jejich dodávka, podávání pokrmů a prodej potravin soukromými osobami například při dobročinných akcích nebo na místních trzích či setkáních by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat neměly.
- (16) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zajistit dostatečnou pružnost, aby bylo možno držet krok s novými požadavky spotřebitelů na informace a zajistit rovnováhu mezi ochranou vnitřního trhu a rozdíly ve vnímání spotřebitelů v členských státech.
- (17) Prvotním zřetelem při požadování povinných informací o potravinách by mělo být zajištění možnosti spotřebitelů identifikovat určitou potravinu a vhodně ji použít a vybírat potraviny vyhovující jejich individuálním stravovacím potřebám. S tímto cílem by provozovatelé potravinářských podniků měli tyto informace učinit přístupnější zrakově postiženým osobám.

(6) Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

(7) Úř. věst. L 113, 30.4.1987, s. 57.

(8) Úř. věst. L 69, 16.3.1999, s. 22.

(9) Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 20.

(10) Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 44.

(11) Úř. věst. L 27, 31.1.2008, s. 12.

- (18) Aby bylo možné právní předpisy o poskytování informací o potravinách přizpůsobovat měnícím se potřebám spotřebitelů v oblasti informací, měly by veškeré úvahy o potřebě povinných informací o potravinách také přihlížet k široce projevovanému zájmu většiny spotřebitelů o zveřejňování určitých informací.
- (19) Nové požadavky na poskytování povinných informací o potravinách by však měly být stanoveny pouze v případě potřeby a v souladu se zásadami subsidiarity, proporcionality a udržitelnosti.
- (20) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.
- (21) Aby nedošlo k roztříštění pravidel odpovědnosti provozovatelů potravinářských podniků za poskytování informací o potravinách, je vhodné upřesnit jejich povinnosti v této oblasti. Toto upřesnění by mělo být v souladu s povinnostmi ve vztahu ke spotřebiteli, které jsou uvedeny v článku 17 nařízení (ES) č. 178/2002.
- (22) Měl by být vypracován seznam všech povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách určených pro konečného spotřebitele a pro zařízení společného stravování. Uvedený seznam by měl zachovat informace, které jsou již požadovány v rámci stávajících právních předpisů Unie, vzhledem k tomu, že jsou obecně považovány za cenné *acquis* ve vztahu k informování spotřebitelů.
- (23) Aby mohly být zohledněny změny a vývoj v oblasti poskytování informací o potravinách, měla by být Komise zmocněna umožnit, aby určité údaje byly zpřístupněny alternativními prostředky. Konzultace se zúčastněnými subjekty by měla usnadnit včasné a náležitě zaměřené změny požadavků na poskytování informací o potravinách.
- (24) Některé složky nebo jiné látky či produkty (jako například pomocné látky), pokud jsou použity při výrobě potravin a zůstávají v nich přítomny, mohou u některých osob vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, která může v některých případech ohrožovat zdraví dotčených osob. Je důležité, aby byly poskytovány informace o přítomnosti potravinářských přídavných látek, pomocných látek a jiných látek nebo produktů, u nichž bylo vědecky prokázáno, že mohou vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, aby měli zejména spotřebitelé trpící potravinovou alergií nebo nesnášenlivostí možnost informovaného výběru potravin, které jsou pro ně bezpečné.
- (25) Aby mohli být spotřebitelé informováni o přítomnosti umělých nanomateriálů v potravinách, je vhodné zařadit definici tohoto pojmu. S ohledem na skutečnost, že potraviny, které obsahují umělé nanomateriály nebo které z umělých nanomateriálů sestávají, mohou být novými potravinami, by měl být vhodný legislativní rámec uvedených definic zvažován v souvislosti s nadcházejícím přezkumem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 ze dne 27. ledna 1997 o nových potravinách a nových složkách potravin ⁽¹²⁾.
- (26) Etikety na potravinách by měly být jasné a srozumitelné, aby pomáhaly spotřebitelům, kteří mají zájem si informovaněji vybírat potraviny a stravu. Studie ukazují, že důležitým prvkem pro maximalizaci pravděpodobnosti toho, že informace na etiketě budou mít vliv na spotřebitele, je snadná čitelnost textu a že nečitelná informace o produktu je jednou z hlavních příčin nespokojenosti spotřebitelů s etiketami na potravinách. Ke zohlednění všech hledisek týkajících se čitelnosti, včetně písma, barvy a kontrastu, by proto měl být vypracován komplexní přístup.
- (27) Pro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebiteli, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že by všechny potraviny dodávané prostřednictvím prodeje na dálku měly splňovat stejné informační požadavky jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že by v těchto případech příslušné povinné informace o potravinách měly být k dispozici před dokončením nákupu.
- (28) V posledních desetiletích došlo k prudkému rozvoji technologie pro zmrazování potravin, která je široce využívána za účelem zlepšení oběhu zboží na vnitřním trhu Unie a snížení rizik v oblasti bezpečnosti potravin. Avšak zmrazování a pozdější rozmrazování určitých potravin, zejména masných a rybích výrobků, omezuje jejich možné další použití a může mít také vliv na jejich bezpečnost, chuť a fyzikální vlastnosti. Oproti tomu u jiných výrobků, zejména u másla, zmrazování takové účinky nemá. Proto by měl být v případě, že byl výrobek rozmrazován, konečný spotřebitel náležitě informován o jeho stavu.
- (29) Země původu nebo místo provenience potraviny by se měla uvádět vždy, pokud by opomenutí této informace mohlo spotřebitele uvést v omyl, co se týče skutečné země původu nebo místa provenience daného výrobku. Ve všech případech by uvedení země původu nebo místa provenience mělo být provedeno tak, aby spotřebitele nemátlo, a na základě jasně stanovených kritérií, která zajišťují stejné podmínky pro zástupce výrobního odvětví a spotřebitelům poskytují srozumitelnější informace o zemi původu nebo místě provenience potraviny. Tato kritéria by se neměla vztahovat na uvedení jména nebo adresy provozovatele potravinářského podniku.
- (30) V některých případech mohou provozovatelé potravinářských podniků chtít dobrovolně uvést původ dané potraviny, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku. Tato označení by též měla splňovat harmonizovaná kritéria.

(12) Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 1.

- (31) Označení původu je v Unii v současné době povinné pro hovězí maso a výrobky z hovězího masa ⁽¹³⁾ v důsledku krizové situace, která vznikla v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií a vedla k vytvoření spotřebitelských očekávání. Z posouzení dopadu provedeného Komisí je zřejmé, že původ masa má pro spotřebitele prvořadý význam. V Unii je značně rozšířena konzumace i jiného masa, jako je maso vepřové, skopové, kozí nebo drůbeží. Je proto vhodné stanovit pro tyto produkty povinné označení původu. Zvláštní požadavky na označení původu by mohly být pro různé druhy masa odlišné podle charakteristik daných druhů zvířat. Je vhodné umožnit stanovení povinných požadavků, které by se mohly odlišovat pro různé druhy masa, prostřednictvím prováděcích pravidel při zohlednění zásady proporcionality a správní zátěže pro provozovatele potravinářských podniků a donucovací orgány.
- (32) Ustanovení týkající se povinného označení původu byla vytvořena na základě vertikálních přístupů, jako v případě medu ⁽¹⁴⁾, ovoce a zeleniny ⁽¹⁵⁾, ryb ⁽¹⁶⁾, hovězího masa a výrobků z hovězího masa ⁽¹⁷⁾ a olivového oleje ⁽¹⁸⁾. Je třeba prověřit možnost rozšíření povinnosti uvádět označení původu i na obalech jiných potravin. Z tohoto důvodu je vhodné požádat Komisi, aby připravila zprávy týkající se těchto potravin: jiné druhy masa než maso hovězí, vepřové, skopové, kozí a drůbeží; mléko; mléko použité jako složka v mléčných výrobcích; maso užitá jako složka; nezpracované potraviny; produkty s jedinou složkou; složky, které se na potravině podílejí více než 50 %. Jelikož mléko je jedním z produktů, u nichž je označení původu považováno za obzvláště významné, měla by být zpráva Komise o tomto produktu k dispozici co nejdříve. Na základě závěrů těchto zpráv může Komise předložit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie nebo případně předložit nové iniciativy na odvětvovém základě.
- (33) Nepreferenční pravidla Unie týkající se původu jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽¹⁹⁾, a v prováděcích pravidlech k němu obsažených v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁰⁾. Určení země původu potravin se bude řídit uvedenými pravidly, s nimiž jsou provozovatelé potravinářských podniků i správní orgány dobře obeznámeni, což by mělo usnadňovat jejich provádění.
- (34) Výživové údaje o potravinách se týkají informací o energetické hodnotě a určitých živinách v nich obsažených. Povinné uvádění údajů o výživové hodnotě na obalu by mělo pomoci při provádění opatření v zájmu zlepšení výživy v rámci politiky v oblasti veřejného zdraví, jež by mohla zahrnovat poskytování vědeckých doporučení pro veřejnou osvětu v oblasti výživy a podporovat informovaný výběr potravin.
- (35) V zájmu porovnatelnosti výrobků v různých velkých baleních je vhodné zachovat požadavek, aby byly povinné údaje o výživové hodnotě i nadále vyjádřeny na 100 g či 100 ml, přičemž lze případně povolit uvádění doplňujících údajů na porci. Jsou-li potraviny baleny po jednotlivých porcích nebo jednotkách spotřeby, mělo by být tedy povoleno uvádět vedle vyjádření na 100 g či 100 ml také výživové hodnoty jedné porce nebo jednotky spotřeby. Komise by měla být v zájmu porovnatelnosti údajů o porcích či jednotkách spotřeby rovněž zmocněna přijmout pravidla pro uvádění výživových hodnot jedné porce nebo jednotky spotřeby u zvláštních skupin potravin.
- (36) V bílé knize Komise jsou zdůrazněny některé živiny důležité z hlediska veřejného zdraví, jako jsou nasycené tuky, cukry nebo sodík. Je proto vhodné, aby požadavky na povinné uvádění údajů o výživové hodnotě vzaly tyto prvky v úvahu.
- (37) Jelikož jedním z cílů tohoto nařízení je poskytnout konečnému spotřebiteli základ, aby mohl učinit informovaný výběr, je v tomto ohledu důležité zajistit, aby konečný spotřebitel snadno porozuměl informacím uvedeným na označení. Proto je vhodné použít při označování pojem „sůl“ namísto odpovídajícího názvu živiny „sodík“.
- (38) V zájmu důslednosti a jednotnosti práva Unie by dobrovolné uvádění výživových nebo zdravotních tvrzení na etiketách potravin mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin ⁽²¹⁾.
- (39) Aby provozovatelé potravinářských podniků nebyli zbytečně zatěžováni, je vhodné určit skupiny potravin, které nejsou zpracovány, u nichž nejsou údaje o výživové hodnotě určujícím faktorem rozhodování spotřebitelů o koupi nebo jejichž balení je příliš malé na splnění požadavků týkajících se povinného označení, osvobodit od povinného uvádění výživových údajů, pokud není povinnost poskytovat tyto údaje stanovena jinými pravidly Unie.
- (40) S ohledem na zvláštní povahu alkoholických nápojů je vhodné vyzvat Komisi, aby provedla hlubší analýzu požadavků na poskytování informací o těchto výrobcích. Proto by Komise měla vzhledem k nutnosti zajistit jednotnost s dalšími

(13) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu a o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

(14) Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

(15) Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1).

(16) Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

(17) Nařízení (ES) č. 1760/2000.

(18) Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 27).

(19) Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

(20) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

(21) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

příslušnými politikami Unie vypracovat do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu o uplatňování požadavků týkajících se uvádění informací o složení a výživové hodnotě alkoholických nápojů. S ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 5. září 2007 o strategii Evropské unie na podporu členských států při snižování následků spojených s alkoholem ⁽²²⁾, stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²³⁾, činnost Komise a obavy široké veřejnosti ohledně škodlivých účinků alkoholu zejména v případě mladých a ohrožených spotřebitelů by Komise dále měla po konzultaci se zúčastněnými subjekty a s členskými státy zvážit, zda by nebylo vhodné vytvořit definici nápojů typu „alkoholické limonády“, které jsou určeny především mladým lidem. Komise by v souvislosti s tímto nařízením měla rovněž navrhnout zvláštní požadavky týkající se alkoholických nápojů, bude-li to vhodné.

- (41) Aby při současné úrovni poznatků v oblasti výživy poskytované informace o výživové hodnotě náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Uvádění informací o výživové hodnotě potravin zčásti v hlavním zorném poli, obecně označovaném jako přední strana balení, a zčásti na jiné straně balení, například na zadní, by mohlo spotřebitele mást. Výživové údaje by se proto měly nacházet ve stejném zorném poli. Nejdůležitější prvky informací o výživové hodnotě je navíc možné dobrovolně zopakovat v hlavním zorném poli, aby byly pro spotřebitele při nákupu potravin základní informace o výživové hodnotě snadno viditelné. Ponechání volnosti ve volbě informací, které mohou být opakovány, by mohlo vyústit v matení spotřebitelů. Proto je zapotřebí upřesnit, které informace se mohou opakovat.
- (42) Provozovatelé potravinářských podniků by měli být povzbuzeni k tomu, aby dobrovolně uváděli informace, jež jsou součástí výživových údajů, u potravin jako alkoholické nápoje a nebalené potraviny, které mohou být osvobozeny od povinnosti nést výživové údaje, a proto by mělo být možné uvádět pouze omezené prvky výživových údajů. Je však záhodno jasně stanovit, které informace mohou být dobrovolně uváděny, aby neomezená volba provozovatele potravinářského podniku neuváděla spotřebitele v omyl.
- (43) V poslední době došlo k vývoji v oblasti vyjadřování výživových údajů nebo v jejich obchodní úpravě, kdy se v některých členských státech a organizacích potravinářského odvětví používá jiný způsob než na 100 g, 100 ml nebo na 1 porci, a to grafické vyjádření nebo symboly. Tyto další způsoby vyjádření a obchodní úpravy mohou spotřebitelům pomoci lépe porozumět výživovým údajům. Dostatečné doklady o tom, jak průměrný spotřebitel chápe a používá alternativní vyjádření a obchodní úpravu informací, však nejsou k dispozici pro celou Unii. Proto je vhodné umožnit vývoj různých způsobů vyjádření a obchodní úpravy na základě kritérií uvedených v tomto nařízení a vyzvat Komisi, aby vypracovala zprávu o používání těchto způsobů vyjádření a obchodní úpravy, jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace.
- (44) S cílem napomoci Komisi při vypracování této zprávy by jí členské státy měly poskytnout příslušné informace o používání dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů na trhu na svém území. Za tímto účelem by členské státy měly mít pravomoc vyžadovat, aby provozovatelé potravinářských podniků, kteří uvádějí na jejich území na trh potraviny označené těmito dalšími způsoby vyjádření nebo uvedení, vnitrostátním orgánům oznámili používání těchto dalších způsobů a příslušná odůvodnění, pokud jde o plnění požadavků stanovených v tomto nařízení.
- (45) Je žádoucí, aby byla zajištěna určitá úroveň soudržnosti při vývoji dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů. Proto je vhodné podporovat neustálou výměnu a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy a s Komisí a podporovat zapojení zúčastněných subjektů do těchto výměn.
- (46) Údaje o množství jednotlivých živin a srovnávací ukazatele uvedené ve stejném zorném poli ve snadno rozpoznatelné podobě umožňující posouzení výživových vlastností potraviny by měly být posuzovány komplexně jako součást výživových údajů, a nikoli jako skupina samostatných tvrzení.
- (47) Zkušenosti ukazují, že v mnoha případech jsou dobrovolné informace o potravinách uváděny na úkor přehlednosti informací povinných. Proto je třeba na pomoc provozovatelům potravinářských podniků a dozorovým orgánům stanovit kritéria pro zajištění rovnováhy mezi poskytováním povinných a dobrovolných informací o potravinách.
- (48) Členské státy by si měly ponechat právo stanovit v závislosti na místních podmínkách a okolnostech pravidla poskytování informací týkajících se nebalených potravin. Ačkoliv v těchto případech je poptávka spotřebitelů po dalších informacích omezená, za velmi důležité jsou považovány informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto by informace o případných alergenech měly být spotřebiteli poskytnuty vždy.
- (49) Pokud jde o otázky výslovně harmonizované tímto nařízením, neměly by mít členské státy možnost přijímat vnitrostátní předpisy, pokud to právo Unie nepovoluje. Tímto nařízením by nemělo být dotčeno právo členských států přijímat na vnitrostátní úrovni opatření týkající se otázek, které toto nařízení výslovně neupravuje. Těmito opatřeními by však členské státy neměly zakazovat, ztěžovat ani omezovat volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.
- (50) Spotřebitelé v Unii projevují stále větší zájem o uplatňování pravidel Unie, pokud jde o šetrnou porážku zvířat, včetně toho, zda bylo zvíře před porážkou omráčeno. V této souvislosti je třeba zvážit, zda by nebylo vhodné zpracovat v rámci budoucí strategie Unie pro ochranu a zajištění dobrých životních podmínek zvířat studii o možnosti poskytnout spotřebitelům relevantní informace o omračování zvířat.

(22) Úř. věst. C 187 E, 24.7.2008, s. 160.

(23) Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

- (51) Pravidla o poskytování informací o potravinách by měla být schopna přizpůsobovat se rychle se měnícímu společenskému, hospodářskému a technologickému prostředí.
- (52) Členské státy by měly provádět úřední kontroly pro zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽²⁴⁾.
- (53) Měla by být provedena aktualizace odkazů na směrnici 90/496/EHS v nařízení (ES) č. 1924/2006 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin ⁽²⁵⁾ s cílem zohlednit toto nařízení. Nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (54) Nepravdivá a častá aktualizace požadavků na poskytování informací o potravinách může pro potravinářské podniky, zejména malé a střední, představovat značnou správní zátěž. Je proto vhodné zajistit, aby se opatření, která Komise může přijmout v rámci výkonu pravomocí svěřených jí tímto nařízením, použila vždy téhož dne kalendářního roku po uplynutí přiměřeného přechodného období. V naléhavých případech by měly být od této zásady povoleny odchylky, je-li účelem dotyčných opatření ochrana lidského zdraví.
- (55) Aby mohli provozovatelé potravinářských podniků přizpůsobit označování svých výrobků novým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, je důležité stanovit pro použití tohoto nařízení přiměřená přechodná období.
- (56) Vzhledem k podstatným změnám požadavků na výživové označování zavedeným tímto nařízením, zejména vzhledem ke změnám v souvislosti s obsahem výživových údajů, je vhodné umožnit provozovatelům potravinářských podniků, aby se připravili na použití tohoto nařízení s předstihem.
- (57) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (58) Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie by měla být přenesena na Komisi, mimo jiné pokud jde o zprostředkování určitých povinných údajů jiným způsobem, než jejich uvedením na obalu nebo etiketě, o seznam potravin, u nichž se nevyžaduje uvedení seznamu složek, o opětovný přezkum seznamu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost nebo o seznam živin, který lze uvádět dobrovolně. Je zvláště důležité, aby Komise v průběhu příprav vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly Evropskému parlamentu a Radě souběžně, včas a odpovídajícím způsobem předávány příslušné dokumenty.
- (59) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, které jí umožní přijímat prováděcí akty týkající se mimo jiné způsobů vyjádření jednoho nebo více údajů piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, způsobu uvádění data minimální trvanlivosti, způsobu uvádění země původu nebo místa provenience v případě masa, přesnosti uvedených hodnot, pokud jde o výživové údaje, nebo vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽²⁶⁾,

(24) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

(25) Úř. věst. C 404, 30.12.2006, s. 26.

(26) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v souvislosti s informacemi o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu.
2. Toto nařízení stanoví obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách, a zejména označování potravin. Stanoví prostředky pro zajištění práva spotřebitelů na informace a postupy pro poskytování informací o potravinách s přihlédnutím k potřebě zajistit dostatečnou pružnost pro reagování na budoucí vývoj a nové požadavky na poskytování informací.
3. Toto nařízení se vztahuje na provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích potravinového řetězce, kde se jejich činnosti týkají poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Použije se na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele, včetně potravin dodávaných zařízeními společného stravování a potravin určených k dodání do těchto zařízení.
Toto nařízení se vztahuje na stravovací služby poskytované dopravními podniky, pokud se místo odjezdu či odletu nachází na území členských států, na něž se vztahují Smlouvy.
4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin.

Článek 2

Definice

- I. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:
 - a) definice „potraviny“, „potravinového práva“, „potravinářského podniku“, „provozovatele potravinářského podniku“, „maloobchodu“, „uvádění na trh“ a „konečného spotřebitele“ v článku 2 a v čl. 3 bodech 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002;
 - b) definice „zpracování“, „nezpracovaných produktů“ a „zpracovaných produktů“ v čl. 2 odst. 1 písm. m), n) a o) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin ⁽²⁷⁾;
 - c) definice „potravinářského enzymu“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech ⁽²⁸⁾;
 - d) definice „potravinářské přídavné látky“, „pomocné látky“ a „nosiče“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) a v bodě 5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídavných látkách ⁽²⁹⁾;
 - e) definice „aromat“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu ⁽³⁰⁾;
 - f) definice „masa“, „strojně odděleného masa“, „masných polotovarů“, „produktů rybolovu“ a „masných výrobků“ v bodech 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 a 7.1 přílohy I k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu ⁽³¹⁾;
 - g) definice „reklamy“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě ⁽³²⁾.

(27) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

(28) Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7.

(29) Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

(30) Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

(31) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

(32) Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

2. Dále se rozumí:

- a) „informacemi o potravinách“ informace týkající se potravin zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení;
- b) „právními předpisy o poskytování informací o potravinách“ předpisy Unie upravující poskytování informací o potravinách, zejména jejich označování, včetně pravidel obecné povahy vztahujících se na všechny potraviny za zvláštních okolností nebo na určité skupiny potravin a pravidel vztahujících se pouze na konkrétní potraviny;
- c) „povinnými informacemi o potravinách“ údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů Unie;
- d) „zařízením společného stravování“ jakékoli zařízení (včetně vozidel, stánků s pevným stanovištěm a přenosných stánků), jako jsou například restaurace, závodní jídelny, školy, nemocnice a cateringové firmy, v němž se v rámci běžné činnosti připravují potraviny určené k přímé spotřebě konečným spotřebitelem;
- e) „balenou potravinou“ samostatná prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze změnit jeho obsah; za balenou potravinu se nepovažuje potravina zabalená v místě prodeje na žádost spotřebitele ani potravina zabalená pro účely přímého prodeje;
- f) „složkou“ jakákoli látka nebo produkt, včetně aromat, potravinářských přídatných látek a potravinářských enzymů, a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua;
- g) „místem provenience“ místo, o němž je uvedeno, že z něj potravina pochází, a které není „zemí původu“ ve smyslu článků 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92; název, obchodní firma nebo adresa provozovatele potravinářského podniku na etiketě nepředstavuje údaj o zemi původu nebo místě provenience potraviny ve smyslu tohoto nařízení;
- h) „směsnou složkou“ složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky;
- i) „etiketou“ jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, který je napsán, vytištěn, natištěn pomocí šablony, vyznačen, proveden jako reliéf nebo vytlačen na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojen;
- j) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- k) „zorným polem“ všechny povrchy na balení, které lze přečíst z jednoho zorného úhlu;
- l) „hlavním zorným polem“ zorné pole, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o jeho charakteristické rysy nebo povahu a popřípadě jeho obchodní značku. Pokud má obal několik shodných hlavních zorných polí, považuje se za hlavní zorné pole to, které zvolil provozovatel potravinářského podniku;
- m) „čitelností“ fyzický vzhled informace, jehož prostřednictvím je informace vizuálně přístupná pro běžnou populaci a který je určen různými prvky, mimo jiné velikostí písma, odstupy mezi písmeny, odstupy mezi řádky, tloušťkou tahů písma, barvou písma, druhem písma, poměrem mezi výškou a šířkou písmen, povrchem materiálu a výrazným kontrastem mezi písmem a pozadím;
- n) „zákonným názvem“ název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování;
- o) „vžitým názvem“ název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení;
- p) „popisným názvem“ název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna;
- q) „primární složkou“ jedna nebo více složek potraviny, které tvoří více než 50 % této potraviny nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potraviny a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství;
- r) „datem minimální trvanlivosti potraviny“ datum, do kterého si potravina uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu uchovávání;
- s) „živinami“ bílkoviny, sacharidy, tuky, vláknina, sodík, vitamíny a minerální látky uvedené v části A bodě I přílohy XIII tohoto nařízení a látky, které náleží do těchto kategorií nebo jsou složkami některé z nich;

- t) „umělým nanomateriálem“ jakýkoli záměrně vyrobený materiál, který má jeden nebo více rozměrů v řádu nejvýše 100 nm nebo se skládá ze samostatných funkčních částí uvnitř nebo na povrchu, z nichž mnohé mají jeden nebo více rozměrů v řádu nejvýše 100 nm, včetně struktur, aglomerátů nebo agregátů, jejichž velikost může přesahovat řád 100 nm, ale zachovávají si vlastnosti charakteristické pro nanoměřítka.

K vlastnostem charakteristickým pro nanoměřítka patří:

- i) vlastnosti související s velkým specifickým povrchem daných materiálů, nebo
 - ii) specifické fyzikálně-chemické vlastnosti odlišné od vlastností téhož materiálu v jiné formě než v řádu nanometrů;
- u) „komunikačními prostředky na dálku“ jakékoli prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy mezi dodavatelem a spotřebitelem bez jejich současné fyzické přítomnosti.
3. Pro účely tohoto nařízení označuje země původu potraviny původ potraviny stanovený v souladu s články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92.
4. Použijí se rovněž zvláštní definice uvedené v příloze I.

KAPITOLA II

OBEČNÉ ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH

Článek 3

Obecné cíle

1. Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečnému spotřebiteli umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.
2. Cílem právních předpisů o poskytování informací o potravinách je dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin v Unii, s přihlédnutím, kde je to vhodné, k potřebě ochrany legitimních zájmů výrobců a podporu výroby kvalitních produktů.
3. Tam, kde právní předpisy o poskytování informací o potravinách zavádějí nové požadavky, se stanoví přechodné období po vstupu nových požadavků v platnost s výjimkou řádně odůvodněných případů. Během přechodného období lze potraviny s etiketami nesplňujícími nové požadavky uvádět na trh a po jeho uplynutí lze potraviny s takovými etiketami, které byly uvedeny na trh před koncem přechodného období, prodávat až do vyčerpání zásob.
4. Během přípravy, hodnocení a revize právních předpisů o uvádění informací o potravinách jsou vedeny přímo nebo prostřednictvím zastupujících orgánů veřejné, transparentní konzultace s veřejností, včetně zúčastněných subjektů, vyjma případy, kdy to naléhavost záležitosti neumožňuje.

Článek 4

Zásady pro povinné informace o potravinách

1. Stanoví-li právní předpisy o poskytování informací o potravinách požadavek uvádění povinných informací o potravine, týká se zejména informací, které spadají do jedné z těchto kategorií:
 - a) informace o označení a složení, vlastnostech nebo jiných charakteristikách dané potraviny;
 - b) informace o ochraně zdraví spotřebitelů a bezpečném použití dané potraviny. Zejména se jedná o informace o:
 - i) složení, které může být škodlivé pro zdraví určité skupiny spotřebitelů,
 - ii) trvanlivosti, uchovávání a bezpečném použití,
 - iii) dopadu na zdraví, včetně rizik a důsledků vyplývajících ze škodlivé a nebezpečné konzumace určité potraviny;
 - c) informace o výživových vlastnostech umožňující spotřebitelům, včetně spotřebitelů se zvláštními požadavky na výživu, provádět informovaný výběr potravin.

2. Při posuzování potřeby povinných informací o potravinách a s cílem umožnit spotřebitelům informovaný výběr se přihlíží ke všeobecně rozšířené potřebě určitých informací ze strany většiny spotřebitelů, jimž přikládají značný význam, nebo k jakémukoli obecně uznávanému přínosu pro ně.

Článek 5

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Veškerá opatření Unie v oblasti právních předpisů o poskytování informací o potravinách, která mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).

KAPITOLA III

OBECNÉ POŽADAVKY NA INFORMACE O POTRAVINÁCH A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 6

Základní požadavek

Všechny potraviny určené k dodání konečnému spotřebiteli nebo do zařízení společného stravování musí být opatřeny informacemi o potravinách v souladu s tímto nařízením.

Článek 7

Uvádění nezavádějících informací

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:
 - a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání;
 - b) připisováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;
 - c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky, zejména výslovným zdůrazňováním přítomnosti nebo nepřítomnosti určitých složek nebo živin;
 - d) vyvoláváním dojmu na základě vzhledu, popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravine nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.
2. Informace o potravine musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.
3. S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravine připisovat jakékoli potravine vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.
4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž použijí na:
 - a) související reklamu;
 - b) obchodní úpravu potravin, jejich tvar; vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení.

Článek 8

Povinnosti

1. Za informace o potravine odpovídá provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravina uváděna na trh, a není-li usazen v Unii, dovozce potraviny na trh Unie.
2. Provozovatel potravinářského podniku odpovídající za informace o potravine zajistí jejich uvedení a přesnost v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.

3. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří nemají vliv na informace o potravinách, nesmějí dodávat potraviny, o nichž na základě informací, které mají k dispozici jako odborníci, vědí nebo předpokládají, že nejsou v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a nesplňují požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.
4. Provozovatelé potravinářských podniků nesmějí v podnicích, které řídí, upravovat informace připojené k potravině, pokud by tyto úpravy mohly uvádět konečného spotřebitele v omyl či jinak snížit úroveň ochrany spotřebitelů a možnost konečného spotřebitele rozhodovat se při informovaném výběru potravin. Provozovatelé potravinářských podniků odpovídají za veškeré změny informací o potravině, které jsou k ní připojeny, jež učiní.
5. Aniž jsou dotčeny odstavce 2, 3 a 4, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby v podnicích, které řídí, splňovaly potraviny požadavky právních předpisů o poskytování informací o potravinách a příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se jejich činnosti, a kontrolují plnění těchto požadavků.
6. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli, pokud to bude nutné.
7. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 byly uvedeny na balení nebo na etiketě, která je k němu připojena, nebo na obchodních dokladech týkajících se daných potravin, lze-li zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravině, nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou, a to v těchto případech:
 - a) pokud jsou balené potraviny určeny konečnému spotřebiteli, avšak jsou uváděny na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému spotřebiteli a při které nejsou prodávány zařízením společného stravování;
 - b) pokud jsou balené potraviny určeny k dodání do zařízení společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování.

Bez ohledu na první pododstavec zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byly údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. a), f), g) a h) uvedeny také na vnějším obalu, v němž je balená potravina uváděna na trh.
8. Provozovatelé potravinářských podniků dodávající jiným provozovatelům potravinářských podniků potraviny, které nejsou určeny konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování, zajistí, aby těmto jiným provozovatelům potravinářských podniků byly poskytnuty dostatečné informace k tomu, aby mohli případně splnit své povinnosti uložené odstavcem 2.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

ODDÍL I

OBSAH A ZPŮSOB UVÁDĚNÍ ÚDAJŮ

Článek 9

Seznam povinných údajů

- I. V souladu s články 10 až 35 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:
 - a) název potraviny;
 - b) seznam složek;
 - c) každou látku nebo pomocnou látku uvedenou na seznamu v příloze II nebo odvozenou z látky či produktu uvedených na seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost, která byla použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, byť v pozměněné podobě;
 - d) množství určitých složek nebo skupin složek;
 - e) čisté množství potraviny;
 - f) datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti;
 - g) zvláštní podmínky uchování nebo podmínky použití;
 - h) jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1;

- i) zemi původu nebo místo provenience v případech, které určuje článek 26;
 - j) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu bylo obtížné odpovídajícím způsobem použít;
 - k) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových skutečný obsah alkoholu v procentech objemových;
 - l) výživové údaje.
2. Údaje stanovené v odstavci 1 se uvádějí slovy a čísly. Aniž je dotčen článek 35, mohou být rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly.
3. Přijímá-li Komise akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty podle tohoto článku, mohou být údaje stanovené v odstavci 1 rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel.
- Aby byly jiné způsoby vyjádření povinných informací o potravinách, než jsou slova a čísla, přínosné pro spotřebitele, a za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě slov a čísel, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci stanovit v souladu s článkem 51 kritéria, na jejichž základě může být jeden nebo více údajů uvedených v odstavci 1 vyjádřen piktogramy nebo symboly namísto slov nebo čísel, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání spotřebiteli.
4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření jednoho nebo více údajů prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov či čísel. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 10

Další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin

1. Kromě údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 jsou v příloze III stanoveny další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.
2. K zajištění informovanosti spotřebitelů o určitých druzích nebo skupinách potravin a s cílem zohlednit technický pokrok, vědecký vývoj, ochranu zdraví spotřebitelů nebo bezpečné použití určité potraviny může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohu III.
- Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 11

Váhy a míry

Článkem 9 nejsou dotčeny zvláštní předpisy Unie o vahách a mírách.

Článek 12

Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

1. V souladu s tímto nařízením musí být u všech potravin povinné informace o potravinách k dispozici a snadno dostupné.
2. V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravine uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené.
3. K zajištění toho, aby spotřebitelé mohli mít užitek z povinných informací o potravině poskytnutých jiným způsobem, lépe uzpůsobeným určitým povinným prvkům, může Komise za předpokladu, že je zajištěna stejná informační hodnota jako v případě obalu či etikety, prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit kritéria, na jejichž základě lze vyjadřovat určité povinné údaje jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání a široké využívání ze strany spotřebitelů.
4. V zájmu zajištění jednotného provedení odstavce 3 tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty upravující podmínky uplatňování kritérií stanovených v souladu s odstavcem 3 pro vyjádření určitých povinných údajů jiným způsobem než uvedením na obalu nebo etiketě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.
5. V případě nebalených potravin se použije článek 44.

Článek 13

Způsob uvádění povinných údajů

1. Aniž jsou dotčena opatření přijatá na vnitrostátní úrovni podle čl. 44 odst. 2, vyznačují se povinné informace o potravině na viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny ani přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zasahujícím materiálem ani od nich nesmí být odváděna pozornost.
2. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých potravin, jsou-li povinné údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeny na obalu nebo na etiketě k němu připojené v dobře čitelné podobě, vytisknou se na nich písmem, jehož výška malého písmene „x“, jak je definována v příloze IV, činí nejméně 1,2 mm.
3. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm², činí výška malého písmene „x“ písma uvedeného v odstavci 2 nejméně 0,9 mm.
4. K dosažení cílů tohoto nařízení stanoví Komise pravidla týkající se čitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.
Za účelem uvedeným v prvním pododstavci může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 rozšířit požadavky uvedené v odstavci 5 tohoto článku na další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.
5. Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), e) a k) se uvádějí ve stejném zorném poli.
6. Odstavec 5 tohoto článku se nevztahuje na případy uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2.

Článek 14

Prodej na dálku

1. Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku:
 - a) povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady;
 - b) veškeré povinné údaje musí být k dispozici v okamžiku doručení.
2. V případě nebalených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku musí být údaje vyžadované podle článku 44 dány k dispozici podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nevztahuje na potraviny nabízené k prodeji prostřednictvím prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor.

Článek 15

Jazykové požadavky

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 3, uvádějí se povinné informace o potravině v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům v členských státech, kde je potravina uváděna na trh.
2. Členské státy, v nichž je potravina uváděna na trh, mohou na svém území stanovit, že údaje musí být uvedeny v jednom nebo více z úředních jazyků Unie.
3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby údaje byly uvedeny v několika jazycích.

Článek 16

Vypuštění určitých povinných údajů

1. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny, a proto nejsou opatřeny etiketou, a to ani krčkovou či rukávovou, je povinné uvádět pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e), f) a l).

2. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 10 cm², je povinné uvádět na obalu nebo etiketě pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. b) se uvedou jinými prostředky nebo se poskytnou na žádost spotřebitele.
 3. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující povinné uvedení výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. l) povinné u potravin uvedených na seznamu v příloze V.
 4. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující uvedení seznamu složek nebo povinných výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a l) povinné v případě nápojů, jejichž obsah alkoholu je vyšší než 1,2 % objemových.
- Komise do 13. prosince 2014 vypracuje zprávu o uplatňování článku 18 a čl. 30 odst. 1 na produkty uvedené v tomto odstavci a zaměří se na to, zda by se měl v budoucnu na alkoholické nápoje vztahovat zejména požadavek na uvádění informací o energetické hodnotě, a na důvody pro možné výjimky, s ohledem na potřebu zajistit soulad s jinými příslušnými politikami Unie. V této souvislosti Komise zváží, zda by nebylo vhodné navrhnout definici pojmu „alkoholické limonády“.
- Komise tuto zprávu případně doplní legislativním návrhem určujícím pravidla pro seznam složek nebo povinné výživové údaje pro tyto produkty.

ODDÍL 2

PODROBNÁ USTANOVENÍ O POVINNÝCH ÚDAJÍCH

Článek 17

Název potraviny

1. Názvem potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.
2. V členském státě prodeje je povoleno použití názvu potraviny, pod kterým je výrobek vyráběn v souladu s právními předpisy a uváděn na trh v členském státě výroby. Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména článku 9, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, připojí se k názvu potraviny další popisné informace, které se uvedou v blízkosti názvu potraviny.
3. Ve výjimečných případech se název potraviny používaný v členském státě výroby nepoužije v členském státě prodeje, pokud se potravina, kterou v členském státě výroby označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod daným názvem v členském státě prodeje natolik, že by odstavec 2 nezajistil v členském státě prodeje správné informování spotřebitelů.
4. Název potraviny nesmí být nahrazen názvem chráněným jako duševní vlastnictví, obchodní značkou nebo smyšleným názvem.
5. Zvláštní ustanovení o názvu potraviny a údajích, které k němu musí být připojeny, jsou obsažena v příloze VI.

Článek 18

Seznam složek

1. Seznam složek se nadepíše nebo uvede patřičným nadpisem obsahujícím slovo „složení“. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.
2. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 17 a v příloze VI.
3. Všechny složky vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů musí být jasně uvedeny v seznamu složek. Za názvy těchto složek se v závorce uvede slovo „nano“.
4. Technická pravidla použití odstavců 1 a 2 tohoto článku jsou stanovena v příloze VII.
5. V zájmu dosažení cílů tohoto nařízení Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 upraví a uzpůsobí definici umělých nanomateriálů uvedenou v čl. 2 odst. 2 písm. t) tak, aby odpovídala vědeckotechnickému pokroku či definicím dohodnutým na mezinárodní úrovni.

Článek 19

Vypuštění seznamu složek

1. U níže uvedených potravin se nevyžaduje uvedení seznamu složek:

- a) čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny;
- b) sycených vod, v jejichž označení je uvedeno, že jsou sycené;
- c) kvasných octů, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky;
- d) sýrů, másla, kysaného mléka a smetany, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, potravinářských enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě;
- e) potraviny sestávající z jediné složky, pokud
 - i) je název potraviny totožný s názvem složky, nebo
 - ii) název potraviny umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.

2. S cílem zohlednit význam seznamu složek u určitých druhů nebo skupin potravin pro spotřebitele může Komise ve výjimečných případech prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 doplnit odstavec 1 tohoto článku za předpokladu, že vypuštění seznamu složek nebude na úkor náležité informovanosti konečného spotřebitele nebo zařízení společného stravování.

Článek 20

Vypuštění součástí potravin ze seznamu složek

Aniž je dotčen článek 21, není nutné do seznamu složek zařazovat tyto součásti potravin:

- a) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potraviny opět přidány v množství nepřekračujícím původní podíl;
- b) potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy:
 - i) které jsou v dané potravíně obsaženy pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, v souladu se zásadou přenosu uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1333/2008, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci, nebo
 - ii) které se používají jako pomocné látky;
- c) nosiče a látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako nosiče, a které jsou použity v nezbytně nutném množství;
- d) látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako pomocné látky a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě;
- e) voda:
 - i) pokud se během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu, nebo
 - ii) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 21

Označování určitých látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost

1. Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 44 odst. 2, musí údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) splňovat tyto požadavky:

- a) uvádějí se v seznamu složek v souladu s pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 1 s jasným odkazem na název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II a
- b) název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II je zvýrazněn tak, aby byl jasně odlišen od ostatních složek uvedených v seznamu, například typem či stylem písma nebo barvou pozadí.

Není-li seznam složek uveden, musí být součástí údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.

Pochází-li více složek nebo pomocných látek obsažených v potravíně z jediné látky nebo jediného produktu ze seznamu v příloze II, musí to být v označení jasně uvedeno pro každou danou složku nebo pomocnou látku.

Uvedení údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) se nevyžaduje v případech, kdy název potraviny jasně odkazuje na danou látku nebo produkt.

2. K zajištění lepší informovanosti spotřebitelů a s cílem zohlednit nejnovější vědecký pokrok a technické poznatky provádí Komise systematický přezkum a případně aktualizaci seznamu v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51.

Ve zvláště závažných naléhavých případech, pokud je ohroženo zdraví spotřebitelů, se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52.

Článek 22

Uvádění údajů o množství složek

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potraviny se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek:
 - a) uvedena v názvu potraviny nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují;
 - b) na etiketě zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním, nebo
 - c) důležitá pro charakterizaci potraviny a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.
2. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se u určitých složek údaj o množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VIII.

Článek 23

Čisté množství

1. Čisté množství potravin se vyjadřuje v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech, jak je to vhodné:
 - a) u tekutých produktů v objemových jednotkách;
 - b) u ostatních produktů v hmotnostních jednotkách.
2. K zajištění lepšího pochopení informací o potravinách uvedených v označení spotřebiteli může Komise pro některé konkrétní potraviny prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit jiný způsob vyjádření čistého množství, než jaký je stanoven v odstavci 1 tohoto článku.
3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se údaj o čistém množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze IX.

Článek 24

Datum minimální trvanlivosti, datum použitelnosti a datum zmrazení

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představovat bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí datem použitelnosti („spotřebujte do“). Po uplynutí data použitelnosti se potravina nepovažuje za bezpečnou v souladu s čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 178/2002.
2. Příslušné datum se vyjadřuje v souladu s přílohou X.
3. S cílem zajistit jednotné uplatňování způsobu uvedení data minimální trvanlivosti podle bodu 1 písm. c) přílohy X může Komise přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví odpovídající pravidla. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 25

Podmínky uchovávání nebo podmínky použití

1. Pokud potravina vyžaduje zvláštní podmínky uchovávání nebo použití, jsou tyto podmínky uvedeny.
2. Aby bylo zajištěno správné uchování nebo použití potravin po otevření obalu, uvádějí se v případě potřeby podmínky uchovávání nebo lhůta spotřeby.

Článek 26

Země původu nebo místo provenience

1. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie, zejména požadavky stanovené nařízením Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality (33), a nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (34).
2. Uvedení země původu nebo místa provenience je povinné:
 - a) pokud by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné země původu nebo místa provenience potravin, zejména pokud by informace připojená k potravíně nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravina je z jiné země původu nebo místa provenience;
 - b) v případě masa kódů kombinované nomenklatury (KN) uvedených na seznamu v příloze XI. Použití tohoto písmene závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.
3. Je-li uváděna země původu nebo místo provenience potravin a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka:
 - a) uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo
 - b) uvede se, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potravin.

Použití tohoto odstavce závisí na přijetí prováděcích aktů uvedených v odstavci 8.

4. Komise do pěti let ode dne použitelnosti odst. 2 písm. b) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí povinné uvádění země původu nebo místa provenience u produktů uvedených v uvedeném písmenu.
5. Komise do 13. prosince 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro tyto potraviny:
 - a) jiné druhy masa než hovězí a než ty, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. b);
 - b) mléko;
 - c) mléko použité jako složka v mléčných výrobcích;
 - d) nezpracované potraviny;
 - e) jednosložkové produkty;
 - f) složky, které tvoří více než 50 % potravin.
6. Do 13. prosince 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro maso použité jako složka.
7. Zprávy uvedené v odstavcích 5 a 6 zohlední potřebu spotřebitelů být informováni, proveditelnost povinného uvádění země původu nebo místa provenience a analýzu nákladů a přínosů zavedení takových opatření, včetně právního dopadu na vnitřní trh a dopadu na mezinárodní obchod.

Komise může tyto zprávy doplnit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

8. Do 13. prosince 2013, po provedení hodnocení dopadů, přijme Komise prováděcí akty k použití odst. 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.
9. U potravin uvedených v odst. 2 písm. b), v odst. 5 písm. a) a v odstavci 6 se ve zprávách a hodnoceních dopadů podle tohoto článku zvažují mimo jiné možné podmínky označování země původu nebo místa provenience těchto potravin, zejména s ohledem na každý z následujících určujících bodů v životě zvířete:
 - a) místo narození;
 - b) místo chovu;
 - c) místo porážky.

(33) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

(34) Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

Článek 27

Návod k použití

1. Návod k použití potravin musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil její náležité použití.
2. Komise může pro určité potraviny přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 28

Obsah alkoholu

1. Pravidla pro uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových v případě výrobků zařazených pod kódem KN 2204 stanoví zvláštní předpisy Unie, které se na tyto výrobky vztahují.
2. Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových kromě nápojů uvedených v odstavci 1 se uvádí v souladu s přílohou XII.

ODDÍL 3

VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

Článek 29

Vztah k ostatním právním předpisům

1. Tento oddíl se nevztahuje na potraviny v oblasti působnosti těchto právních předpisů:
 - a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽³⁵⁾;
 - b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod ⁽³⁶⁾.
2. Tento oddíl se použije, aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu ⁽³⁷⁾ a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 zmíněné směrnice.

Článek 30

Obsah

1. Povinné výživové údaje obsahují informace:
 - a) o energetické hodnotě a
 - b) o množství tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Ve vhodných případech se v těsné blízkosti výživových údajů může nacházet formulace uvádějící, že sůl je v potravine obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku.
2. Obsah povinných výživových údajů podle odstavce 1 je možné doplnit o uvedení množství jedné nebo více z těchto živin:
 - a) mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny);
 - b) polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny);
 - c) polyalkoholy;
 - d) škrob;
 - e) vláknina,
 - f) veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v bodě 1 části A přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v bodě 2 části A přílohy XIII.

(35) Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

(36) Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

(37) Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

3. Pokud označení balené potraviny uvádí povinné výživové údaje podle odstavce 1, mohou se v něm opakovat tyto informace:
 - a) energetická hodnota nebo
 - b) energetická hodnota spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.
4. Odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 16 odst. 4, lze tyto údaje omezit na uvedení energetické hodnoty.
5. Aniž je dotčen článek 44 a odchylně od čl. 36 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 44 odst. 1, lze tyto údaje omezit na uvedení:
 - a) energetické hodnoty nebo
 - b) energetické hodnoty spolu s množstvím tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.
6. S cílem zohlednit význam údajů uvedených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku pro informovanost spotřebitele může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 změnit seznamy uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku doplněním nebo vypuštěním jednotlivých údajů.
7. Do 13. prosince 2014 předloží Komise zprávu o přítomnosti tuků obsahujících transmastné kyseliny v potravinách a celkově ve stravě obyvatel Unie, přičemž zohlední vědecké důkazy a zkušenosti získané v členských státech. Účelem zprávy je vyhodnotit dopad vhodných prostředků, které by mohly umožnit spotřebitelům, aby se rozhodovali pro zdravější potraviny a celkově zdravější stravu, nebo které by mohly podpořit poskytování zdravější nabídky potravin spotřebitelům, včetně mimo jiné poskytování informací o tucích obsahujících transmastné kyseliny spotřebitelům nebo o omezeních spojených s jejich používáním. V případě potřeby předloží Komise společně s touto zprávou legislativní návrh.

Článek 31

Výpočet

1. Energetická hodnota se vypočítá pomocí převodních faktorů uvedených v příloze XIV.
2. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 přijmout převodní faktory pro vitaminy a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII pro účely přesnějšího výpočtu obsahu těchto vitaminů a minerálních látek v potravinách. Tyto převodní faktory se doplní do přílohy XIV.
3. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin uvedené v čl. 30 odst. 1 až 5 se vztahují na potravinu ve stavu, v němž je prodávána.
Kde je to vhodné, mohou se tyto informace vztahovat na potravinu po úpravě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro tuto úpravu a informace se týkají potraviny připravené ke spotřebě.
4. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející v jednotlivých případech z výsledků:
 - a) analýzy výrobce dané potraviny;
 - b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek, nebo
 - c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.
 Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro jednotné provedení tohoto odstavce, pokud jde o přesnost uvedených hodnot, jako například rozdíly mezi uváděnými hodnotami a hodnotami zjištěnými při úřední kontrole. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 32

Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml

1. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují v měrných jednotkách uvedených v příloze XV.
2. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 se vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.
3. Pokud se uvádějí údaje o vitamínech a minerálních látkách, vyjadřují se způsobem podle odstavce 2 a rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části A bodě 1 přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.
4. Kromě způsobu vyjádření uvedeného v odstavci 2 tohoto článku lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1, 3, 4 a 5 podle okolností vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části B přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.
5. Pokud jsou uvedeny údaje podle odstavce 4, musí se v jejich těsné blízkosti rovněž nacházet toto prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ/2 000 kcal)“.

Článek 33

Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci nebo na jednotku spotřeby

1. Energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 lze vyjádřit na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je to snadno srozumitelné pro spotřebitele a pokud je na etiketě vyznačena velikost porce nebo jednotky spotřeby a je na ní uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení, v těchto případech:
 - a) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 2,
 - b) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 3, pokud jde o obsah vitaminů a minerálů,
 - c) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 4, nebo místo něho.
2. Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 3 písm. b) možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.
 Pokud je v souladu s prvním pododstavcem obsah živin vyjádřen jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby, vyjádří se energetická hodnota na 100 g či 100 ml a na jednu porci či jednotku spotřeby.
3. Odchylně od čl. 32 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 30 odst. 5 možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.
4. Porce nebo jednotka spotřeby se uvádějí v těsné blízkosti výživových údajů.
5. S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby, a s cílem stanovit pro spotřebitele jednotný základ srovnání přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů při zohlednění skutečného spotřebního chování spotřebitelů a výživových doporučení pravidla pro vyjadřování na jednu porci nebo jednotku spotřeby pro určité skupiny potravin. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 34

Způsob uvádění informací

1. Jednotlivé údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se musí nacházet ve stejném zorném poli. Uvádějí se společně ve srozumitelném formátu a tam, kde je to vhodné, v pořadí stanoveném v příloze XV.
2. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 1 a 2 se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami, je-li dostatek místa. Při nedostatku místa se údaje uvedou v řadě za sebou.
3. Údaje uvedené v čl. 30 odst. 3 se uvádějí:
 - a) v hlavním zorném poli a
 - b) velikostí písma v souladu s čl. 13 odst. 2.
 Údaje podle čl. 30 odst. 3 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.
4. Údaje podle čl. 30 odst. 4 a 5 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jaký určuje odstavec 2 tohoto článku.
5. Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů, pokud jsou uvedeny.
 S cílem zajistit jednotné provedení tohoto odstavce může Komise přijmout prováděcí akty týkající se energetické hodnoty a obsahu živin podle čl. 30 odst. 1 až 5, které lze považovat za zanedbatelné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.
6. S cílem zajistit jednotné provedení, pokud jde o způsob uvádění výživových údajů ve formátu uvedeném v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, může Komise přijmout odpovídající prováděcí akty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 35

Další způsoby vyjadřování a uvádění údajů

1. Vedle způsobu vyjadřování údajů uvedených v čl. 32 odst. 2 a 4 a článku 33 a obchodní úpravy podle čl. 34 odst. 2 lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 30 odst. 1 až 5 vyjádřit jinými způsoby za využití grafického znázornění nebo symbolů doplňujících slovní nebo číselné vyjádření, jsou-li splněny tyto požadavky:
 - a) jsou založeny na důkladných a vědecky ověřených spotřebitelských výzkumech a neuvádějí spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;

- b) jsou vytvořeny na základě konzultací s velkým počtem skupin zúčastněných subjektů;
 - c) jejich cílem je usnadnit spotřebitelům pochopení příspěvku nebo významnosti potravin pro obsah energie a živin v jejich stravě;
 - d) je vědecky prokázáno, že průměrný spotřebitel těmito způsobům vyjadřování nebo uvádění údajů rozumí;
 - e) pokud jde o jiné způsoby vyjadřování, vycházejí z harmonizovaných referenčních hodnot příjmu uvedených v příloze XIII, nebo nejsou-li k dispozici, z obecně přijatých vědeckých doporučení o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin;
 - f) jsou objektivní a nediskriminační a
 - g) jejich použití nevytváří překážky volnému pohybu zboží.
2. Členské státy mohou provozovatelům potravinářských podniků doporučit, aby používali jeden nebo více dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, o nichž se domnívají, že nejlépe splňují požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) až g). Členské státy sdělí Komisi podrobnosti těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů.
3. Členské státy zajistí vhodné sledování dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, které se používají na trhu na jejich území.
- S cílem usnadnit sledování používání dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů mohou členské státy vyžadovat od provozovatelů potravinářských podniků, kteří na trh na jejich území uvádějí potraviny takto označené, aby příslušnému orgánu oznámili používání dalšího způsobu vyjadřování nebo uvádění údajů a poskytli mu příslušná odůvodnění týkající se splnění požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) až g). V těchto případech lze rovněž vyžadovat informace o ukončení používání těchto dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů.
4. Komise usnadňuje a organizuje výměnu informací mezi členskými státy, Komisí a zúčastněnými subjekty o záležitostech týkajících se používání jakýchkoli dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů.
5. S ohledem na získané zkušenosti předloží Komise do 13. prosince 2017 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů, o jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace těchto způsobů vyjadřování a uvádění údajů. Členské státy za tímto účelem Komisi poskytnou důležité informace o používání těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů na trhu na jejich území. Komise může k této zprávě připojit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.
6. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, v nichž stanoví podrobná pravidla pro provádění odstavců 1, 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

KAPITOLA V

DOBROVOLNĚ POSKYTOVANÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

Článek 36

Platné požadavky

1. Jsou-li informace o potravinách uvedené v článcích 9 a 10 poskytovány dobrovolně, musí splňovat požadavky stanovené v kapitole IV oddílech 2 a 3.
 2. Pro informace o potravinách poskytované dobrovolně platí tyto požadavky:
 - a) nesmějí uvádět spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
 - b) nesmějí být nejednoznačné ani matoucí pro spotřebitele;
 - c) musí být tam, kde je to vhodné, podloženy příslušnými vědeckými údaji.
 3. Komise přijme prováděcí akty upravující použití požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku na tyto dobrovolné informace o potravinách:
 - a) informace o možném a nezáměrném výskytu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v potravinách;
 - b) informace o vhodnosti potravin pro vegetariány nebo vegany;
 - c) aby bylo možné uvádět referenční hodnoty příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva pro doplnění referenčních hodnot příjmu stanovených v příloze XIII.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. S cílem zajistit náležitou informovanost spotřebitelů v případech, kdy provozovatelé potravinářských podniků poskytují dobrovolné informace o potravinách různými způsoby, jež by mohly spotřebitele uvádět v omyl nebo vést k nejasnostem, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 stanovit další případy poskytování dobrovolných informací o potravinách doplňující případy uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 37

Způsob uvádění dobrovolně poskytovaných informací

Dobrovolně poskytované informace o potravinách nesmějí být uvedeny na úkor prostoru pro povinné informace o potravinách.

KAPITOLA VI

VNITROSTÁTNÍ OPATŘENÍ

Článek 38

Vnitrostátní opatření

1. V otázkách výslovně harmonizovaných tímto nařízením nesmějí členské státy přijímat ani zachovávat vnitrostátní opatření, pokud to právo Unie nepovoluje. Tato vnitrostátní opatření nesmějí působit překážky volného pohybu zboží včetně diskriminace vůči potravinám pocházejícím z jiných členských států.
2. Aniž je dotčen článek 39, mohou členské státy přijímat vnitrostátní opatření v otázkách, které nejsou výslovně harmonizovány tímto nařízením, za předpokladu, že jimi nezakáží, neztíží ani neomezí volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.

Článek 39

Vnitrostátní opatření pro další povinné údaje

1. Vedle povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 mohou členské státy postupem podle článku 45 přijmout opatření ukládající pro určité druhy nebo skupiny potravin povinnost uvádět další povinné údaje, je-li to opodstatněné alespoň jedním z těchto důvodů:
 - a) ochrana veřejného zdraví;
 - b) ochrana spotřebitele;
 - c) předcházení podvodům;
 - d) ochrana práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění provenience, chráněného označení původu a předcházení nekalé soutěži.
2. Členské státy mohou použít odstavec 1 k zavedení opatření týkajících se povinného uvádění země původu nebo místa provenience potravin, pouze je-li prokázána spojitost mezi určitými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí. Členské státy spolu s oznámením těchto opatření Komisi rovněž doloží, že většina spotřebitelů přikládá poskytnutí této informace značný význam.

Článek 40

Mléko a mléčné výrobky

Členské státy mohou přijmout opatření odchylovající se od čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 v případě mléka a mléčných výrobků v obchodní úpravě v podobě skleněných lahví určených k opakovanému použití. Znění těchto opatření sdělí bez odkladu Komisi.

Článek 41

Alkoholické nápoje

Až do přijetí předpisů Unie uvedených v čl. 16 odst. 4 mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření pro uvádění složek v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % objemových alkoholu.

Článek 42

Vyjádření čistého množství

Neexistují-li předpisy Unie podle čl. 23 odst. 2 pro vyjadřování čistého množství určitých potravin jinak než způsobem uvedeným v čl. 23 odst. 1, mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření přijatá před 12. prosince 2011.

Členské státy uvědomí Komisi o těchto opatřeních do 13. prosince 2014. Komise na ně upozorní ostatní členské státy.

Článek 43

Dobrovolné uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva

Dokud nebudou přijaty předpisy Unie uvedené v čl. 36 odst. 3 písm. c), mohou členské státy přijmout vnitrostátní opatření o dobrovolném uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva.

Znění těchto opatření sdělí členské státy neprodleně Komisi.

Článek 44

Vnitrostátní opatření pro nebalené potraviny

1. Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování nebalené nebo jsou-li baleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej,
 - a) je poskytnutí údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. c) povinné;
 - b) není poskytnutí dalších údajů uvedených v člincích 9 a 10 povinné, pokud členské státy nepřijmou vnitrostátní opatření vyžadující uvedení některých nebo všech těchto údajů nebo jejich částí.
2. Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření pro způsob poskytování údajů nebo jejich částí podle odstavce 1 a případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění.
3. Členské státy bez odkladu sdělí Komisi znění opatření uvedených v odst. 1 písm. b) a odstavci 2.

Článek 45

Postup oznamování

1. Odkazuje-li se na tento článek, oznámí členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, předem Komisi a ostatním členským státům zamýšlená opatření a odůvodní je.
2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud o to požádá některý členský stát. V takovém případě Komise zajistí, aby byl tento postup transparentní pro všechny zúčastněné subjekty.
3. Členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, může zamýšlená opatření přijmout až po uplynutí tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.
4. Je-li stanovisko Komise záporné, zahájí Komise před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku přezkumný postup podle čl. 48 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, pokud je to třeba, po provedení vhodných změn.
5. Na opatření, která podléhají postupu oznamování podle tohoto článku, se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽³⁸⁾.

(38) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

KAPITOLA VII

PROVÁDĚCÍ, POZMĚŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 46

Změny příloh

K zohlednění technického pokroku, vědeckého vývoje, zdraví spotřebitelů nebo potřeby spotřebitelů být informováni a s výhradou ustanovení čl. 10 odst. 2 a čl. 21 odst. 2 o změnách příloh II a III může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51 měnit přílohy tohoto nařízení.

Článek 47

Přechodné období a den použitelnosti prováděcích opatření nebo aktů v přenesené pravomoci

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, Komise při výkonu pravomocí svěřených jí na základě tohoto nařízení k přijímání opatření prostřednictvím prováděcích aktů přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2 nebo prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51:
 - a) stanoví přiměřené přechodné období pro použití nových opatření, během něhož je možné uvádět na trh potraviny s etiketami, které nová opatření nedodržují, a po němž se zásoby těchto potravin, které byly uvedeny na trh před skončením přechodného období, mohou nadále prodávat až do vyčerpání zásob a
 - b) zajistí, aby se tato opatření použila vždy od 1. dubna kalendářního roku.
2. Odstavec 1 se nepoužije v naléhavých případech, v nichž je účelem opatření uvedených ve zmíněném odstavci ochrana lidského zdraví.

Článek 48

Výbor

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navržený prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 49

Změny nařízení (ES) č. 1924/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Výživové označování výrobků, u nichž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, je povinné s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Poskytované údaje musí obsahovat údaje vymezené v čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ⁽³⁹⁾. Týká-li se výživové nebo zdravotní tvrzení živiny uvedené v čl. 30 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169, musí být její obsah uveden v souladu s články 31 až 34 zmíněného nařízení.

Ve stejném zorném poli jako výživové označení musí být uvedeno množství látky nebo látek, k nimž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje ve výživovém označení, vyjádřené v souladu s články 31, 32 a 33 nařízení (EU) č. 1169. Měrné jednotky použité k vyjádření množství látky musí být vhodné pro jednotlivé dotčené látky.

(39) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18“.

Článek 50

Změny nařízení (ES) č. 1925/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1925/2006 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výživové označování výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace podle čl. 30 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽⁴⁰⁾ a celkové množství obsažených vitaminů a minerálních látek v okamžiku jejich přidání do potravin.

Článek 51

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 12. prosince 2011. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhé období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a v článku 46 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise bez odkladu oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 3, čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 4, čl. 18 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 30 odst. 6, čl. 31 odst. 2, čl. 36 odst. 4 a článku 46 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament a Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament a Rada před uplynutím této lhůty Komisi informují, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 52

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 51 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 53

Zrušení

1. Směrnice 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení (ES) č. 608/2004 se zrušují s účinkem ode dne 13. prosince 2014.
2. Odkazy na zrušené právní předpisy se považují za odkazy na toto nařízení.

(40) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18“.

Článek 54

Přechodná opatření

1. Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 13. prosince 2014, které nejsou v souladu s požadavky tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 13. prosince 2016, které nejsou v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 9 odst. 1 písm. l) tohoto nařízení, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

Potraviny uvedené na trh nebo opatřené etiketou před 1. lednem 2014, které nejsou v souladu s požadavky stanovenými v části B přílohy VI, smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob.

2. V období mezi 13. prosince 2014 a 13. prosince 2016 musí být dobrovolně uváděné výživové údaje v souladu s články 30 až 35.

3. Aniž jsou dotčeny směrnice 90/496/EHS, článek 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 a čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1925/2006, mohou být potraviny opatřené etiketou podle článků 30 až 35 tohoto nařízení uváděny na trh do 13. prosince 2014 (*komentář: tato věta je z anglického jazyka nepřesně přeložena a bude v české verzi nařízení opravena. Je proto vhodné řídit se významem anglického znění*).

Aniž je dotčeno nařízení Komise (ES) č. 1162/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví přechodná opatření pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004 (41), mohou být potraviny opatřené etiketou v souladu s částí B přílohy VI tohoto nařízení uváděny na trh před 1. lednem 2014.

Článek 55

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. prosince 2014, s výjimkou čl. 9 odst. 1 písm. l), jenž se použije ode dne 13. prosince 2016, a části B přílohy VI, jež se použije ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 25. října 2011.

Za Evropský parlament předseda
J. BUZEK

Za Radu předseda
M. DOWGIELEWICZ

(41) Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 10.

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ DEFINICE

uvedené v čl. 2 odst. 4

- I. „Výživovými údaji“ nebo „výživovým označením“ se rozumí informace:
 - a) o energetické hodnotě nebo
 - b) o energetické hodnotě a pouze o jedné nebo více následujících živinách:
 - tuky (nasycené mastné kyseliny, mononenasycené mastné kyseliny, polynenasycené mastné kyseliny),
 - sacharidy (cukry, polyalkoholy, škroby),
 - sůl,
 - vláknina,
 - bílkoviny,
 - veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v části A bodě I přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v části A bodě 2 přílohy XIII;
2. „tuky“ se rozumí veškeré lipidy, včetně fosfolipidů;
3. „nasycenými mastnými kyselinami“ se rozumí mastné kyseliny, které neobsahují dvojnou vazbu;
4. „transmastnými kyselinami“ se rozumí mastné kyseliny s nejméně jednou nekonjugovanou dvojnou vazbou uhlík- uhlík v transkonfiguraci (tj. oddělenou nejméně jednou methylenovou skupinou);
5. „mononenasycenými mastnými kyselinami (monoenovými mastnými kyselinami)“ se rozumí mastné kyseliny s jednou dvojnou cis-vazbou;
6. „polynenasycenými mastnými kyselinami (polyenovými mastnými kyselinami)“ se rozumí mastné kyseliny se dvěma nebo více dvojnými vazbami oddělenými nejméně jednou cis, cis-methylenovou skupinou;
7. „sacharidy“ se rozumí všechny sacharidy, které jsou metabolizovány v lidském organismu, včetně polyalkoholů;
8. „cukry“ se rozumí všechny monosacharidy a disacharidy přítomné v potravě, s výjimkou polyalkoholů;
9. „polyalkoholy“ se rozumí alkoholy obsahující více než dvě hydroxylové skupiny;
10. „bílkovinami“ se rozumí obsah bílkovin vypočtený podle vzorce: bílkovina = množství celkového dusíku podle Kjeldahla $\times 6,25$;
11. „solí“ se rozumí obsah ekvivalentu soli vypočtený podle vzorce: sůl = sodík $\times 2,5$;
12. „vlákninou“ se rozumí uhlovodíkové polymery s třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevě lidského organismu a náleží do těchto kategorií:
 - jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě,
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravinových surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky,
 - jedlé syntetické uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
13. „průměrnou hodnotou“ se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravě s ohledem na výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání skutečných hodnot.

PŘÍLOHA II

LÁTKY NEBO PRODUKTY VYVOLÁVAJÍCÍ ALERGIE NEBO NESNÁŠENLIVOST

- I. Obiloviny obsahující lepek, konkrétně: pšenice, žito, ječmen, oves, špalda, kamut nebo jejich hybridní odrůdy a výrobky z nich, kromě:
 - a) glukózových sirupů na bázi pšenice, včetně dextrózy ⁽⁴²⁾;
 - b) maltodextrinů na bázi pšenice ⁽⁴³⁾;
 - c) glukózových sirupů na bázi ječmene;
 - d) obilovin použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
2. Korýši a výrobky z nich
3. Vejce a výrobky z nich
4. Ryby a výrobky z nich, kromě:
 - a) rybí želatiny použité jako nosič vitaminových nebo karotenoidních přípravků;
 - b) rybí želatiny nebo vyziny použité jako čistič prostředek u piva a vína
5. Jádra podzemnice olejné (arašíd) a výrobky z nich
6. Sójové boby a výrobky z nich, kromě:
 - a) zcela rafinovaného sójového oleje a tuku ⁽⁴⁴⁾;
 - b) přírodní směsi tokoferolů (E306), přírodního d-alfa tokoferolu, přírodního d-alfa-tokoferol-acetátu, přírodního d-alfa-tokoferol-sukcinátu ze sóji;
 - c) fytosterolů a esterů fytosterolů získaných z rostlinných olejů ze sóji;
 - d) esteru rostlinného stanolu vyrobeného ze sterolů z rostlinného oleje ze sóji
7. Mléko a výrobky z něj (včetně laktózy), kromě:
 - a) syrovátky použité k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu;
 - b) laktitolu
8. Skořápkové plody, konkrétně: mandle (*Amygdalus communis* L.), lískové ořechy (*Corylus avellana*), vlašské ořechy (*Juglans regia*), kešu ořechy (*Anacardium occidentale*), pekanové ořechy (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), para ořechy (*Bertholletia excelsa*), pistácie (*Pistacia vera*), makadamie (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich, kromě ořechů použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu
9. Celer a výrobky z něj
10. Hořčice a výrobky z ní
11. Sezamová semena a výrobky z nich
12. Oxid siřičitý a siřičitany v koncentracích vyšších než 10 mg/kg nebo 10 mg/l, vyjádřeno jako celkový SO₂, které se propočítají pro výrobky určené k přímé spotřebě nebo ke spotřebě po rekonstituování podle pokynů výrobce
13. Vlčí bob (lupina) a výrobky z něj
14. Měkkýši a výrobky z nich

(42) (43) (44) A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergenicity, kterou úřad stanovil pro příslušný základní produkt.

PŘÍLOHA III

POTRAVINY, JEJICHŽ OZNAČENÍ MUSÍ OBSAHOVAT JEDEN NEBO VÍCE DALŠÍCH ÚDAJŮ

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
1. Potraviny balené v některých plynech	
1.1 Potraviny, jejichž trvanlivost byla prodloužena pomocí balících plynů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„baleno v ochranné atmosféře“
2. Potraviny obsahující sladidla	
2.1 Potraviny obsahující sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„se sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.2 Potraviny obsahující přidaný cukr nebo cukry i sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.3 Potraviny obsahující aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu, povolené podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„obsahuje aspartam (zdroj fenylalaninu)“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pouze pod svým číslem E „obsahuje zdroj fenylalaninu“ se uvede na etiketě v případě, že aspartam nebo sůl aspartamu-acesulfanu jsou na seznamu složek uvedeny pod svým specifickým názvem.
2.4 Potraviny obsahující více než 10 % přidaných polyalkoholů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„nadměrná konzumace může vyvolat projímavé účinky“
3. Potraviny obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl	
3.1 Cukrovinky nebo nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 100 mg/kg nebo 10 mg/l nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici“ se připojí bezprostředně za seznam složek, pokud není výraz „lékořice“ již uveden v seznamu složek nebo v názvu dané potraviny. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.2 Cukrovinky obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 4 g/kg nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.3 Nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 50 mg/l nebo vyšší nebo v koncentraci 300 mg/l nebo vyšší v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu ⁽⁴⁵⁾ v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.

(45) Tato hladina se vztahuje na výrobky určené k přímé spotřebě nebo výrobky rekonstituované podle pokynů výrobců.

DRUH NEBO SKUPINA POTRAVIN	ÚDAJE
----------------------------	-------

4. Nápoje s vysokým obsahem kofeinu nebo potraviny obsahující přidaný kofein

4.1 Nápoje, s výjimkou nápojů na bázi kávy, čaje nebo kávového či čajového extraktu a s názvem obsahujícím slova „káva/kávový“ nebo „čaj/čajový“, které: – jsou určeny ke spotřebě bez úpravy a obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l, nebo – jsou v koncentrované nebo sušené formě a po obnovení obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l	Údaj „vysoký obsah kofeinu – není vhodné pro děti a těhotné nebo kojící ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název nápoje, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.
4.2 Jiné potraviny než nápoje, do kterých je kofein přidáván k fyziologickému účelu	Údaj „obsahuje kofein – není vhodné pro děti a těhotné ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název produktu, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 g/ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení. V případě doplňků stravy se obsah kofeinu vyjadřuje na jednu porci doporučenou na označení pro denní spotřebu.

5. Potraviny s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů

5.1 Potraviny nebo složky potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů	1) „s přidanými rostlinnými steroly“ nebo „s přidanými rostlinnými stanoly“ ve stejném zorném poli jako název dané potraviny; 2) množství přidaných fytosterolů, esterů fytosterolů, fytostanolů nebo esterů fytostanolů (vyjádřeno v procentech nebo v gramech volných rostlinných sterolů/rostlinných stanolů na 100 g nebo 100 ml potraviny); tento údaj se uvede v seznamu složek; 3) údaj, že potravina je určena výhradně pro osoby, které si přejí snížit hladinu cholesterolu v krvi; 4) údaj, že pacienti užívající léky na snížení hladiny cholesterolu by měli výrobek konzumovat pod lékařským dohledem; 5) snadno viditelný údaj, že potravina nemusí být vhodná pro výživu těhotných a kojících žen a dětí ve věku do pěti let; 6) doporučení, aby byla potravina používána jako součást vyvážené a pestré stravy, k níž patří pravidelná konzumace ovoce a zeleniny přispívající k zachování hladiny karotenoidů; 7) informace nacházející se ve stejném zorném poli jako údaj vyžadovaný výše uvedeným bodem 3, že by spotřeba přidaných rostlinných sterolů či rostlinných stanolů neměla překročit 3 g/den; 8) definice jedné porce dané potraviny nebo složky potravin (přednostně v g nebo ml) s údajem o množství rostlinných sterolů či rostlinných stanolů obsažených v každé porci
---	---

6. Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu

6.1 Zmrazené maso, zmrazené masné polotovary a zmrazené nezpracované produkty rybolovu.	datum zmrazení nebo, u produktů zmrazených více než jednou, datum prvního zmrazení v souladu s bodem 3 přílohy X
---	--

PŘÍLOHA IV

DEFINICE VÝŠKY MALÉHO PÍSMENE „x“

VÝŠKA MALÉHO PÍSMENE „x“

Vysvětlivky

1	Akcentová dotažnice
2	Verzálková dotažnice
3	Střední dotažnice
4	Základní dotažnice
5	Dolní dotažnice
6	Výška malého písmene „x“
7	Velikost písma

PŘÍLOHA V

POTRAVINY, KTERÉ JSOU OSVOBOZENY OD POŽADAVKU NA POVINNÉ VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

1. Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek
2. Produkty zpracované pouze zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek
3. Vody určené k lidské spotřebě včetně vod, do kterých nebyly přidány jiné složky než oxid uhličitý nebo aroma
4. Byliny, koření nebo jejich směsi
5. Sůl a náhražky soli
6. Stolní sladidla
7. Výrobky, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech (46), celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu
8. Bylinné a ovocné čaje, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují jiné přidané složky než aroma, která nemění výživovou hodnotu čaje
9. Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma
10. Aroma
11. Potravinářské přídatné látky
12. Pomocné látky
13. Potravinářské enzymy
14. Želatina
15. Želírující složky
16. Kvasnice (droždí)
17. Žvýkačky
18. Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm²
19. Potraviny, včetně řemeslně vyrobených potravin, dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele

(46) Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

PŘÍLOHA VI

NÁZEV POTRAVINY A ZVLÁŠTNÍ PRŮVODNÍ ÚDAJE

ČÁST A – POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

1. Název potraviny musí obsahovat údaje o jejím fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny (např. v prášku, opakovaně zmrazená, zbavená vody vymražením, rychle zmrazená, koncentrovaná, uzená) nebo k němu musí být tyto údaje připojeny ve všech případech, kdy by opomenutí těchto informací mohlo uvést kupujícího v omyl.
2. Název potraviny, která byla před prodejem zmrazena a je prodávána v rozmrazeném stavu, je třeba doplnit označením „rozmrazeno“.

Tento požadavek se nevztahuje na:

- a) složky přítomné v konečném výrobku;
- b) potraviny, jejichž zmrazení je z technologického hlediska nezbytnou součástí výrobního procesu;
- c) potraviny, jejichž rozmrazení nemá žádný negativní dopad na jejich bezpečnost nebo kvalitu.

Tímto bodem není dotčen bod 1.

3. Na potravinách ošetřených ionizujícím zářením se uvede jeden z těchto údajů:
„ozářeno“ nebo „ošetřeno ionizujícím zářením“ a jiné údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením ⁽⁴⁷⁾.
4. Označení potraviny, v níž byla některá součást nebo složka, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt spotřebitel předpokládá, nahrazena jinou součástí či složkou, musí obsahovat vedle seznamu složek jednoznačný údaj o součásti či složce, jež byla pro částečné nebo úplné nahrazení použita, a to:
 - a) v těsné blízkosti názvu produktu a
 - b) vytištěný písmem, jehož výška malého písmene „x“ představuje alespoň 75 % výšky malého písmene „x“ názvu produktu a jehož velikost není menší než minimální velikost písma stanovená v čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení.
5. V případě masných výrobků, masných polotovarů a produktů rybolovu obsahujících přidané bílkoviny odlišného živočišného původu jako takové, včetně hydrolyzovaných bílkovin, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti těchto bílkovin a o jejich původu.
6. V případě masného výrobku a masného polotovaru, který má podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat, musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti vody do ní přidané, pokud množství přidané vody představuje více než 5 % hmotnosti konečného výrobku. Stejná pravidla se použijí v případě produktů rybolovu a upravených produktů rybolovu, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu.
7. Masné výrobky, masné polotovary a produkty rybolovu, jež mohou vyvolávat dojem, že jsou vyrobeny z jednoho celistvého kusu masa či ryby, avšak ve skutečnosti jsou tvořeny různými kusy spojenými jinými složkami, včetně přídatných látek a potravinářských enzymů, či dalšími prostředky, musí být označeny následujícím údajem:

v bulharštině:	„формовано месо“ a „формована риба“;
ve španělštině:	„combinado de piezas de carne“ a „combinado de piezas de pescado“;
v češtině:	„ze spojovaných kousků masa“ a „ze spojovaných kousků rybího masa“;
v dánštině:	„Sammensat af stykker af kød“ a „Sammensat af stykker af fisk“;
v němčině:	„aus Fleischstücken zusammengefügt“ a „aus Fischstücken zusammengefügt“;
v estonštině:	„liidetud liha“ a „liidetud kala“;
v řečtině:	„μορφοποιημένο κρέας“ a „μορφοποιημένο ψάρι“;
v angličtině:	„formed meat“ a „formed fish“;
ve francouzštině:	„viande reconstituée“ a „poisson reconstitué“;

(47) Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16.

v irštině:	„píosai feola ceangailte“ a „píosai éisc ceangailte“;
v italštině:	„carne ricomposta“ a „pesce ricomposto“;
v lotyštině:	„formēta gaļa“ a „formēta zivs“;
v litevštině:	„sudarytas (-a) iš mėsos gabalų“ a „sudarytas (-a) iš žuvies gabalų“;
v maďarštině:	„darabokból újraformázott hús“ a „darabokból újraformázott hal“;
v maltštině:	„laħam rikostitwit“ a „ħut rikostitwit“;
v nizozemštině:	„samengesteld uit stukjes vlees“ a „samengesteld uit stukjes vis“;
v polštině:	„z połączonych kawałków mięsa“ a „z połączonych kawałków ryby“;
v portugalsštině:	„carne reconstituída“ a „peixe reconstituído“;
v rumunštině:	„carne formată“ a „carne de pește formată“;
ve slovenštině:	„spájané alebo formované mäso“ a „spájané alebo formované ryby“;
ve slovinštině:	„sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso“ a „sestavljene, iz koščkovoblikovane ribe“;
ve finštině:	„paloista yhdistetty liha“ a „paloista yhdistetty kala“;
ve švédštině:	„sammanfogade bitar av kött“ a „sammanfogade bitar av fisk“.

ČÁST B – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČENÍ „MLETÉ MASO“

I. Kritéria složení kontrolovaná na základě denního průměru:

	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽⁴⁸⁾
– mleté maso libové	≤ 7 %	≤ 12 %
– mleté maso čistě hovězí	≤ 20 %	≤ 15 %
– mleté maso obsahující vepřové maso	≤ 30 %	≤ 18 %
– mleté maso ostatních druhů	≤ 25 %	≤ 15 %

2. Vedle požadavků stanovených v kapitole IV oddíle V přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004 se v označení uvedou tyto výroky:

- „obsah tuku v procentech nižší než ...“,
- „poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase nižší než ...“.

3. Členské státy mohou povolit uvedení mletého masa, které neodpovídá kritériím stanoveným v bodě I této části, na vnitrostátní trh pod vnitrostátním označením, které nelze zaměnit s označeními stanovenými v čl. 5 odst. I nařízení (ES) č. 853/2004.

ČÁST C – ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČOVÁNÍ STŘÍVEK PRO VÝROBU MASNÝCH VÝROBKŮ

Není-li střívko jedlé, musí být tato skutečnost uvedena.

(48) Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.

UVÁDĚNÍ A POJMENOVÁNÍ SLOŽEK

ČÁST A – ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O UVÁDĚNÍ SLOŽEK SEŘAZENÝCH SESTUPNĚ PODLE HMOTNOSTI

Skupina složek	Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti
1. Přidaná voda a těkavé látky	Uvádějí se v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku. Množství vody přidané do potravin jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud v konečném výrobku nepřesahuje 5 % hmotnostních. Tato výjimka se nevztahuje na maso, masné polotovary, nezpracované produkty rybolovu a nezpracované mlže.
2. Složky používané v koncentrované nebo sušené podobě a rekonstituované během výroby	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením.
3. Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody	Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky hotového výrobku“.
4. Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potravin, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „ovoce“, „zelenina“ nebo „houby“, s dovětkem „v různém poměru“, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.
5. Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá	Tyto složky smějí být uvedeny v různém pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v různém poměru“.
6. Složky tvořící méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být uvedeny v různém pořadí za ostatními složkami.
7. Složky, které jsou podobné nebo vzájemně zastupitelné a mohou být použity při výrobě nebo přípravě potravin, aniž by se změnilo její složení, povaha nebo její vnímaná hodnota, a které tvoří méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být označeny v seznamu složek prohlášením „obsahuje ... a/nebo ...“, pokud alespoň jedna z nejvýše dvou složek je přítomna v konečném výrobku. Toto ustanovení se nepoužije pro potravinářské přídatné látky nebo složky uvedené v části C této přílohy ani pro látky nebo produkty způsobující alergie nebo nesnášenlivost uvedené v příloze II.
8. Rafinované oleje rostlinného původu	Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „rostlinné oleje“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu s dovětkem „v různém poměru“. V takovém případě se rostlinné oleje uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných olejů. <i>(komentář: První věta odstavce je z anglického jazyka nepřesně přeložena a bude v české verzi nařízení opravena. Je proto vhodné řídit se významem anglického znění)</i> K údajům o ztuženém oleji se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
9. Rafinované tuky rostlinného původu	Tyto složky mohou být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „rostlinné tuky“ a bezprostředně doplněny o údaje o jejich konkrétním rostlinném původu s dovětkem „v různém poměru“. V takovém případě se rostlinné tuky uvedou v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomných rostlinných tuků. <i>(komentář: První věta odstavce je z anglického jazyka nepřesně přeložena a bude v české verzi nařízení opravena. Je proto vhodné řídit se významem anglického znění)</i> K údajům o ztuženém tuku se musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.

ČÁST B – OZNAČENÍ URČITÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY NAMÍSTO JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU

Aniž je dotčen článek 21, mohou být složky, které náležejí do jedné ze skupin potravin uvedených níže a jsou součástí jiné potraviny, označeny názvem této skupiny namísto svého specifického názvu.

Skupina složek	Pojmenování
1. Rafinované oleje živočišného původu	„Olej“ spolu s přídavným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu. V případě ztuženého oleje se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
2. Rafinované tuky živočišného původu	„Tuk“ spolu s přídavným jménem „živočišný“, nebo uvedením konkrétního živočišného původu. V případě ztuženého tuku se k označení musí připojit výraz „plně ztužený“ nebo „částečně ztužený“.
3. Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti.
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
5. Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh ryby	„Ryby“
6. Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh sýra	„Sýr“
7. Všechna koření představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“
8. Všechny byliny nebo části bylin představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Byliny“ nebo „směs bylin“
9. Všechny druhy klovatinových přípravků používaných při výrobě žvýkačkové báze	„Žvýkačková báze“
10. Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků	„Strouhanka“
11. Všechny druhy sacharózy	„Cukr“
12. Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy	„Dextróza“
13. Škrobový sirup a sušený škrobový sirup	„Škrobový sirup“
14. Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi	„Mléčné bílkoviny“
15. Lisované, expelované nebo rafinované kakaové máslo	„Kakaové máslo“
16. Všechny druhy vína, na něž se vztahuje příloha XIb nařízení (ES) č. 1234/2007 ⁽⁴⁹⁾	„Víno“

(49) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

Skupina složek	Pojmenování	
17. Kosterní svalovina ⁽⁵⁰⁾ druhů savců a ptáků uznaných za vhodné k lidské spotřebě, s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, pokud celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje níže uvedené hodnoty a pokud maso tvoří složku jiné potraviny. Nejvyšší obsah tuku a pojivové tkáně pro složky označené termínem „... maso“	„... maso“ a název (názy) ⁽⁵¹⁾ živočišného druhu, z něhož pochází	

(50) Bránice a žvýkácí svaly jsou součástí kosterní svaloviny, zatímco srdce, jazyk, svalovina hlavy (jiná než žvýkácí svaly), karpální svalovina, svalovina hlezenního kloubu a ocasu jsou vyňaty.

(51) Pro označování v angličtině může být toto označení nahrazeno obecným názvem masa daného druhu zvířat.

(52) Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.

ČÁST C – POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA E

Aniž je dotčen článek 21, musí být potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy neuvedené v čl. 20 písm. b) a náležející do jedné ze skupin uvedených v této části označeny názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo případně jejich číslo E. Pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dané potravíně.

Kyselina	Pěnotvorná látka
Regulátor kyselosti	Želírující látka
Protispěková látka	Lešticí látka
Odpěňovač	Zvlhčující látka
Antioxidant	Modifikovaný škrob ⁽⁵⁴⁾
Plnidlo	Konzervant
Barvivo	Balící plyn
Emulgátor	Kypřicí látka
Tavicí soli ⁽⁵³⁾	Sekvestrant
Zpevňující látka	Stabilizátor
Látka zvýrazňující chuť a vůni	Sladidlo
Látka zlepšující mouku	Zahušťovadlo

ČÁST D – POJMENOVÁNÍ AROMAT V SEZNAMU SLOŽEK

I. Aromata musí být pojmenována výrazy:

- „aroma (aromata)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem daného aromatu, obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. b), c), d), e), f), g) a h) nařízení (ES) č. 1334/2008,
- „kouřové aroma (kouřová aromata)“, nebo „kouřová aromata vyrobená z“ potraviny nebo potravin nebo z kategorie potravin nebo výchozího materiálu nebo materiálů (např. kouřové aroma vyrobené z buku), obsahuje-li aromatická složka aromata, jak jsou definována v čl. 3 odst. 2 písm. f) nařízení (ES) č. 1334/2008, a dodává-li potravinám kouřové aroma.

2. Výraz „přírodní“ pro popis aromat se použije v souladu s článkem 16 nařízení (ES) č. 1334/2008.

3. Chinin nebo kofein, pokud jsou používány jako aromata při výrobě nebo přípravě potraviny, se uvedou pod svým zvláštním označením na seznamu složek bezprostředně za slovem „aromatizováno“.

(53) Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

(54) Nevyžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla E.

ČÁST E – POJMENOVÁNÍ SMĚSNÝCH SLOŽEK

- I. Směsná složka může být zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejích vlastních složek.
2. Aniž je dotčen článek 21, není seznam složek u směsných složek povinný,
 - a) pokud je složení směsné složky stanoveno v platných předpisech Unie a pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro potravinářské přídatné látky, s výhradou čl. 20 písm. a) až d);
 - b) u směsných složek sestávajících ze směsí koření nebo bylin, pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku, s výjimkou potravinářských přídatných látek, s výhradou čl. 20 písm. a) až d), nebo
 - c) pokud je směsná složka potravinou, u níž předpisy Unie nepožadují uvedení seznamu složek.

PŘÍLOHA VIII

UVEDENÍ MNOŽSTVÍ SLOŽEK

- I. Uvedení množství se nevyžaduje:
 - a) u složky nebo skupiny složek:
 - i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy IX,
 - ii) jejichž množství již musí být na etiketě uváděno podle předpisů Unie,
 - iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování, nebo
 - iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potravinu neodlišuje od podobných potravin;
 - b) pokud zvláštní předpisy Unie přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by stanovily jeho uvádění na etiketě, nebo
 - c) v případech uvedených v části A bodech 4 a 5 přílohy VII.
2. Ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případech:
 - a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení „se sladidlem (sladidly)“ nebo „s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III, nebo
 - b) veškerých přidaných vitaminů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje uvedení výživových údajů.
3. Údaj o množství složky nebo skupiny složek:
 - a) se vyjádří jako procentní podíl, který odpovídá množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití a
 - b) uvede se buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s danou složkou nebo skupinou složek.
4. Odchylně od bodu 3
 - a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vlhkost, uvedené množství vyjádří jako procentní podíl odpovídající množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky nebo složek použitých k přípravě 100 g konečného výrobku;
 - b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;
 - c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a rekonstituovaných během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;
 - d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.

PŘÍLOHA IX

ÚDAJ O ČISTÉM MNOŽSTVÍ

- I. Uvedení údaje o čistém množství není povinné u potravin:
 - a) se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího;
 - b) jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny, nebo
 - c) běžně prodáváných po kusech, za předpokladu, že počet kusů je zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný, nebo není-li tomu tak, že je uveden jako součást označení.
2. Pokud předpisy Unie nebo v případě jejich neexistence vnitrostátní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý druh množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak se pro účely tohoto nařízení toto množství považuje za čisté množství.
3. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočitatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.
4. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak se uvedení čistého množství se skládá z údaje o celkovém čistém množství a z údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.
5. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. V případě potravin s polevou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez polevy (*komentář: tato věta je z anglického jazyka nepřesně přeložena a bude v české verzi nařízení opravena. Je proto vhodné řídit se významem anglického znění*).

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lár, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

PŘÍLOHA X

DATUM MINIMÁLNÍ TRVANLIVOSTI, DATUM POUŽITELNOSTI A DATUM ZMRAZENÍ

- I. Datum minimální trvanlivosti se uvádí takto:
 - a) Toto datum se uvádí slovy:
 - „minimální trvanlivost do ...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
 - „minimální trvanlivost do konce ...“ v ostatních případech.
 - b) Ke slovům uvedeným v písmeni a) se připojí:
 - buď vlastní datum, nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
- V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o nezbytných podmínkách pro uchovávání, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.
- c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

Avšak v případě potravin:

 - s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,
 - s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku,
 - s trvanlivostí delší než osmnáct měsíců postačí uvedení roku.

d) S výhradou předpisů Unie, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě:

- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny; tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
- vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódu KN 2206 00 získaných z hroznů nebo hroznového moštu,
- nápojů obsahujících nejméně 10 % obj. alkoholu,
- výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
- octa,
- jedlé soli,
- cukru v pevné formě,
- cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených nebo přibarvených cukrů,
- žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání.

2. Datum použitelnosti se uvádí takto:

- a) Před datem se uvede výraz „Spotřebujte do ...“.
- b) Za tímto výrazem následuje:
 - buď vlastní datum, nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
 Za těmito údaji následuje popis podmínek uchovávání, které musí být dodrženy.
- c) Datum se uvede v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.
- d) „Datum použitelnosti“ se uvede na každé jednotlivě balené porci.

3. Datum zmrazení nebo datum prvního zmrazení podle bodu 6 přílohy III se uvádí takto:

- a) Před datem se uvede výraz „Zmrazeno dne ...“.
- b) Za výrazem uvedeným v bodě a) následuje:
 - vlastní datum nebo
 - odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.
- c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a rok.

PŘÍLOHA XI

DRUHY MASA U NICHŽ JE POVINNÉ UVÁDĚT ZEMI PŮVODU NEBO MÍSTO PROVENIENCE

Kódy KN (kombinované nomenklatury 2010)	Popis
0203	Vepřové maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0204	Skopové nebo kozí maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
Ex 0207	Maso z drůbeže čísla 0105, čerstvé, chlazené nebo zmrazené

PŘÍLOHA XII

OBSAH ALKOHOLU

Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“.

Obsah alkoholu se stanoví při teplotě 20 °C.

Při uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových jsou přípustné kladné a záporné odchylky vyjádřené v absolutních hodnotách uvedené v následující tabulce. Tyto odchylky se použijí, aniž jsou dotčeny odchylky vyplývající z metod rozboru používaných ke stanovení obsahu alkoholu.

Popis nápoje	Kladná nebo záporná odchylka
1. Pivo kódu KN 2203 00 o obsahu alkoholu nepřesahujícím 5,5 % objemových; neperlivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hroznů;	0,5 % obj.
2. pivo o obsahu alkoholu vyšším než 5,5 % objemu; šumivé nápoje kódu KN 2206 00 vyrobené z hroznů, jablečná vína, hrušková vína, ovocná vína a ostatní podobné nápoje vyrobené z jiného ovoce než z hroznů, též perlivé nebo šumivé; medovina;	1 % obj.
3. nápoje obsahující macerované ovoce nebo části rostlin;	1,5 % obj.
4. všechny ostatní nápoje o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových.	0,3 % obj.

PŘÍLOHA XIII

REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU

ČÁST A – DENNÍ REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

I. Vitaminy a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich referenční výživové hodnoty

Vitamin A (μg)	800	Chlor (mg)	800
Vitamin D (μg)	5	Vápník (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (μg)	75	Hořčík (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zinek (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Měď (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Kyselina listová (μg)	200	Selen (μg)	55
Vitamin B12 (μg)	2,5	Chrom (μg)	40
Biotin (μg)	50	Molybden (μg)	50
Kyselina pantothenová (mg)	6	Jód (μg)	150
Draslík (mg)	2 000		

2. Významné množství vitaminů a minerálních látek

Při stanovování významného množství by zpravidla měly být zohledněny tyto hodnoty:

- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě I na 100 g nebo 100 ml v případě produktů jiných, než jsou nápoje,
- 7,5 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě I na 100 ml v případě nápojů nebo
- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě I na porci v případě, že balení obsahuje pouze jednu porci.

ČÁST B – REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU PRO ENERGETICKOU HODNOTU A VYBRANÉ ŽIVINY JINÉ NEŽ VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY (U DOSPĚLÝCH OSOB)

Energetická hodnota nebo název živiny	Referenční hodnota příjmu
Energetická hodnota	8 400 kJ/2 000 kcal
Tuky celkem	70 g
Nasycené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bílkoviny	50 g
Sůl	6 g

PŘÍLOHA XIV

PŘEVODNÍ FAKTORY

PŘEVODNÍ FAKTORY PRO VÝPOČET ENERGETICKÉ HODNOTY

Udávaná energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

– sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	17 kJ/g – 4 kcal/g
– polyalkoholy	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
– bílkoviny	17 kJ/g – 4 kcal/g
– tuky	37 kJ/g – 9 kcal/g
– salatriumy	25 kJ/g – 6 kcal/g
– alkohol (ethanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
– organické kyseliny	13 kJ/g – 3 kcal/g
– vláknina	8 kJ/g – 2 kcal/g
– erythritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

PŘÍLOHA XV

VYJÁDŘENÍ A ZPŮSOB UVEDENÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ

Měrné jednotky, které se použijí pro nutriční údaje vyjadřující energetickou hodnotu (kilojouly) a kilokalorie (kcal) a množství (gramy (g), miligramy (mg) a mikrogramy (μg)) a pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota	kJ/kcal
tuky	g
z toho	
– nasycené mastné kyseliny	g
– mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
– polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g
sacharidy	g
z toho	
– cukry	g
– polyalkoholy	g
– škroby	g
vláknina	g
bílkoviny	g
sůl	g
vitaminy a minerální látky	jednotky uvedené v části A bodě I přílohy XIII

31. ledna 2013

OTÁZKY A ODPOVĚDI

týkající se používání nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům

I Úvod

Dne 25. října 2011 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (dále jen „nařízení“). Nařízení upravuje stávající předpisy o označování potravin v Unii s cílem umožnit spotřebiteli informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití a současně zajistit volný pohyb legálně vyráběných a na trh uváděných potravin.

Nařízení vstoupilo v platnost dne 12. prosince 2011. Použije se ode dne 13. prosince 2014, s výjimkou ustanovení týkajících se výživových údajů, která se použijí ode dne 13. prosince 2016.

Na základě neformálního pracovního postupu zřídilo Generální ředitelství Komise pro zdraví a spotřebitele pracovní skupinu, jejíž součástí jsou odborníci z členských států, s cílem poskytnout odpovědi na řadu otázek týkajících se používání nařízení.

Účelem tohoto dokumentu je pomoci všem subjektům v potravinovém řetězci a rovněž příslušným vnitrostátním orgánům nařízení lépe pochopit a řádně je uplatňovat. Tento dokument však nemá oficiální právní status a v případě sporu má konečnou odpovědnost za výklad práva Soudní dvůr Evropské unie.

2 Obecné požadavky na označování

2.1 Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách (články 6, 8, 12, 13 a 37 nařízení)

2.1.1 V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravíně uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené. Jaký druh etiket lze k tomuto účelu použít?

V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravíně uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připojené. Etiketa je definována jako jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, který je napsán, vytištěn, natištěn pomocí šablony, vyznačen, proveden jako reliéf nebo vytlačen na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojen.

Etikety musí být dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Povinné informace o potravíně nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny ani přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zasahujícím materiálem ani od nich nesmí být odváděna pozornost. Etikety proto nesmí být snadno odstranitelné, aby nebyla ohrožena dostupnost nebo přístupnost povinných informací o potravinách pro spotřebitele. Aby bylo zajištěno, že prostor na etiketách potravin je provozovateli potravinářských podniků využíván vyváženým způsobem, právní předpisy stanoví, že dobrovolně poskytované informace o potravinách nesmějí být uvedeny na úkor prostoru pro povinné informace o potravinách.

Použit lze všechny druhy etiket, o nichž se usuzuje, že splňují výše uvedená kritéria. V případě snímatelných etiket připojených k obalu lze v každém jednotlivém případě posoudit, zda jsou splněny obecné požadavky na dostupnost a umístění povinných informací o potravinách. Zvláštní pozornost je nutno věnovat tomu, zda lze informace o dané potravíně uvedené na tomto druhu etikety snadno nalézt.

2.1.2 Měly by být v případě skupinového balení, které se skládá z jednotlivě balených jednotek, jež jsou prodávány výrobcí velkoobchodníkům/maloobchodníkům, povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 nařízení uvedeny na každé jednotlivě balené jednotce?

Tato transakce se týká fáze, která předchází prodeji konečnému spotřebiteli a při níž nejsou potraviny prodávány/dodávány do zařízení společného stravování. V tomto případě jsou povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 nařízení uvedeny na některém z těchto míst:

- na balení [tj. na skupinovém balení] nebo
- na etiketě, která je k němu připojena, nebo
- na obchodních dokladech týkajících se daných potravin, lze-li zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravine, nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou. V těchto případech však musí být na vnějším obalu, v němž jsou balené potraviny uváděny na trh, uvedeny tyto údaje:
 - název potraviny;
 - datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti;
 - zvláštní podmínky uchovávání nebo podmínky použití;
 - jméno nebo obchodní název a adresa provozovatele potravinářského podniku. Proto není nutné opatřit etiketou každou jednotlivě balenou jednotku.

Pokud se však velkoobchodník/maloobchodník rozhodne prodávat jednotlivě balené jednotky konečnému spotřebiteli, musí zajistit, aby byly povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 nařízení uvedeny na každé jednotce, a to na základě informací uvedených na balení nebo etiketě, která je k němu připojena, nebo na připojených obchodních dokladech.

2.1.3 Kde mají být uvedeny povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 nařízení v případě skupinového balení, které je prodáváno do zařízení společného stravování podle čl. 8 odst. 7 nařízení a které se skládá z jednotlivě balených jednotek?

V případě skupinových balení, která jsou prodávána do zařízení společného stravování a která se skládají z jednotlivě balených jednotek, musí být povinné údaje uvedeny přímo na skupinovém balení nebo na etiketě, která je k němu připojena.

Pokud však jednotlivě balené jednotky (ve skupinovém balení) představují prodejní jednotky určené konečnému spotřebiteli, musí být povinné informace uvedeny rovněž na každé jednotlivě prodejní jednotce.

Je-li největší plocha těchto jednotlivých prodejních jednotek menší než 10 cm², jsou povinné informace, které musí být uvedeny na balení nebo na etiketě, omezeny na tyto údaje:

- název potraviny;
- každou látku nebo pomocnou látku uvedenou na seznamu v příloze II nebo odvozenou z látky či produktu uvedených na seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost, která byla použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, byť v pozměněné podobě;
- čisté množství potraviny;
- datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti.

Seznam složek se uvede jinými prostředky nebo se poskytne na žádost spotřebitele.

Vzhledem k různým formám dodávání potravin konečnému spotřebiteli v zařízeních společného stravování je třeba uvést, že by se za prodejní jednotky neměly považovat kelímky obsahující jednu porci (např. džem, marmeláda, hořčice), které se hostům zařízení společného stravování podávají jako součást jídla. V těchto případech proto postačuje, aby byly informace o dané potravine uvedeny na skupinových baleních.

(Poznámka: V každém případě musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty povinné údaje týkající se alergenů).

2.2 Seznam povinných údajů (článek 9 nařízení)

2.2.1 Může provozovatel potravinářského podniku použít v „návodu k použití“ symbol pánve nebo trouby bez uvedení slov „pánev“ nebo „trouba“?

Nemůže. Povinné údaje jako návod k použití musí být uvedeny slovy a čísly. Použití piktogramů nebo symbolů představuje pouze dodatečný prostředek k vyjádření těchto údajů.

Komise však může v budoucnu přijmout akty v přenesené pravomoci / prováděcí akty, které umožní vyjádřit jeden nebo více údajů piktogramy nebo symboly místo slov nebo čísel.

2.3 Definice „největší plochy“ s ohledem na minimální velikost písma pro uvádění povinných údajů (čl. 13 odst. 3), vypuštění určitých povinných údajů (čl. 16 odst. 2) a osvobození od požadavku na výživové údaje (příloha V bod 18)

2.3.1 Jak se určuje „největší plocha“, zejména u plechovek nebo lahví?

V případě pravoúhlých nebo krabicových obalů je určení „největší plochy“ jednoduché, tj. jedna celá strana dotyčného obalu (výška x šířka).

U obalů válcového tvaru (např. plechovky) nebo lahvovitého tvaru (např. lahve), jež mají často nepravidelný tvar, je určení největší plochy složitější. Pragmatickým způsobem vyjasnění pojmu „největší plocha“ u obalů ve tvaru válce nebo lahve, které mají často nepravidelný tvar, by mohlo být např. její vymezení jako plochy mimo víčko, dno, okraje na vrchní a dolní části plechovek, kuželovitých částí a hrdel lahví a sklenic.

2.4 Označování alergenů (u balených potravin) (čl. 21 odst. 1 písm. b) a příloha II)

2.4.1 Je třeba v případě, že název složky částečně zahrnuje název látky/produktu vyvolávajícího alergie nebo nesnášenlivost v jednom slově (např. německé slovo „Milchpulver“ pro „sušené mléko“), zvýraznit celý název složky, nebo pouze část odkazující na látku/produkt vyvolávající alergie nebo nesnášenlivost (Milchpulver nebo Milchpulver)?

Při uvádění seznamu složek musí provozovatelé potravinářských podniků zvýraznit název látky/produktu ze seznamu v příloze II nařízení. Měla by být proto zvýrazněna ta část názvu složky, která odpovídá látkám/produktům uvedeným v příloze II (např. „Milchpulver“). V duchu pragmatického přístupu se však bude mít za to, že rovněž zdůraznění celého názvu dotyčné složky (např. „Milchpulver“) splňuje právní požadavky.

Pokud se název složky skládá z několika samostatných slov, měly by být zdůrazněny pouze látka/produkt vyvolávající alergie nebo nesnášenlivost (např. „poudre de lait“, „latte in polvere“).

2.4.2 Jak lze v případě, že jsou všechny složky určité potraviny látkami nebo produkty vyvolávajícími alergie nebo nesnášenlivost uvedenými na seznamu v příloze II nařízení, zdůraznit jejich přítomnost?

Jsou-li všechny složky potraviny látkami vyvolávajícími alergie nebo nesnášenlivost, musí být všechny uvedeny v seznamu složek a být zdůrazněny. Způsoby takového zvýraznění jsou do určité míry flexibilní, zvýraznit je možno například typem či stylem písma nebo barvou pozadí. Jsou-li všechny složky uvedeny na seznamu v příloze II, musí být zvýrazněny oproti ostatním povinným informacím, například slovu „složení“, které uvádí seznam složek.

Zvýraznění látek vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v seznamu složek zajišťuje, že spotřebitelé tento seznam i nadále kontrolují. To spotřebitelům, kteří trpí alergií na potraviny nebo nesnášenlivostí (zejména pokud je vyvolávají látky, které nejsou v nařízení uvedeny, např. hrách), umožňuje informovaný výběr potravin, které jsou pro ně bezpečné.

2.4.3 Jak má být uváděna přítomnost látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, které jsou obsaženy v dotyčné potravíně, v případě obalů nebo nádob potravin, jejichž největší plocha je menší než 10 cm²?

V případě obalů nebo nádob potravin, jejichž největší plocha je menší než 10 cm², lze seznam složek vypustit. Pokud však seznam složek chybí, musí být povinně uveden údaj o přítomnosti látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v dotyčné potravíně uvedením slova „obsahuje“, za nímž následuje název látky nebo produktu vyvolávajícího alergie nebo nesnášenlivost.

V tomto případě se použije obecné pravidlo, podle něhož nemusí být přítomnost látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost uvedena, pokud název potraviny na danou látku nebo produkt jasně odkazuje. V takovém případě se obdobně nevyžaduje ani zvýraznění či jiné zdůraznění látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost.

2.5 Označování alergenů (u nebalených potravin) (článek 44)

2.5.1 Může provozovatel potravinářského podniku poskytnout informace o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, které jsou použity při výrobě nebo přípravě nebalené potraviny, jen a pouze na žádost spotřebitele?

Nikoli. Poskytnutí informací o alergenech/nesnášenlivosti v případě, že jsou při výrobě nebalené potraviny použity látky uvedené v příloze II, je povinné. Tyto informace musí být k dispozici a snadno dostupné, aby byl spotřebitel informován, že nebalená potravina způsobuje problémy v souvislosti s alergeny a nesnášenlivostí. Informace o alergenech/nesnášenlivosti proto nelze poskytnout pouze na žádost spotřebitele.

2.5.2 Může provozovatel potravinářského podniku poskytnout informace o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, které jsou použity při výrobě nebo přípravě nebalené potraviny, jinými prostředky než na etiketě, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení?

Členské státy mohou přijmout vnitrostátní opatření týkající se způsobu poskytování údajů o alergenech. Pokud jde o poskytování informací o potravinách, včetně informací o alergenech/nesnášenlivosti, jsou v zásadě přípustné všechny komunikační prostředky, aby měli spotřebitelé možnost informovaného výběru, například etiketa, jiný průvodní materiál nebo jiné prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení (tj. ověřitelné slovní informace).

Jestliže takováto vnitrostátní opatření neexistují, řídí se označování látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v nebalených potravinách ustanoveními nařízení týkajícími se balených potravin. Tyto informace proto musí být dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. To znamená, že pokud členské státy nepřijaly zvláštní vnitrostátní opatření, musí být informace o alergenech/nesnášenlivosti poskytnuty písemně.

2.5.3 Mohou členské státy prostřednictvím vnitrostátních opatření povolit poskytování informací o látkách nebo produktech vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost, které jsou použity při výrobě nebo přípravě nebalené potraviny, jen a pouze na žádost spotřebitele?

Poskytování informací o alergenech „na vyžádání“ se nepovažuje za „způsob poskytnutí informací“. V duchu pragmatického přístupu však mohou vnitrostátní opatření orientačně stanovit, že podrobné informace o alergenech/nesnášenlivosti mohou být s ohledem na výrobu nebo přípravu nebalených potravin poskytnuty na žádost spotřebitele za předpokladu, že údaj o tom, že tyto informace lze získat na žádost, uvede provozovatel potravinářského podniku na viditelném místě tak, aby byl tento údaj dobře viditelný, snadno čitelný, a je-li to vhodné, nesmazatelný. Tato kombinace požadavků na údaje pomůže spotřebiteli naznačit, že nebalená potravina způsobuje problémy v souvislosti s alergeny/nesnášenlivostí a že příslušné informace jsou k dispozici a snadno dostupné.

2.6 Prodej na dálku (články 8 a 14)

2.6.1 Kdo je v případě potravin nabízených k prodeji na dálku odpovědný a) za poskytnutí informací spotřebitelům a b) za uvedení a přesnost informací o potravinách?

Za informace o potravině odpovídá provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravina uváděna na trh. Provozovatel musí zajistit uvedení a přesnost poskytnutých informací.

Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji na dálku, nese odpovědnost za poskytnutí povinných informací o potravinách před dokončením nákupu vlastník internetových stránek.

2.6.2 Jaký druh informací by měl odpovědný provozovatel potravinářského podniku poskytnout v případě, jsou-li potraviny uváděny na trh prostřednictvím prodeje na dálku, a v jaké fázi?

Je třeba rozlišovat mezi balenými potravinami¹ a nebalenými potravinami nabízenými k prodeji prostřednictvím prodeje na dálku.

➤ **Balené potraviny:**

Před dokončením nákupu musí odpovědný provozovatel potravinářského podniku poskytnout všechny **povinné informace o potravinách**² s výjimkou **data minimální trvanlivosti nebo data použitelnosti**. Definice „povinných informací o potravinách“ zahrnuje veškeré informace, které mají být poskytnuty konečnému spotřebiteli podle práva EU obecně, a nejen informace vyžadované nařízením. Povinné informace o potravinách by buď měly být uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku, nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku, a to bez dodatečných nákladů pro konečného spotřebitele.

V okamžiku doručení musí mimoto odpovědný provozovatel potravinářského podniku poskytnout veškeré **povinné údaje** (včetně data minimální trvanlivosti nebo data použitelnosti).

➤ **Nebalené potraviny:**

S výjimkou případů, kdy vnitrostátní opatření vyžadují poskytnutí některých či všech údajů uvedených v článcích 9 a 10 nařízení, musí provozovatel potravinářského podniku poskytnout pouze informace o alergenech. Informace o alergenech nebo jakékoli jiné údaje vyžadované vnitrostátním právem by měly být poskytnuty a) **před dokončením nákupu**, a to uvedením na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku, bez dodatečných nákladů pro konečného spotřebitele, a b) **v okamžiku doručení**.

2.6.3 Musí provozovatel potravinářského podniku v případě, že jsou balené potraviny uváděny na trh prostřednictvím prodeje na dálku, poskytnout před dokončením nákupu „číslo šarže“ v souladu se směrnicí 2011/91/EU?

„Povinné informace o potravinách“ zahrnují veškeré údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty podle předpisů Unie. „Číslo šarže“ je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/91/EU ze dne 13. prosince 2011 o údajích nebo značkách určujících šarži, ke které potravina patří. Tyto informace však nejsou určeny konečnému spotřebiteli. Jedná se především o nástroj, který má zajistit možnost zpětného vysledování a který neovlivňuje rozhodnutí spotřebitele. V rámci pragmatického přístupu by proto nemělo být poskytnutí této informace před dokončením nákupu povinné.

2.7 Seznam složek (články 18 a 20)

2.7.1 Měly by být v seznamu složek označeny umělé nanomateriály? Existují nějaké výjimky?

Všechny složky vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů musí být jasně uvedeny v seznamu složek. Za názvy těchto složek se v závorce uvede slovo „nano“.

Umělé nanomateriály není nutné do seznamu složek zařazovat, jsou-li ve formě jedné z následujících součástí potravin:

➤ potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy:

- o které jsou v dané potravině obsaženy pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, v souladu se zásadou přenosu uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1333/2008, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci, **nebo**
- o které se používají jako pomocné látky;

(1) „Balené potraviny“ jsou definovány v čl. 2 odst. 2 písm. e) nařízení.

(2) „Povinné informace o potravinách“ jsou definovány v čl. 2 odst. 2 písm. c) nařízení.

- nosiče a látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako nosiče, a které jsou použity v nezbytně nutném množství;
- látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako pomocné látky a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě.

2.8 Přejímací opatření (článek 54)

2.8.1 Mohou provozovatelé potravinářských podniků uvádět na trh produkty opatřené etiketou, jež je v souladu s požadavky nařízení, před 13. prosincem 2014?

Ano, provozovatelé potravinářských podniků mohou uvádět na trh produkty opatřené etiketou v souladu s nařízením před 13. prosincem 2014, pokud neexistuje žádný rozpor s požadavky na označování uvedenými ve směrnici 2000/13/ES, která platí až do dne 12. prosince 2014.

Podle směrnice 2000/13/ES musí být například minimální trvanlivost uvedena ve stejném zorném poli jako název, pod nímž je výrobek prodáván, čisté množství (u balených potravin) a skutečný obsah alkoholu (u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 %). Podle nařízení však již minimální trvanlivost ve stejném zorném poli být nemusí. Pokud by provozovatelé potravinářských podniků dodrželi v tomto případě nařízení před jeho vstupem v platnost, tj. před 13. prosincem 2014, porušili by směrnici 2000/13/ES.

2.9 Uvádění a pojmenování složek (příloha VII)

2.9.1 Je možné uvést na etiketě prohlášení: „řepkový nebo částečně ztužený palmový olej“, pokud výrobce mění zdroj rostlinného oleje?

Nikoli, tento údaj by nebyl v souladu s nařízením. Na etiketě nesmí být uvedeny informace o charakteristikách potravin, které nejsou dostatečně přesné nebo konkrétní a v jejichž důsledku by mohl být spotřebitel uveden v omyl.

2.9.2 Jsou údaje o konkrétním rostlinném původu povinné u všech potravin, které obsahují oleje nebo tuky rostlinného původu, bez ohledu na množství oleje nebo tuku v dotyčné potravíně?

Ano, tento údaj je povinný bez ohledu na množství oleje nebo tuku v dotyčné potravíně.

2.10 Datum zmrazení nebo, u produktů zmrazených více než jednou, datum prvního zmrazení při označování zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu (příloha III)

2.10.1 Je datum zmrazení nebo, u produktů zmrazených více než jednou, datum prvního zmrazení povinné na etiketě nebaleného zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu?

Nikoli. Datum zmrazení je povinné pouze na etiketě baleného zmrazeného masa, zmrazených masných polotovarů a zmrazených nezpracovaných produktů rybolovu. Členské státy mohou rozhodnout o rozšíření tohoto požadavku na nebalené produkty.

2.10.2 Jak jsou v nařízení definovány „nezpracované produkty rybolovu“?

Produkty rybolovu zahrnují všechny mořské nebo sladkovodní živočichy (kromě živých mlžů, živých ostnokožců, živých pláštěnců a živých mořských plžů a všech savců, plazů a žab), volně žijící nebo farmově chované, včetně všech požitelných forem, částí a produktů těchto živočichů. Nezpracované produkty rybolovu jsou produkty rybolovu, které neprošly zpracováním, a zahrnují produkty, které byly děleny, porcovány, odseknuty, plátkovány, vykostěny, rozsekány, zbaveny kůže, rozdrceny, nakrájeny, očištěny, ořezány, zchlazeny, zmrazeny, hluboce zmrazeny nebo rozmrazeny.

2.10.3 Jak se vyjádří datum zmrazení?

Datum zmrazení nebo datum prvního zmrazení musí být uvedeno následovně:

- před datem se uvede výraz „Zmrazeno dne ...“;
- k tomuto výrazu se připojí buď vlastní datum, nebo odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu;
- datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a rok, např. „Zmrazeno dne DD/MM/RRRR“.

2.11 Údaj o přítomnosti přidané vody obsažený v názvu potraviny (příloha VI bod 6)

Tento požadavek má spotřebitele chránit před nepoctivými a klamavými praktikami, pokud jde o maso, které má podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat, nebo o rybí produkty, které mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu, k nimž byla během výrobního procesu přidána voda, aniž by to vyžadovaly technologické důvody. Spotřebitelé v těchto potravinách neočekávají významné množství vody. Přidání vody může zvýšit hmotnost polotovarů z masa/ryb. Údaj o přítomnosti přidané vody v názvu těchto potravin proto spotřebiteli umožní tyto potraviny na první pohled odlišit.

2.11.1 V jakých případech musí název potraviny obsahovat údaj o přítomnosti přidané vody, jejíž hmotnost přesahuje 5 % hmotnosti konečného výrobku?

Údaj o přítomnosti přidané vody, která tvoří více než 5 % hmotnosti konečného výrobku, musí být v názvu potraviny uveden v těchto případech:

- masné výrobky a masné polotovary, kteřé mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa nebo jatečně upraveného těla zvířat;
- produkty rybolovu a upravené produkty rybolovu, kteřé mají podobu krájeného masa, kusu masa, plátku masa, porce masa, filé nebo celého produktu rybolovu.

Určení, zda potravinářský produkt splňuje tyto požadavky, musí provést v každém jednotlivém případě především provozovatelé potravinářských podniků a posléze členské státy v rámci kontrolních činností. V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu podobu potraviny. Tento údaj se orientačně nevyžaduje u potravin jako salámy a párky (např. mortadela, párky v rohlíku), jelita, sekaná, masové/rybí paštiky, masové/rybí kuličky.

2.12 Údaj o čistém množství (příloha IX body 4 a 5)

2.12.1 Musí provozovatel potravinářského podniku v případě, je-li čisté množství uvedeno na balených potravinách, které se skládají z několika jednotlivě balených jednotek, jejichž velikost se může lišit, uvést rovněž celkový počet jednotlivých balení? Lze odkázat na průměrný počet?

V případě balených potravin, které se skládají ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky a která neobsahují stejné množství téhož výrobku, se uvedení čistého množství skládá z údaje o celkovém čistém množství a z údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.

Jestliže při dodržení správné výrobní praxe nelze uvést přesný údaj o celkovém počtu jednotlivých balení kvůli technickým (neprovádění kontroly počtu kusů) či jiným výrobním omezením, může tento údaj výjimečně odkazovat na průměrný počet. Je možno použít výraz „přibližně“ nebo podobné znění / zkratky.

2.12.2 Nařízení stanoví, že v případě potravin s glazurou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez glazury. Znamená to, že v těchto případech bude čistá hmotnost potraviny totožná s čistou hmotností po odkapání. Musí být na etiketě uvedena „čistá hmotnost“ i „čistá hmotnost po odkapání“?

U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí kromě čisté hmotnosti/množství též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. Za tímto účelem se voda ve zmrazeném nebo hluboce zmrazeném stavu považuje za nálev, což znamená povinnost uvést na etiketě informaci o čisté hmotnosti i o hmotnosti po odkapání. Nařízení mimoto uvádí, že by v případě potravin ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu s glazurou neměla čistá hmotnost zahrnovat samotnou glazuru (hmotnost bez glazury).

Uvedená čistá hmotnost glazovaných potravin je proto totožná s jejich čistou hmotností po odkapání. S přihlédnutím k této skutečnosti a rovněž k nutnosti zamezit klamání spotřebitele jsou možné tyto údaje o čisté hmotnosti:

- Dvojitý údaj:
 - Čistá hmotnost: X g; a
 - Čistá hmotnost po odkapání: X g;
- Srovnávací údaj:
 - Čistá hmotnost = čistá hmotnost po odkapání = X g;
- Jediný údaj:
 - Čistá hmotnost po odkapání X g
 - Čistá hmotnost (hmotnost bez glazury) X g

3 Výživové údaje

3.1 Vztahují se pravidla týkající se výživových údajů, která jsou stanovena v nařízení, na všechny potraviny? (Článek 29)

Tato pravidla se nevztahují na níže uvedené potraviny, které mají vlastní pravidla pro výživové označování výživových údajů:

- doplňky stravy;
- přírodní minerální vody;
- potraviny určené pro zvláštní výživu, kromě případů, kdy neexistují žádná zvláštní pravidla týkající se konkrétních aspektů výživového označování (viz rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 zmíněné směrnice).

3.2 Co je třeba uvést? (Články 13, 30, 32, 34 a 44, přílohy IV a XV)

Povinné výživové označování musí obsahovat všechny níže uvedené údaje a rovněž obsah jakékoli živiny nebo jiné látky, pro kterou je výživové nebo zdravotní tvrzení uvedeno:

Energetická hodnota a obsah tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

Energetická hodnota musí být uvedena v kJ (kilojoulech) i v kcal (kilokaloriích). Energetická hodnota v kilojoulech musí být uvedena jako první a za ní následuje hodnota v kilokaloriích. Lze používat zkratku kJ/kcal.

Pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota
tuky z toho – nasycené mastné kyseliny
sacharidy z toho – cukry
bílkoviny
sůl

Je-li dostatek místa, uvádějí se údaje v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami. Při nedostatku místa pro poskytnutí údajů v tabulce se údaje uvedou v řadě za sebou.

Na výživové údaje se vztahují pravidla týkající se minimální velikosti písma a tyto údaje musí být vytištěny písmem, jehož výška malého písmene „x“ činí nejméně 1,2 mm. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm² činí výška malého písmene „x“ nejméně 0,9 mm. Výška písmene „x“ je definována v příloze IV nařízení. (Poznámka: Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm², jsou od povinného výživového označování osvobozeny (viz otázka 3.5 bod 18).

Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů (pokud jde o pojem „zanedbatelné množství“, viz otázka 3.15).

U nebalených potravin může být obsah výživových údajů omezen na energetickou hodnotu, nebo energetickou hodnotu a obsah tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

3.3 Jaké je referenční množství pro výživové údaje? (Články 32, 33, příloha XV)

Pokud jde o údaje o vitamínech a minerálních látkách, viz otázka 3.7.

Obsah živin se vyjádří v gramech (g) na 100 g nebo na 100 ml a energetická hodnota se vyjádří v kilojoulech (kJ) a v kilokaloriích (kcal) na 100 g nebo na 100 ml potraviny.

Obsah živin může být navíc uveden na jednu porci / jednotku spotřeby potraviny. Vymezení porce nebo jednotky spotřeby musí být pro spotřebitele snadno srozumitelné, velikost porce nebo jednotky spotřeby musí být vyznačena na etiketě v těsné blízkosti výživových údajů a na etiketě musí být uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení.

Energetickou hodnotu a obsah tuků, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli lze mimoto vyjádřit rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v následující tabulce na 100 g nebo 100 ml. Vedle údajů vztažených na 100 g nebo na 100 ml nebo místo nich může být procentní podíl referenčních hodnot příjmů uveden na jednu porci / jednotku spotřeby.

Energetická hodnota nebo název živiny	Referenční hodnota příjmu
Energetická hodnota	8 400 kJ/2 000 kcal
Tuky celkem	70 g
Nasycené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Bílkoviny	50 g
Sůl	6 g

Jsou-li procentní podíly referenčních hodnot příjmu vyjádřeny na 100 g nebo 100 ml, výživové údaje obsahují toto prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8400 kJ / 2000 kcal)“.

U nebalených potravin mohou být výživové údaje vyjádřeny pouze v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

3.4 Lze použít další způsoby vyjadřování? (Článek 35)

Vedle výše uvedeného způsobu vyjadřování údajů (na 100 g/ml, na jednu porci, procentní podíl referenční hodnoty příjmu) a způsobu uvádění údajů (název živiny, číselná hodnota) lze použít jiné způsoby vyjádření a/nebo uvádění údajů za využití grafického znázornění nebo symbolů, pokud:

- jsou založeny na důkladných a vědecky ověřených spotřebitelských výzkumech a neuvádějí spotřebitele v omyl;
- jsou vytvořeny na základě konzultací s velkým počtem skupin zúčastněných subjektů;
- jejich cílem je usnadnit spotřebitelům pochopení příspěvku nebo významnosti potraviny pro obsah energie a živin v jejich stravě;

- pokud jde o jiné způsoby vyjadřování, vycházejí z harmonizovaných referenčních hodnot příjmu uvedených v příloze XIII, nebo nejsou-li k dispozici, z obecně přijatých vědeckých doporučení o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin;
- jsou objektivní a nediskriminační a
- nevytvářejí překážky volnému pohybu zboží.

3.5 Existují nějaké výjimky? (Čl. 16 odst. 4 a čl. 44 odst. 1 písm. b), příloha V)

Od povinného výživového označování jsou osvobozeny níže uvedené výrobky vyjma případu, kdy je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení:

1. Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek
2. Produkty zpracované pouze zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek
3. Vody určené k lidské spotřebě včetně vod, do kterých nebyly přidány jiné složky než oxid uhličitý nebo aroma
4. Byliny, koření nebo jejich směsi
5. Sůl a náhražky soli
6. Stolní sladidla
7. Kávové a cikorkové extrakty, celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu
8. Bylinné a ovocné čaje, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují jiné přidané složky než aroma, která nemění výživovou hodnotu čaje
9. Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma
10. Aroma
11. Potravinářské přídatné látky
12. Pomocné látky
13. Potravinářské enzymy
14. Želatina
15. Želírující složky
16. Kvasnice (droždí)
17. Žvýkačky
18. Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm²
19. Potraviny, včetně řemeslně vyrobených potravin, dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele
20. Alkoholické nápoje (o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových)
21. Nebalené potraviny (pokud to nevyžadují vnitrostátní opatření)

Jsou-li výživové údaje poskytovány dobrovolně, musí dodržovat pravidla pro povinné výživové označování. Avšak:

- u alkoholických nápojů nejsou výživové údaje povinné a mohou být omezeny na energetickou hodnotu. Nevyžaduje se žádný zvláštní formát;
- u nebalených potravin mohou být výživové údaje omezeny na energetickou hodnotu, nebo na energetickou hodnotu a obsah tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli. Mohou být vyjádřeny v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je vyznačena velikost porce / jednotky spotřeby a je uveden počet porcí/jednotek.

3.6 Jaké jiné živiny je možno uvést? (Čl. 30 odst. 2, články 32, 33 a 34, příloha XV)

Povinné výživové označování může být doplněno rovněž údaji o obsahu jedné nebo více následujících živin:

- mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny);
- polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny);
- polyalkoholy;
- škroby;
- vláknina;
- vitaminy a minerální látky (viz rovněž otázka 3.7). Pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota
tuky z toho – nasycené mastné kyseliny) – mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny), – polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny),
sacharidy z toho – cukry, – polyalkoholy, – škroby, vláknina bílkoviny sůl
vitaminy a minerální látky

Je-li dostatek místa, údaje se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami. Při nedostatku místa pro poskytnutí údajů v tabulce se údaje uvedou v řadě za sebou.

Tyto živiny se uvádějí v gramech (g)³ na 100 g nebo na 100 ml a navíc mohou být uvedeny v přepočtu na jednu porci nebo jednotku spotřeby daného produktu.

U nebalených potravin mohou být výživové údaje uvedeny v přepočtu na porci nebo jednotku spotřeby.

3.7 Které vitaminy a minerální látky mohou být uvedeny na etiketě? Jaké jsou podmínky týkající se minimálního množství ve výrobku? Jaká jednotka by se měla v údajích použít? (Čl. 30 odst. 2, čl. 32 odst. 2 a 3 a čl. 33 odst. 1, příloha XIII)

Na etiketě mohou být uvedeny veškeré vitaminy nebo minerální látky ze seznamu v následující tabulce, které jsou přítomné ve významných množstvích. Významné množství se vypočítává takto:

- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v následující tabulce na 100 g nebo na 100 ml v případě produktů jiných, než jsou nápoje,
- 7,5 % referenční výživové hodnoty uvedené v následující tabulce na 100 ml v případě nápojů nebo
- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v následující tabulce na porci v případě, že balení obsahuje pouze jednu porci.

Vitaminy a minerální látky mohou být uváděny pomocí jednotek stanovených v následující tabulce a jako procentní podíl referenčních výživových hodnot stanovených v téže tabulce na 100 g nebo na 100 ml. Tyto informace mohou být navíc uvedeny v přepočtu na porci / jednotku spotřeby.

(3) Viz rovněž zvláštní měrné jednotky pro vitaminy a minerální látky uvedené v tabulce v otázce 3.7.

Vitamíny a minerální látky, které mohou být uváděny	Referenční výživové hodnoty
Vitamin A (μg)	800
Vitamin D (μg)	5
Vitamin E (mg)	12
Vitamin K (μg)	75
Vitamin C (mg)	80
Thiamin (mg)	1,1
Riboflavin (mg)	1,4
Niacin (mg)	16
Vitamin B6 (mg)	1,4
Kyselina listová (μg)	200
Vitamin B12 (μg)	2,5
Biotin (μg)	50
Kyselina pantothenová (mg)	6
Draslík (mg)	2 000
Chlor (mg)	800
Vápník (mg)	800
Fosfor (mg)	700
Hořčík (mg)	375
Železo (mg)	14
Zinek (mg)	10
Měď (mg)	1
Mangan (mg)	2
Fluor (mg)	3,5
Selen (μg)	55
Chrom (μg)	40
Molybden (μg)	50
Jód (μg)	150

3.8 Jak lze určit obsah živiny v potravíně? (Čl. 31 odst. 4)

Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející z výsledků:

- analýzy dané potraviny;
- výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek, nebo
- výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

3.9 Jak lze určit energetickou hodnotu potravin? (Čl. 31 odst. 1, příloha XIV)

Energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

Živina	Převodní faktor
sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	17 kJ/g – 4 kcal/g
polyalkoholy	10 kJ/g – 2,4 kcal/g
bílkoviny	17 kJ/g – 4 kcal/g
tuky	37 kJ/g – 9 kcal/g
salatrimy	25 kJ/g – 6 kcal/g
alkohol (ethanol)	29 kJ/g – 7 kcal/g
organické kyseliny	13 kJ/g – 3 kcal/g
vláknina	8 kJ/g – 2 kcal/g
erythritol	0 kJ/g – 0 kcal/g

3.10 Měl by se obsah živin uvádět pro potravinu „připravenou ke spotřebě“ nebo potravinu „ve stavu, v němž je prodávána“? (Čl. 31 odst. 3)

Výživové údaje musí být uvedeny pro potravinu ve stavu, v němž je prodávána, je-li to však vhodné, mohou se tyto informace týkat potravin připravené ke spotřebě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro přípravu ke spotřebě. Je proto možné uvést pouze výživové údaje pro potraviny „připravené“ ke spotřebě, jako jsou například polévky v prášku.

3.11 Kdy lze použít formulaci uvádějící, že sůl je v potravine obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku? (Čl. 30 odst. 1)

Formulace uvádějící, že sůl je v potravine obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku, se může nacházet v těsné blízkosti výživových údajů na potravinách, do nichž nebyla přidána sůl, jako je mléko, zelenina, maso a ryby. Jestliže byla sůl přidána při zpracování nebo v důsledku přidání složek, které obsahují sůl, jako je šunka, sýr, olivy, ančovičky atd., nelze tuto formulaci použít.

3.12 Může být energetická hodnota uvedena pouze v kcal, pokud se výživové údaje dobrovolně opakuji v hlavním zorném poli? (Čl. 32 odst. 1, příloha XV)

Nikoli. Je-li uváděn údaj o energetické hodnotě, udává se systematicky v kJ (kilojoulech) a kcal (kilokaloriích).

3.13 Lze označit obsah součástí dobrovolně uváděných živin, například „omega-3 mastných kyselin“ jako součástí polynenasycených mastných kyselin (polyenových mastných kyselin)? (Článek 30)

Nikoli. Výživové údaje představují uzavřený seznam informací o energetické hodnotě a obsahu živin a nemohou být doplněny o další výživové údaje (viz však rovněž otázka 3.14).

3.14 Je nutno uvádět rovněž obsah živiny nebo jiné látky, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení. Může to být provedeno v rámci výživových údajů? (Články 30 a 49)

Pokud je živina, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, součástí výživových údajů, nevyžaduje se dodatečné označování.

Není-li živina nebo jiná látka, pro niž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, součástí výživových údajů, musí být údaj o obsahu živiny nebo jiné látky uveden v těsné blízkosti výživových údajů (viz rovněž otázka 3.13).

3.15 Je nutné v případě, že výrobek má zanedbatelný obsah živin, u nichž se vyžaduje povinné označování, nebo zanedbatelnou energetickou hodnotu, uvést tyto živiny nebo energetickou hodnotu v tabulce s údaji o živinách? (Čl. 34 odst. 5)

Nikoli, jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů.

Při určování zanedbatelného množství mohou pomoci pokyny týkající se přípustných odchylek.

3.16 Které výživové údaje se mohou na obalu opakovat? (Čl. 30 odst. 3, čl. 32 odst. 2 a článek 33)

Na obalu se mohou opakovat některé povinné výživové údaje, a to v hlavním zorném poli (obecně označovaném jako přední strana balení) s použitím jednoho z následujících formátů:

- energetická hodnota, nebo
- energetická hodnota a obsah tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

Pro tyto opakované údaje platí pravidla týkající se minimální velikosti písma (čl. 13 odst. 2, příloha IV, viz rovněž otázka 3.2).

V případě opakování představují výživové údaje i nadále seznam s přesně stanoveným a omezeným obsahem. U výživových údajů uvedených v hlavním zorném poli nejsou přípustné žádné další informace.

V případě opakování mohou být údaje uvedeny v přepočtu na porci / jednotku spotřeby (pokud je velikost porce / jednotky spotřeby vyznačena v těsné blízkosti výživových údajů a na obalu je uveden počet porcí/jednotek). Energetická hodnota však musí být navíc vyjádřena rovněž na 100 g nebo na 100 ml.

3.17 Musí být v případě, jsou-li opakované výživové údaje v hlavním zorném poli (na přední straně balení) vyjádřeny jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu, tyto informace uvedeny rovněž v povinných výživových údajích (na zadní straně balení)? (Čl. 30 odst. 3, čl. 32 odst. 4 a článek 33, příloha XIII)

Dobrovolně opakované výživové údaje v hlavním zorném poli (na přední straně balení) musí obsahovat pouze informace o energetické hodnotě, nebo o energetické hodnotě a obsahu tuků, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli. Tyto informace musí být uvedeny rovněž v povinných výživových údajích (na zadní straně balení). Informace na přední straně balení však lze vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu (kromě vyjádření v absolutních hodnotách), i když tato forma vyjádření není v povinných výživových údajích použita.

3.18 Lze použít zkratku RHP? (Články 32 a 33)

Pokud se použije zkratka, například RHP pro referenční hodnotu příjmu, měla by být někde na balení vysvětlena. Prohlášení „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8400 kJ / 2000 kcal)“ nelze upravovat.

3.19 Lze použít zkratku DDD? (Články 32 a 33)

Záměrem nařízení je harmonizovat obsah, způsob vyjadřování a uvádění výživových údajů poskytovaných spotřebitelům, včetně dobrovolných informací. Vzhledem k tomuto záměru není možné používat pojem „doporučená denní dávka“ nebo zkratku DDD v rámci uplatňování článků 32 a 33 nařízení (viz rovněž otázka 3.18). Je třeba rovněž uvést, že se pojem referenční hodnota příjmu liší od pojmu doporučená denní dávka, jelikož pojem „referenční hodnota příjmu“ neznámá výživové doporučení na rozdíl od pojmu „doporučený“. Neexistuje žádné výživové doporučení týkající se například konzumace 20 g nasycených mastných kyselin denně a spotřebitelé by se neměli domnívat, že se jedná o minimální množství nezbytné k udržení zdraví.

3.20 Mělo by být dodatečné prohlášení: „Referenční hodnota příjmu u průměrné dospělé osoby (8 400 kJ / 2 000 kcal)“ uvedeno v těsné blízkosti výživových údajů? (Články 32 a 33)

Ano, pokud je údaj vyjádřen jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu na 100 g nebo 100 ml.

Ne, pokud je vyjádřen v přepočtu na jednu porci.

3.21 Referenční hodnoty příjmu pro energetickou hodnotu a živiny jsou stanoveny pro dospělé osoby. Mohou být energetická hodnota a obsah živin vyjádřeny dobrovolně jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu u dětí místo procentních podílů referenčních hodnot příjmu u dospělých osob nebo jako jejich doplnění? (Čl. 32 odst. 4, čl. 36 odst. 3 a článek 43, příloha XIII)

Nikoli. Dobrovolné informace o referenčních hodnotách příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva jsou přípustné pouze tehdy, byly-li přijaty předpisy Unie, nebo pokud takovéto předpisy neexistují, vnitrostátní pravidla.

Energetická hodnota a obsah živin mohou být vyjádřeny pouze jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu u dospělých osob jako doplnění vyjádření v absolutních hodnotách. Nařízení však požaduje, aby Komise přijala prováděcí akty týkající se uvádění referenčních hodnot příjmu pro konkrétní skupiny obyvatelstva pro doplnění referenčních hodnot příjmu u dospělých osob, a referenční hodnoty příjmu pro děti mohou být k dispozici v budoucnu. Do doby přijetí takovýchto předpisů Unie mohou členské státy přijmout vnitrostátní pravidla, která stanoví vědecky podložené referenční hodnoty příjmu pro tyto skupiny obyvatelstva. Používání referenčních hodnot příjmu u jiných konkrétních skupin obyvatelstva, například dětí, nebude proto po skončení přechodného období, tj. od 13. prosince 2014, přípustné, pokud předpisy Unie nebo vnitrostátní pravidla nestanoví vědecky podložené referenční hodnoty příjmu pro tyto skupiny.

3.22 Co je to jednotka spotřeby? Lze ke stanovení porce použít piktogramy? Lze použít symbol $\approx$ nebo $\sim$ ve smyslu „odpovídá přibližně“ k uvedení počtu porcí v balení? (Článek 33)

„Jednotka spotřeby“ musí být pro spotřebitele snadno srozumitelná a znamená jednotku, kterou lze spotřebovat jednotlivě. Jedna jednotka spotřeby nutně nepředstavuje jednu porci. Například čtvereček tabulky čokolády může být jednotkou spotřeby, jedna porce však bude větší než jeden čtvereček čokolády.

Ke stanovení porce nebo jednotky spotřeby lze použít symboly nebo piktogramy. Nařízení pouze vyžaduje, aby byla jednotka spotřeby snadno srozumitelná a aby byla na etiketě vyznačena její velikost. V případě použití symbolů nebo piktogramů musí být spotřebiteli jasný jejich smysl a tyto symboly nebo piktogramy nesmí spotřebitele uvádět v omyl.

Malé odchylky v počtu jednotek spotřeby nebo porcí ve výrobku lze označit pomocí symbolu $\approx$ nebo $\sim$ uvedeného před údajem o počtu porcí nebo jednotek spotřeby.

3.23 Lze k označení živin a/nebo energetické hodnoty použít místo slov pouze ikony (Článek 34, příloha XV)

Nikoli. Povinné i dobrovolné výživové údaje musí dodržovat určitý formát, který vyžaduje, aby byly energetická hodnota a živiny označeny svým názvem.

Obecná zásada, že povinné informace musí být uvedeny ve slovním nebo číselném vyjádření, se vztahuje rovněž na případy, kdy jsou výživové údaje poskytovány dobrovolně. Piktogramy a symboly lze použít doplňkově.

3.24 Mohou být v případě, kdy jsou výrobky určeny k prodeji ve více než jedné zemi, uvedeny jako doplnění výživových údajů, které vyhovují požadavkům nařízení, výživové údaje ve formátu požadovaném USA a Kanadou? (Články 30 a 34, přílohy XIV a XV)

Nikoli. Výživové údaje ve formátu požadovaném USA nebo Kanadou by nebyly v souladu s požadavky EU, jelikož povinné i dobrovolné informace musí dodržovat pravidla stanovená v nařízení. Takovéto označení by rovněž mohlo uvádět spotřebitele v omyl kvůli rozdílným převodním faktorům používaným v USA k výpočtu energetické hodnoty a obsahu živin.

3.25 Obsah „soli“ uvedený v tabulce s povinnými výživovými údaji bude vypočten pomocí vzorce: $\text{sůl} = \text{sodík} \times 2,5$. Musí být v tomto výpočtu zahrnut sodík pocházející z jakékoli jiné složky, jako je například sacharin sodný, askorban sodný atd.?

Ano, obsah ekvivalentu soli je vždy odvozen z celkového obsahu sodíku v potravinářském produktu, a to pomocí vzorce: $\text{sůl} = \text{sodík} \times 2,5$.

3.26 Odkdy platí nová pravidla týkající se výživového označování? (Články 49, 50, 54 a 55)

Nová pravidla týkající se výživového označování platí od 13. prosince 2016. Potraviny uvedené na trh nebo označené etiketou před tímto datem smějí být uváděny na trh do vyčerpání zásob. Jestliže se podniky rozhodnou poskytovat v období od 13. prosince 2014 do 12. prosince 2016 výživové údaje dobrovolně, musí dodržovat pravidla týkající se způsobu uvádění a obsahu uvedená v nařízení. Pokud je uvedeno výživové a/nebo zdravotní tvrzení nebo pokud byly do potraviny přidány vitaminy a/nebo minerální látky, musí povinné výživové údaje vyhovovat nařízení ode dne 13. prosince 2014.

3.27 Mohou provozovatelé přizpůsobit své etikety novým pravidlům týkajícím se výživových údajů před 13. prosincem 2014? Bude možné rozhodnout se pro částečné přijetí nových pravidel týkajících se výživového označování, nebo bude přijetí jednoho z ustanovení vyžadovat dodržování všech nových ustanovení? (Články 54 a 55)

Ano, provozovatelé potravinářských podniků mohou přijmout nová pravidla týkající se výživového označování před 13. prosincem 2014 místo dodržování pravidel stanovených ve směrnici Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří se rozhodnou pro nová pravidla týkající se výživového označování, budou muset dodržovat všechna tato pravidla. Jsou-li například používána nová pravidla pro určování významného množství vitaminů a minerálních látek, budou platit všechna nová pravidla týkající se výživového označování.

Ke stažení na: http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/nutritionlabel/index_en.htm

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO ZDRAVÍ A SPOTŘEBITELE

Prosinec 2012

POKYNY PRO PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY POVĚŘENÉ KONTROLOU SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EU K:

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

a

směrnicí Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin

a

směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy

s ohledem na stanovení přípustných odchylek od nutričních hodnot uvedených na etiketě

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

„Tento dokument není formálně právně závazný a v případě sporu je rozhodující výklad Soudního dvora Evropské unie“

Poznámka

Tento dokument se vyvíjí a bude aktualizován tak, aby zohlednil zkušenosti příslušných orgánů nebo poskytnuté informace

I. ÚVOD

Přípustné odchylky pro účely nutričního označování jsou důležité proto, že vzhledem k přirozeným odchylkám a rozdílům vzniklým při výrobě a během skladování není možné, aby potraviny vždy obsahovaly přesně stejné množství živin, jaké je uvedeno na etiketě. Obsah živin v potravinách by se však od hodnot uvedených na etiketě neměl lišit natolik, že by tyto odchylky mohly uvést spotřebitele v omyl.

Tento dokument byl vypracován na základě vzájemné dohody mezi útvary Komise a zástupci členských států. Pokyny uvedené v tomto dokumentu nelze považovat za oficiální výklad právních předpisů, který je výhradně doménou soudních orgánů, tj. vnitrostátních soudů a Soudního dvora Evropské unie.

Po dosažení dohody o těchto pokynech se členským státům připomíná, že všechny kontroly prováděné za účelem ověření shody s příslušnými požadavky na označování s přihlédnutím k popsáním přípustným odchylkám musí být vykázány ve víceletých vnitrostátních plánech kontrol, které vyžaduje článek 41 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat¹ (dále jen „nařízení (ES) č. 882/2004“). Členské státy musí také každoročně předkládat Komisi zprávu o výsledcích těchto kontrol podle článku 44 nařízení (ES) č. 882/2004. V poslední uvedené souvislosti jsou členské státy vyzývány, aby Komisi poskytl informaci o počtu provedených testů, testovaných kategoriích potravin, výsledcích testů ve srovnání s kontrolovanými hodnotami a o přijatých rozhodnutích, např. o opatřeních přijatých v případě, že se naměřená hodnota nenacházela v rozmezí přípustné odchylky pro uvedenou hodnotu. Na základě získaných zkušeností spolu Komise a členské státy mohou diskutovat a dohodnout se na budoucích změnách těchto pokynů. Se zúčastněnými stranami budou probíhat konzultace odpovídajícím způsobem.

Komise doporučuje, aby se při přizpůsobování úředních kontrol těmto pokynům EU k přípustným odchylkám uplatňoval pragmatický a přiměřený přístup. Proto by bylo možno akceptovat uplatnění určitého období plynulého přechodu, které by mělo skončit nejpozději dne 13. prosince 2014. Hospodářské subjekty by měly být informovány odpovídajícím způsobem. Členské státy, které již před zveřejněním těchto pokynů zavedly vnitrostátní právní předpisy o přípustných odchylkách, mohou rovněž zvážit uplatnění plynulého přechodu u kontrol výrobků označených před daným přechodným obdobím a během něho.

I.1 Oblast působnosti těchto pokynů

Tento dokument (dále jen: „tyto pokyny“) byl vypracován s cílem poskytnout kontrolním orgánům členských států a provozovatelům potravinářských podniků pokyny ohledně přípustných odchylek pro účely nutričního označování. Přípustnými odchylkami se rozumí akceptovatelné rozdíly mezi nutričními hodnotami uvedenými na etiketě a nutričními hodnotami zjištěnými při úředních kontrolách ve vztahu k „údajům o živinách“ nebo k „nutričnímu označování“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č.

1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům², směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin³ a ve vztahu k nutričnímu označování doplňků stravy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy⁴.

Tyto pokyny jsou obecně použitelné rovněž pro nutriční označování potravin podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁵ a nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁶. Pokyny týkající se těchto přípustných odchylek jsou uvedeny v oddílech 3 a 4 tohoto dokumentu.

Kontrolní orgány členských států měří množství živin a dalších látek v potravinách za účelem kontroly dodržování množství živin a dalších látek, jak je uvedeno v podmínkách pro používání výživových tvrzení podle přílohy nařízení (ES) č. 1924/2006 a zdravotních tvrzení schválených prostřednictvím prováděcích opatření k tomuto nařízení. Přípustné odchylky pro tyto kontroly jsou uvedeny v oddíle 5 tohoto dokumentu.

Kontrolní orgány členských států měří množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství živin uváděných v rámci nutričního označení. Přípustné odchylky pro tyto kontroly jsou uvedeny v oddíle 5 tohoto dokumentu.

(1) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

(2) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

(3) Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

(4) Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

(5) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

(6) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

Tyto pokyny se nevztahují na přípustné odchylky od uvedených hodnot množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin, pokud je toto přidávání povinné podle vnitrostátních předpisů, jak je uvedeno v článku 11 nařízení (ES) č. 1925/2006. Tyto pokyny rovněž nezahrnují přípustné odchylky od uvedených hodnot pro potraviny, které upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu⁷.

1.2 Legislativní rámec týkající se kontroly nutričních hodnot uvedených na etiketě

Článek 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁸ (Obecné potravinové právo), stanoví odpovědnost členských států za prosazování potravinového práva a dále sledování a ověřování, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní odpovídající požadavky potravinového práva. Za tímto účelem členské státy používají systém úředních kontrol a vykonávají další činnosti přiměřené okolnostem.

Článek 3 nařízení (ES) č. 882/2004 stanoví, že členské státy zajistí, aby úřední kontroly byly prováděny pravidelně, na základě rizik a s přiměřenou četností, aby bylo dosaženo cílů tohoto nařízení, přičemž vezmou v úvahu:

- zjištěná rizika spojená se zvířaty, krmivy nebo potravinami, krmivářskými nebo potravinářskými podniky, s používáním krmiv či potravin nebo s procesy, materiály, látkami, činnostmi nebo úkony, které mohou mít vliv na bezpečnost krmiv nebo potravin, na zdraví zvířat nebo na dobré životní podmínky zvířat,
- dosavadní chování provozovatelů krmivářských a potravinářských podniků, pokud jde o dodržování právních předpisů týkajících se krmiv či potravin nebo pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat,
- spolehlivost vlastních kontrol, které již byly provedeny, a
- všechny další informace, které by mohly svědčit o nedodržení.

Úřední kontroly musí být uplatňovány se stejnou péčí při vývozu z Unie, při uvádění na trh v Unii a při vstupu ze třetích zemí. Členské státy také přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby produkty, které mají být zaslány do jiného členského státu, byly kontrolovány se stejnou péčí jako produkty, které mají být uvedeny na trh na jejich vlastním území.

Pokud jde o kontrolu nutričních hodnot uvedených na etiketě, zabývají se jí kromě výše uvedených obecných kontrolních ustanovení tři právní předpisy:

- **nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům,**
- **směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin,**
- **směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy.**

Nařízení (EU) č. 1169/2011 se použije od 13. prosince 2014 a zároveň bude zrušena směrnice 90/496/EHS.

Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení těchto jednotlivých právních předpisů, pravidla o nutričním označování v jednom nebo více z těchto tří výše uvedených právních předpisů platí i pro nařízení (ES) č. 1924/2006, nařízení (ES) č. 1925/2006 a pro směrnici 2009/39/ES.

Ze směrnice 90/496/EHS a nařízení (EU) č. 1169/2011 vyplývá, že obsah energie a živin by měl být označen jako „průměrná hodnota“, čímž se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravíně a odráží přirozené výkyvy potravin, výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání aktuálních hodnot. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející v jednotlivých případech z výsledků:

- a) analýzy výrobce dané potraviny;
- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek; nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

(7) Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

(8) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

2. OBECNÉ ZÁSADY

Skutečné množství živiny ve výrobku se může lišit od hodnoty uvedené na etiketě v důsledku takových faktorů, jakými jsou například zdroj hodnot (hodnoty odvozené z literatury a vypočtené podle receptu místo provedení analýzy), přesnost analýzy, rozdílnost surovin, vliv zpracování, stabilita živin, podmínky skladování a doba skladování.

2.1 Přípustné odchylky a problematika bezpečnosti potravin

Při stanovování přípustných odchylek množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin včetně doplňků stravy je nutno zohlednit faktor bezpečnosti potravin. Nadměrný přívod vitaminů a minerálních látek by mohl vést k nepříznivým účinkům, a proto je nezbytné stanovit jejich nejvyšší přípustná množství při přidávání do potravin nebo používání jako složky doplňků stravy. Ustanovení pro stanovení nejvyššího přípustného množství vitaminů a minerálních látek jsou uvedena v nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a ve směrnici 2002/46/ES o doplňcích stravy. Rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty může překročit nejvyšší přípustné množství vitaminů nebo minerálních látek přidávaných do potravin nebo obsažených v doplňcích stravy harmonizované na úrovni EU v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a v souladu s ustanoveními směrnice 2002/46/ES o doplňcích stravy. V takovém případě má toto nejvyšší přípustné množství přednost před rozmezím přípustných odchylek od uvedené hodnoty, a tudíž snižuje horní hranici rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Pokud neexistují harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství v potravinách a doplňcích stravy, mohou členské státy stanovit vnitrostátní pravidla v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie. Měly by však při tom také dodržovat kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES. V případě, že rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty překročí nejvyšší přípustné množství stanovené členskými státy v rámci vnitrostátních pravidel v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, u nichž by členské státy měly dodržovat rovněž kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES, lze zachovat současnou praxi řešení těchto otázek užívanou před schválením těchto pokynů.

Jakmile budou v právních předpisech EU stanovena harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství vitaminů a minerálních látek v potravinách a doplňcích stravy, bude nutno zvážit, zda by neměly být tyto pokyny revidovány.

2.2 Dodržování doby trvanlivosti

Naměřená hodnota by se měla po celou dobu trvanlivosti pohybovat v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

2.3 Uplatňování rozmezí přípustných odchylek uvedených v oddíle 3 a v oddíle 5.2 těchto pokynů

Přípustné odchylky pro účely nutričního označování jsou důležité proto, že vzhledem k přirozeným odchylkám a rozdílům vzniklým při výrobě a během skladování není možné, aby potraviny obsahovaly vždy přesně stejné množství energie a živin, které je uvedeno na etiketě. Množství živin v potravinách by se však od hodnot uvedených na etiketě nemělo lišit natolik, že by tyto odchylky mohly uvést spotřebitele v omyl. Uvedené hodnoty by měly být průměrnými hodnotami vycházejícími v jednotlivých případech z výsledků

- a) analýzy výrobce dané potraviny;
- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek; nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

Bez ohledu na způsob odvození údajů o výživové hodnotě by měli provozovatelé potravinářských podniků jednat v dobré víře tak, aby zajistili vysoký stupeň přesnosti těchto údajů o výživové hodnotě. Uvedené hodnoty by se měly zejména přibližovat průměrným hodnotám ve více šaržích potravin a neměly by být stanoveny na horní ani dolní hranici rozmezí přípustných odchylek. U živin, kde mají spotřebitelé obecně zájem o snížení jejich přívodu (např. tuky, cukry a sůl/sodík), by uvedené hodnoty neměly být stanoveny na dolní hranici rozmezí přípustných odchylek, přičemž měřené či vypočtené průměrné hodnoty by byly vyšší než tato uvedená hodnota. Rovněž u živin, kde mají spotřebitelé obecně zájem na vyšším obsahu, by uvedené hodnoty neměly být stanoveny na horní hranici rozmezí přípustných odchylek, přičemž měřené či vypočtené průměrné hodnoty by byly nižší než tato uvedená hodnota.

2.4 Aspekty, které je nutno vzít v úvahu, když se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty

Pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty, měla by být konkrétně posouzena za účelem rozhodnutí, zda je nutno přijmout určitá opatření. Při těchto úvahách by měly být zohledněny například tyto aspekty:

- a) předmětná živina;
- b) rozsah odchylky;
- c) povaha odchylky (nahodnocení nebo podhodnocení) ve vztahu k předmětné živině;
- d) velké přirozené výkyvy živiny včetně její sezónnosti;
- e) zvláště vysoká rychlost rozkladu živin v některých matricích potravin;
- f) zvláště vysoká analytická variabilita živin v určité matrici potravin;
- g) zvláště nízká homogenita výrobku vedoucí ke zvláště vysokým výkyvům obsahu živin ve výrobku, který není při postupech pro odběr vzorků kompenzován;
- h) soulad většiny vzorků z dané šarže s rozmezím přípustných odchylek, pokud jsou tyto údaje k dispozici;
- i) platnost postupu výrobce při stanovení uvedené hodnoty živin;
- j) celkové fungování vlastní monitorovací činnosti dané společnosti;
- k) předchozí problémy společnosti nebo předchozí sankce, které na ni byly uvaleny.

Tyto aspekty budou mít rovněž vliv na stupeň sankcí v případě, že budou považovány za nezbytné, ať už by se jednalo například o rozšířené pokyny, varování, oznámení o vynucování předpisů nebo pokuty.

Výrobci mohou být vyzváni, aby poskytli odůvodnění vysvětlující nedodržení přípustné odchylky a podrobné informace o konkrétních důvodech, proč k němu došlo.

3. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY ÚDAJŮ O VÝŽIVOVÉ HODNOTĚ POTRAVIN KROMĚ DOPLŇKŮ STRAVY

Na údaje o výživové hodnotě živin, pro které se uvádějí výživová nebo zdravotní tvrzení podle nařízení (ES) č. 1924/2006 se stejně jako u přidávaných vitaminů a minerálních látek podle nařízení (ES) č. 1925/2006 mohou vztahovat jiné přípustné odchylky, které jsou uvedeny v oddíle 5.

Uvedené hodnoty přípustných odchylek zohledňují nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát v úvahu nejistotu měření.

Tabulka 1: Přípustné odchylky pro potraviny kromě doplňků stravy včetně nejistoty měření

	Přípustné odchylky pro potraviny (včetně nejistoty měření)	
Vitaminy	+50 %**	-35 %
Minerální látky	+45 %	-35 %
Sacharidy	<10 g na 100 g:	±2 g
Cukry	10-40 g na 100 g:	±20 %
Bílkoviny	>40 g na 100 g:	±8 g
Vláknina		
Tuky	<10 g na 100 g:	±1,5 g
	10-40 g na 100 g:	±20 %
	>40 g na 100 g:	±8 g
Nasycené mastné kyseliny	<4 g na 100 g:	±0,8 g
Mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	≥4 g na 100 g:	±20 %
Polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)		
Sodík	<0,5 g na 100 g:	±0,15 g
	≥0,5 g na 100 g:	±20 %
Sůl	<1,25 g na 100 g:	±0,375 g
	≥1,25 g na 100 g:	±20 %

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší horní hranice přípustných odchylek

Příklad 1:

- Potravina, v jejíchž výživových údajích je uveden obsah cukrů 8,5 g, avšak není uvedeno žádné výživové tvrzení týkající se cukrů.
- Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 8,45 až 8,54 g cukrů/100 g.
- Dolní hranice přípustné odchylky: nižší hodnota (8,45) minus absolutní hodnota přípustné odchylky pro cukry dle oddílu 3, která činí 2 g; $8,45 - 2 = 6,45$ g/100 g; podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 6,5 g/100 g.
- Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (8,54) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro cukry dle oddílu 3, která činí 2 g; $8,54 + 2 = 10,54$ g/100 g; podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 11 g/100 g.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah cukrů:
 - v rozmezí 6,5 až 11 g/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 3,
 - mezi uvedenou hodnotou (8,5 g) a horním hranicí přípustné odchylky, je třeba zvážit kontrolu shody s oddílem 2.3,
 - mimo rozmezí 6,5 až 11 g/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

4. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY PRO VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY V DOPLŇCÍCH STRAVY

Přípustné odchylky pro vitaminy a minerální látky v doplňcích stravy jsou nastaveny včetně zohlednění všech faktorů ovlivňujících výkvy: uvedené hodnoty přípustných odchylek berou v úvahu nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát v úvahu nejistotu měření.

Tabulka 2: Přípustné odchylky pro doplňky stravy včetně nejistoty měření

	Přípustné odchylky pro doplňky stravy (včetně nejistoty měření)	
Vitaminy	+50 %**	-20 %
Minerální látky	+45 %	-20 %

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší horní hranice přípustných odchylek

Příklad 2:

- Doplněk stravy, v jehož výživových údajích je uvedena kyselina listová v množství 125 µg na jednotku, avšak není uvedeno výživové tvrzení týkající se obsahu kyseliny listové.
- Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 124,5 až 125,4 µg kyseliny listové na jednotku.
- Dolní hranice přípustné odchylky: nižší hodnota (124,5) minus absolutní hodnota přípustné odchylky pro vitaminy dle oddílu 4, která činí 20 % ($20 \% \text{ z } 124,5 = 24,9$); $124,5 - 24,9 = 99,6$ µg na jednotku, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 99,6 µg na jednotku.
- Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (125,4) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro vitaminy dle oddílu 4, která činí 50 % ($50 \% \text{ z } 125,4 = 62,7$); $125,4 + 62,7 = 188,1$ µg na jednotku, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 188 µg na jednotku.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah kyseliny listové:
 - v rozmezí 99,6 až 188 µg na jednotku, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 4,
 - mimo rozmezí 99,6 až 188 µg na jednotku, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5. PŘÍPUSTNÉ ODCHYLKY PRO KONTROLU DODRŽOVÁNÍ MNOŽSTVÍ ŽIVIN A DALŠÍCH LÁTEK V POROVNÁNÍ S MNOŽSTVÍM UVEDENÝM V NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1924/2006 A PRO KONTROLU MNOŽSTVÍ VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK, POKUD JSOU DO POTRAVINY PŘIDÁVÁNY PODLE NAŘÍZENÍ (ES) Č. 1925/2006.

Tento oddíl se týká živin a dalších látek, které jsou předmětem výživového nebo zdravotního tvrzení podle nařízení (ES) č. 1924/2006, a použije se na přidané vitaminy a minerální látky podle nařízení (ES) č. 1925/2006.

Kontrolní orgány členských států měří množství živin a dalších látek v potravinách za účelem kontroly shody výrobků používajících výživová a zdravotní tvrzení s množstvím živin a dalších látek uvedených v podmínkách pro používání těchto tvrzení. Podmínky pro používání výživových tvrzení jsou stanoveny v příloze k nařízení (ES) č. 1924/2006 o výživových a zdravotních tvrzeních a podmínky pro používání zdravotních tvrzení jsou stanoveny v prováděcích opatřeních schvalujících zdravotní tvrzení. Příkladem množství živin uvedených v příloze k nařízení (ES) č. 1924/2006 je množství tuku umožňující používat tvrzení „s nízkým obsahem tuku“, množství vitaminů nebo minerálních látek umožňující používat tvrzení „zdroj“ nebo množství stanovená pro různé látky v podmínkách pro použití zdravotních tvrzení. Všechna schválená výživová a zdravotní tvrzení s podmínkami pro jejich použití se zveřejňují v rejstříku Unie pro výživová a zdravotní tvrzení⁹

Kontrolní orgány členských států rovněž měří množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství vitaminů a minerálních látek uváděných ve výživových údajích.

Bez ohledu na to, zda se použijí ustanovení oddílu 5.1, 5.2, 5.3 nebo 5.4, neměla by tato množství překročit nejvyšší přípustná množství vitaminů a minerálních látek harmonizovaná na úrovni EU v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1925/2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin a směrnice 2002/46/ES o doplňcích stravy. Pokud neexistují harmonizovaná pravidla týkající se nejvyšších přípustných množství v potravinách a doplňcích stravy, mohou členské státy stanovit vnitrostátní pravidla v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie. Měly by však při tom také dodržovat kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES. V případě, že rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty překročí nejvyšší přípustné množství stanovené členskými státy v rámci vnitrostátních pravidel v souladu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie, u nichž by členské státy měly dodržovat rovněž kritéria stanovená v nařízení (ES) č. 1925/2006 a ve směrnici 2002/46/ES, lze zachovat současnou praxi řešení těchto otázek před schválením těchto pokynů.

5.1 Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou stejné jako množství živin nebo dalších látek uvedené v podmínkách pro používání těchto tvrzení, nebo deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou stejné jako minimální přípustná množství vitaminů a minerálních látek, která musí být v potravinách obsažena podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

Aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uváděni v omyl výživovými a zdravotními tvrzeními, zvláště když je výživového a/nebo fyziologického účinku, který je předmětem tvrzení, dosaženo při určitém množství živiny nebo jiné látky, která je předmětem tvrzení, použije se na jedné straně deklarovaného množství živin nebo jiných látek uvedených v podmínkách pro používání tohoto tvrzení přípustná odchylka, která zahrnuje pouze nejistotu měření¹⁰ a na druhé straně deklarovaného množství lze akceptovat přípustnou odchylku, která je větší než nejistota měření. Hladiny živin a jiných látek, kterým odpovídají určitá zdravotní a výživová tvrzení mohou být maximální i minimální. V případě, že je uvedena pouze maximální, ale nikoli minimální hladina, je u odchylek na straně maximálního množství uplatněna pouze nejistota měření, zatímco odchylka na straně minimálního množství může být akceptována v rozmezí přípustných odchylek uvedeném v tabulce 3 níže („přípustná odchylka na straně 1“ pro maximální množství a „přípustná odchylka na straně 2“ pro minimální množství). V případě, že je uvedena pouze minimální, ale nikoli maximální hladina, je u odchylek na straně minimálního množství uplatněna pouze nejistota měření, zatímco pro odchylky na straně maximálního množství může být akceptován horní limit přípustné odchylky uvedený v tabulce 3 níže („přípustná odchylka na straně 1“ pro minimální množství a „přípustná odchylka na straně 2“ pro maximální množství). Pro vitaminy a minerální látky se u odchylek na minimální hladině použije pouze nejistota měření, zatímco pro odchylky na hladině maximálního množství může být akceptována kladná přípustná odchylka uvedená v tabulce 3 („přípustná odchylka na straně 1“). Kontrolní orgány členských států měří rovněž množství vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 za účelem kontroly dodržování množství vitaminů a minerálních látek uváděných ve výživových údajích. Na dolní hranici, kterou se rozumí hodnoty nižší než deklarované hodnoty vitaminů nebo minerálních látek přidávaných do potravin, se uplatní přípustná odchylka zohledňující pouze nejistotu měření, zatímco odchylky od deklarovaných hodnot směrem nahoru mohou být akceptovány, pokud jsou nižší než kladná přípustná odchylka uvedená v tabulce 3 („přípustná odchylka na straně 1“).

(9) <http://ec.europa.eu/nuhclaims/>

(10) Pro každou analyzovanou hodnotu je stanovena nejistota měření.

Tabulka 3: Přípustné odchylky pro potraviny a doplňky stravy pro kontrolu dodržování souladu množství živin a dalších látek s množstvími uvedenými v nařízení (ES) č. 1924/2006 a pro kontrolu množství vitaminů a minerálních látek, pokud jsou do potravin přidávány v souladu s nařízením 1925/2006 /ES

	Přípustné odchylky pro potraviny a doplňky stravy	
	přípustná odchylka na straně 1 y (včetně nejistoty měření na dané straně, + nebo -)	přípustná odchylka na straně 2
Vitaminy	+50 %**	- nejistota měření
Minerální látky	+45 %	- nejistota měření
Sacharidy*	< 10 g na 100 g: +4 g	- nejistota měření
Bílkoviny*	10-40 g na 100 g: +40 %	- nejistota měření
Vláknina*	> 40 g na 100 g: +16 g	- nejistota měření
Cukry*	< 10 g na 100 g: -4 g	+ nejistota měření
	10-40 g na 100 g: -40 %	+ nejistota měření
	> 40 g na 100 g: -16 g	+ nejistota měření
Tuky*	<10 g na 100 g: -3 g	+ nejistota měření
	10-40 g na 100 g: -40 %	+ nejistota měření
	> 40 g na 100 g: -16 g	+ nejistota měření
Nasycené mastné kyseliny*	< 4 g na 100 g: -1,6 g	+ nejistota měření
	≥ 4 g na 100 g: -40 %	+ nejistota měření
Mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)*,	< 4 g na 100 g: +1,6 g	- nejistota měření
Polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)*	≥ 4 g na 100 g: +40 %	- nejistota měření
Sodík	< 0,5 g na 100 g: -0,3 g	+ nejistota měření
	≥ 0,5 g na 100 g: -40 %	+ nejistota měření
Sůl	< 1,25 g na 100 g: -0,75 g	+ nejistota měření
	≥ 1,25 g na 100 g: -40 %	+ nejistota měření

* Neplatí pro dílčí kategorie

** pro vitamin C v kapalinách lze akceptovat vyšší hodnotu kladné přípustné odchylky

Příklad 3:

- Potravina s přidavkem vitaminu C s tvrzením „zdroj vitaminu C“, která neobsahuje přirozeně se vyskytující vitamin C.
- Podmínky pro používání tohoto tvrzení: 15 % denní referenční hodnoty příjmu (80 mg) na 100 g = 12 mg vitaminu C/100 g.
- Výživové údaje výrobku: vitamin C: 12 mg/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 11,5 až 12,4 mg vitaminu C /100g.

Příklad 1) Úřední kontrola zjistí obsah vitaminu C ve výši 9,6 mg/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 1,92$ mg/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20%): $9,6 + 1,92 = 11,52$; tento výrobek se tedy nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1.

Příklad 2) Úřední kontrola zjistí obsah vitaminu C ve výši $9,5 \text{ mg} \pm 1,9 \text{ mg}/100 \text{ g}$ (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20%): tato hodnota je pod dolní hranicí rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Případ 3) Úřední kontrola zjistí obsah vitamínu C ve výši 17 mg/100 g, který se nachází v horní části rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1; horní hranice přípustné odchylky se rovná vyšší hodnotě (zde 12,4 mg) plus absolutní hodnota přípustné odchylky obsahu vitamínu C z tabulky 3, která činí 50 %; ($50 \% \text{ z } 12,4 = 6,2$); $12,4 + 6,2 = 18,6 \text{ mg/100 g}$, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 19 mg/100 g.

Případ 4) Úřední kontrola zjistí obsah vitamínu C ve výši 23 mg/100 g, který se nachází nad horní hranicí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1 (viz případ 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Příklad 4:

- Potravina s tvrzením „se sníženým obsahem tuků“, obsah tuků v podobném výrobku je 40 g.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: alespoň 30% snížení obsahu tuků ve srovnání s podobným výrobkem.
- Výživové údaje výrobku: tuky: 28 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 27,5 až 28,4 g tuků/100 g.

Případ 1) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 29 g/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 0,87 \text{ g/100 g}$ (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 3%); tento výrobek se tedy nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5 vzhledem k tomu, že zjištěná hodnota minus přidružená nejistota měření se nachází v akceptovatelném rozmezí uvedené hodnoty; $29 - 0,87 = 28,13 \text{ g/100 g}$, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky tuků rovnat 28 g/100 g.

Případ 2) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši $30 \pm 0,9 \text{ g/100 g}$ (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 3%); tato hodnota je nad horní hranicí přípustné odchylky vzhledem k tomu, že zjištěná hodnota minus přidružená nejistota měření se nenachází v akceptovatelném rozmezí uvedené hodnoty; $30 - 0,9 = 29,1 \text{ g/100 g}$, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 29 g/100 g, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Případ 3) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 20 g/100 g, který se nachází nad dolní hranicí rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5; dolní hranice přípustné odchylky se rovná nižší hodnotě (zde 27,5 g) minus (podle informací uvedených v tabulce 3) 40 % z 27,5, což se rovná 11 g; $27,5 - 11 = 16,5 \text{ g/100 g}$, po zaokrouhlení 17 g/100 g.

Případ 4) Úřední kontrola zjistí obsah tuků ve výši 16 g/100 g, který se nachází pod dolní hranicí rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5 (viz případ 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.2 Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou vyšší než minimální hladiny, nebo jsou nižší než maximální hladiny stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1 (pro potraviny kromě doplňků stravy) nebo tabulky 2 (pro doplňky stravy), nebude se celkové rozpětí přípustných odchylek překrývat s množstvím živin nebo dalších látek stanovených v podmínkách pro používání těchto tvrzení nebo, deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou vyšší než minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006, o tolik, že pokud se uplatní přípustné odchylky od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1, nebude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s minimálním množstvím vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

V tomto případě se použijí hodnoty přípustných odchylek z tabulky 1 pro potraviny kromě doplňků stravy a hodnoty přípustných odchylek z tabulky 2 pro doplňky stravy.

Příklad 5:

- Potravina s přídavkem vitamínu C bez uvedení jakéhokoli tvrzení (týkajícího se vitamínu C).
- Minimální množství vitamínu C, které musí být obsaženo ve 100 g výrobku: 15 % denní referenční hodnoty přívodu (80 mg) na 100 g = 12 mg vitamínu C/100 g.
- Výživové údaje výrobku: vitamín C: 24 mg/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 23,5 až 24,4 mg vitamínu C /100g.
- Pokud se použijí přípustné odchylky pro vitamín C uvedené v tabulce 1 (–35 % + 50 %), vypočte se výsledná dolní hranice přípustné odchylky takto: nižší hodnota (23,5) minus 35 %; (35 % z 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude dolní hranice přípustné odchylky rovnat 15 mg/100 g; tato hodnota je vyšší než minimální požadované množství ve výrobku (12 mg/100 g), proto se použijí ustanovení objasněná v bodě 5.2 a uplatní se přípustná odchylka uvedená v tabulce 1.
- Horní hranice přípustné odchylky: vyšší hodnota (24,4) plus horní hranice přípustné odchylky pro vitamín C dle tabulky 1 v oddíle 3, která činí 50 % (50 % z 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg/100 g; přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 37 mg/100 g.
- Pokud úřední kontrola zjistí obsah vitamínu C:
 - v rozmezí 15 až 37 mg/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.2,
 - mezi uvedenou hodnotou a dolní hranicí přípustné odchylky, je třeba zvážit kontrolu shody s oddílem 2.3,
 - mimo rozmezí 15 až 37 mg/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.3 Deklarované hodnoty živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jsou vyšší než minimální množství nebo jsou nižší než maximální množství stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky 1 (pro potraviny jiné než doplňky stravy) nebo tabulky 2 (pro doplňky stravy), bude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s množstvím živin nebo dalších látek stanovených v podmínkách pro používání těchto tvrzení, nebo deklarované hodnoty vitaminů a minerálních látek přidávaných do potravin jsou vyšší než minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006, o tolik, že pokud se uplatní přípustná odchylka od těchto deklarovaných hodnot podle tabulky, bude se celkové rozmezí přípustných odchylek překrývat s minimálním množstvím vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006

V tomto případě, pokud se výživové a zdravotní tvrzení týká živin nebo dalších látek, se uplatní rozmezí přípustných odchylek celkového rozsahu uvedené jako „přípustná odchylka na straně 1“ v tabulce 3 pro minimální množství nebo maximální množství živin nebo dalších látek, které jsou předmětem tvrzení, jak je stanoveno v podmínkách pro používání těchto tvrzení.

Pro vitaminy a minerální látky přidávané do potravin podle nařízení (ES) č. 1925/2006 se uplatní rozmezí přípustných odchylek celkového rozsahu uvedené jako „přípustná odchylka na straně 1“ v tabulce 3 na minimální množství vitaminů a minerálních látek, které musí být v potravinách obsaženy podle ustanovení nařízení (ES) č. 1925/2006.

Rozsahy přípustných odchylek popsané v oddíle 5.3 zohledňují nejistotu měření přidruženou k naměřené hodnotě. Proto není při rozhodování o tom, zda je naměřená hodnota v souladu s uvedenou hodnotou, již nutné dále brát nejistotu měření v úvahu.

Příklad 6:

- Pevná potravina uvádějící tvrzení „s nízkým obsahem cukrů“.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: maximální obsah 5 g cukrů na 100 g.
- Výživové údaje výrobku: cukry: 4,1 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 4,05 až 4,14 g cukrů /100 g.
- Pokud se použijí přípustné odchylky pro cukry uvedené v tabulce 1 (± 2 g), vypočte se výsledná horní hranice přípustné odchylky takto: horní hodnota (4,14) plus 2 g = 6,14 g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 bude horní hranice přípustné odchylky 6,1 g/100 g; rozmezí přípustných odchylek uvedené v tabulce 1 by se podle podmínek pro používání tohoto tvrzení překrývalo s nejvyšším přípustným množstvím 5 g cukrů na 100 g. Proto

se použijí ustanovení objasněná v bodě 5.3 a uplatní se celkový rozsah uvedený jako „přípustná odchylka na straně I“ v tabulce 3 (-4 g) na nejvyšší přípustné množství cukrů, jak je stanoveno v podmínkách používání tohoto tvrzení (5 g). Podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 5,0 g a dolní hranice přípustné odchylky se bude rovnat 1,0 g.

- Pokud úřední kontrola zjistí obsah cukrů:
 - v rozmezí 1,0 až 5,0 g/100 g, je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.3,
 - mimo rozmezí 1,0 až 5,0 g/100 g, je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady aspektů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

5.4 Je uvedeno tvrzení o živinách nebo dalších látkách, které uvádí množství vyšší než minimální množství nebo nižší než maximální množství stanovené v podmínkách pro používání těchto tvrzení

Aby se zajistilo, že spotřebitelé nebudou uvedeni v omyl výživovými a zdravotními tvrzeními, použijí se v tomto případě ustanovení 5.1.

Příklad 7:

- Potravina s tvrzením „s vysokým obsahem vlákniny, obsahuje 12 g vlákniny na 100g“, obsahuje pouze 2 g vlákniny na 100 kcal.
- Podmínky pro použití tohoto tvrzení: minimálně 6 g vlákniny/ 100 g.
- Výživové údaje výrobku: vláknina: 12 g/100 g.
- Podle pravidel zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 to odpovídá 11,5 až 12,4 g vlákniny /100g.
- V tomto tvrzení je uvedeno množství vlákniny, které je vyšší než minimální množství stanovené v podmínkách pro používání tohoto tvrzení (6 g/100 g). Proto se použijí ustanovení objasněná v oddíle 5.4, což znamená, že platí ustanovení oddílu 5.1.

Příklad 1) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 9,6 g/100 g, přidružená nejistota měření činí $\pm 1,92$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20%), $9,6 + 1,92 = 11,52$ g, nejistotou měření lze vysvětlit skutečnost, že zjištěná hodnota je nižší než uvedená hodnota; je konstatováno, že se tento výrobek nachází v rozmezí přípustných odchylek podle kritérií stanovených v oddíle 5.1.

Příklad 2) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši $8,1 \pm 1,62$ g/100 g (pro účely této analýzy se předpokládá konkrétní nejistota měření 20%): $8,1 + 1,62 = 9,72$ g; tato hodnota je pod dolní hranicí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1, přičemž je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

Příklad 3) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 14,5 g/100 g, který se nachází v horní části rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1; horní hranice přípustné odchylky se rovná horní hodnotě (zde 12,4 g) plus absolutní hodnota přípustné odchylky pro množství vlákniny podle tabulky 3, která činí 40 %; ($40 \% \text{ z } 12,4 = 4,96$); $12,4 + 4,96 = 17,36$ g/100 g, přičemž podle pokynů pro zaokrouhlování uvedených v oddíle 6 se bude horní hranice přípustné odchylky rovnat 17 g/100 g.

Příklad 4) Úřední kontrola zjistí obsah vlákniny ve výši 18,1 g/100 g, který se nachází nad horní hranicí rozmezí přípustné odchylky podle kritérií stanovených v oddíle 5.1 (viz příklad 3); je třeba zohlednit oddíl 2.4, kde jsou uvedeny příklady faktorů, které je třeba vzít v úvahu, pokud se naměřená hodnota nenachází v rozmezí přípustných odchylek od uvedené hodnoty.

6. POKYNY PRO ZAOKROUHLOVÁNÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ POTRAVIN

Pokyny pro zaokrouhlování patří mezi faktory, které ovlivňují nastavení přípustných odchylek včetně počtu platných číslic nebo desetinných míst tak, aby nebyla implikována úroveň přesnosti, která neodpovídá pravdě. Pokyny pro zaokrouhlování uvedených hodnot by měly být zohledněny při odhadu, zda se hodnota, která byla určena v průběhu analýzy kontrolního orgánu, nachází v mezích přípustných odchylek.

Například uvedená hodnota bílkovin 12 g (není uvedeno žádné tvrzení o bílkovinách) by na základě pokynů pro zaokrouhlování mohla být jakoukoli hodnotou z intervalu od 11,5 g do 12,4 g odvozenou na základě výpočtu nebo analýzy.

- Na horní a dolní hranice hodnot, které by mohly být zaokrouhleny na uvedenou hodnotu, by měly být uplatněny hranice přípustných hodnot, v tomto případě 12,4 g a 11,5 g.
- V tomto případě by přípustná odchylka uvedená v oddíle 3 činila $\pm 20\%$, z čehož vyplývá přípustná hodnota horní hranice vypočtená z hodnoty 12,4 g přičtením 20% , což se rovná celkem 14,88 g, po zaokrouhlení 15 g.
- Pokud je zjištěno, že analyzované množství se rovná 15 g, bude se mít za to, že splňuje limity přípustné odchylky, zatímco 16 g nikoli.

Dalším aspektem pravidel zaokrouhlování jsou množství živin, která lze považovat za zanedbatelná, a proto je lze v souladu s tabulkou 4 uvádět jako „0“ nebo jako „<x g“, přičemž místo „x“ se uvedou hodnoty pro konkrétní živiny. Na etiketě lze uvést rovněž informaci „Obsahuje zanedbatelné množství ...“.

Tabulka 4: Pokyny pro zaokrouhlování údajů o výživové hodnotě v nutričním označování potravin

Živina	Množství	Zaokrouhlování
Energetická hodnota		na nejbližší 1 kJ/kcal (ne na desetinná čísla)
Tuky*, sacharidy*, cukry*, bílkoviny*, vláknina*, polyoly*, škroby*	≥ 10 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 1 g (ne na desetinná čísla)
	< 10 g a $> 0,5$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	není obsaženo zjištěitelné množství nebo je koncentrace $\leq 0,5$ g na 100 g nebo ml	„0 g“ nebo „<0,5 g“ může být uvedeno
nasycené mastné kyseliny*, mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)*, polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)*	≥ 10 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 1 g (ne na desetinná čísla)
	< 10 a $> 0,1$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	není obsaženo zjištěitelné množství nebo je koncentrace $\leq 0,1$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,1 g“
Sodík	≥ 1 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	< 1 g a $> 0,005$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,01 g
	není obsaženo zjištěitelné množství nebo je koncentrace $\leq 0,005$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,005 g“
Sůl	≥ 1 g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,1 g
	< 1 g a $> 0,0125$ g na 100 g nebo ml	na nejbližší 0,01 g
	není obsaženo zjištěitelné množství nebo je koncentrace $\leq 0,0125$ g na 100 g nebo ml	lze uvést „0 g“ nebo „<0,01 g“
Vitaminy a minerální látky	vitamin A, kyselina listová, chlor, vápník, fosfor, hořčík, jod, draslík	3 platné číslice
	Všechny ostatní vitaminy a minerální látky	2 platné číslice

* Neplatí pro dílčí kategorie

POKYNY PRO TOLERANCE: ZJEDNODUŠENÁ SOUHRNNÁ TABULKA

PROSINEC 2012

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Nasycené mastné kyseliny									
Mononenasycené mastné kyseliny* Polynenasycené mastné kyseliny*	<4 g/100 g: ±0,8 g ≥4 g/100 g: ±20 %								
Sodík	<0,5 g/100 g: ±0,15 g ≥0,5 g/100 g: ±20 %								
Sůl	<1,25 g/100 g: ±0,375 g ≥1,25 g/100 g: ±20 %								
Energie									

* Nevztahuje se na dílčí kategorie

** Pro vitamín C v tekutinách by mohly být akceptovány vyšší horní hodnoty přípustných odchylek

NM: nejistota měření

Ke stažení na: http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/nutritionlabel/index_en.htm

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO ZDRAVÍ A SPOTŘEBITELE

Prosinec 2012

INSTRUKCE PRO POSTUP PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ PŘI KONTROLE SHODY S PRÁVNÍMI PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE:

**Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin
a**

**Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací
o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES)
č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise
1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES
a nařízení Komise (ES) č. 608/2004**

**POKUD JDE O ANALYTICKÉ METODY POUŽÍVANÉ PŘI URČOVÁNÍ OBSAHU VLÁKNINY
UDÁVANÉHO NA ETIKETĚ**

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

**„Tento dokument nemá žádný oficiální legální status a v případě sporu nese konečnou odpovědnost
za interpretaci práva Soudní dvůr Evropské unie“**

Poznámka

**Tento dokument není konečnou verzí, neustále se vyvíjí a bude aktualizován na základě praktických
zkušeností příslušných orgánů nebo na základě poskytnutých informací**

I. Úvod

I.1 Rozsah tohoto dokumentu

Tento dokument byl vypracován s cílem poskytnout kontrolním orgánům členských států a provozovatelům potravinářských podniků návod, jak postupovat při stanovení obsahu vlákniny udávaného na etiketě v souvislosti s výživovými údaji nebo výživovým označením.

I.2 Definice vlákniny

Výraz „vláknina“ byl definován ve směrnici Komise 2008/100/ES¹ ze dne 28. října 2008, kterou se mění směrnice Rady 90/496/EHS² o nutričním označování potravin, pokud jde o doporučené denní dávky, převodní faktory pro energetickou hodnotu a definice, takto:

- „Vlákninou se rozumí uhlovodíkové polymery se třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevu lidského organismu a náleží do těchto kategorií:
- jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě;
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravních surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
 - jedlé uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky.“

Tato definice byla zahrnuta do Přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011³ o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Nařízení 1169/2011 bude platit od 13. prosince 2014 a současně bude zrušena směrnice 90/496/EHS.

Směrnice Komise 2008/100/ES kromě toho uvádí v níže uvedených bodech odůvodnění dodatečné informace týkající se vlákniny:

„(5) Vláknina je tradičně konzumována ve formě rostlinného materiálu a má jeden nebo více prospěšných fyziologických účinků: například zkracuje dobu průchodu střeva, zvyšuje objem stolice, je kvasitelná mikroflórou tlustého střeva, snižuje celkový krevní cholesterol, snižuje krevní hladiny LDL cholesterolu, snižuje postprandiální krevní glukózu nebo snižuje hladiny krevního inzulínu. Nejnovější vědecké důkazy dokládají, že podobných prospěšných fyziologických účinků lze dosáhnout prostřednictvím dalších uhlovodíkových polymerů, které nejsou stravitelné a v přijímané potravě se přirozeně nevyskytují. Z tohoto důvodu je vhodné, aby definice vlákniny zahrnovala uhlovodíkové polymery s jedním nebo více prospěšnými fyziologickými účinky.

(6) Uhlovodíkové polymery rostlinného původu, které vyhovují definici vlákniny, mohou být v rostlinách úzce svázány s ligninem nebo dalšími složkami, které nejsou na bázi uhlovodíků, například fenolovými sloučeninami, vosky, saponiny, fytázami, kutinem, fytosteroly. Tyto látky, jsou-li úzce svázány s uhlovodíkovými polymery rostlinného původu a extrahovány při analýze vlákniny s těmito uhlovodíkovými polymery, lze považovat za vlákninu. Jsou-li však tyto látky od uhlovodíkových polymerů odděleny a přidány do potravy, za vlákninu by být považovány neměly.“

2. Metody analýzy vlákniny

Definice vlákniny udává chemickou definici materiálů, které lze považovat za vlákninu (uhlovodíkové polymery se třemi nebo více monomerními jednotkami), a fyziologická kritéria vyjadřující, že tyto látky nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevu lidského organismu. Tuto definici splňuje celá řada látek. Takové jedlé látky, které se přirozeně vyskytují v přijímané potravě, jsou považovány za vlákninu. Jedlé látky splňující chemická a fyziologická kritéria uvedená v definici, které byly získány z potravních surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky nebo které byly vyrobeny synteticky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky, jsou rovněž považovány za vlákninu.

Ve vědecké literatuře byla popsána celá řada vyhovujících analytických metod, které lze použít při určování vlákniny v potravinách. Obsah zjištěný pomocí analýzy by sloužil jako základ pro výživové označení vlákniny. Přijatá definice vlákniny zahrnuje velkou a heterogenní skupinu látek, pro kterou v současné době není k dispozici jediná metoda analýzy. Z tohoto důvodu byla stanovena celá řada metod, jak zjistit obsah vlákniny v potravinách.

(1) Úř. věstník L 285, 29. 10. 2008, s. 9-12

(2) Úř. věstník L 276, 6. 10. 1990, s. 40-44

(3) Úř. věstník L 304, 22. 11. 2011, s. 18-63

Komise pro Codex Alimentarius na svém 34. zasedání v roce 2011 přijala seznam metod používaných k analýze vlákniny⁴. Tento seznam představuje platformu pro metody zahrnuté v těchto instrukcích.

Tabulka 1 sumarizuje metody používané k analýze vlákniny. Oddíl 1 tabulky zahrnuje dvě obecné metody, jejichž prostřednictvím se měří jak frakce s vyšší molekulární hmotností (monomerní jednotky > 9), tak i frakce s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9) vlákniny, čímž se více přibližují definici vlákniny než obecné metody uvedené v oddíle 2 tabulky, které nezahrnují frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9) vlákniny. To znamená, že pokud jsou použity analytické metody uvedené v oddíle 2 tabulky, je-li naměřená hodnota nižší než udávaná hodnota, a jsou-li vzaty v úvahu odchylky vzniklé při analýze a tolerance obsahu vlákniny, mělo by se počítat s tím, že dojde k podhodnocení množství v důsledku použití metody, která nepokrývá monomerní jednotky nacházející se mezi hodnotami 3 a 9 nebo rozpustnou vlákninu s vyšší molekulární hmotností, která se nesráží alkoholem.

Oddíl 3 tabulky uvádí metody používané pro analýzu individuálních specifických komponent. Jsou-li obecné metody zkombinovány s metodami, které měří individuální specifické komponenty, mohou být určité složky vlákniny změřeny pomocí více než jedné metody. Při kombinování výsledků analýzy může být toto dvojí zkoumání korelováno (pokud je to možné).

V oddíle 4 jsou přehledně uvedeny další metody, které neprošly mezilaboratorními porovnávacími zkouškami podle mezinárodních pokynů AOAC (*Association of Official Analytical Chemists*).

Členské státy odpovídají za dodržování definice vlákniny jako celku a zejména, pokud jde o složky přirozeně se nevyskytujících v přijímané potravě.

Tabulka 1: Metody analýzy vlákniny

Oddíl 1: Obecné metody, které měří jak frakci s vyšší molekulární hmotností (monomerní jednotky > 9), tak i frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9)				
Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ⁵
Všechny potraviny ⁶	Metoda použitelná pro určení obsahu vlákniny s vyšší i nižší molekulární hmotností. Metodu lze použít u potravin, v nichž se nevyskytují rezistentní škroby.	AOAC 2001.03 AACC Intl 32-41.01 (2002)	enzymaticko-gravimetrická metoda a kapalinová chromatografie	Typ I
Všechny potraviny ⁷	Metoda použitelná pro určení obsahu vlákniny s vyšší i nižší molekulární hmotností. Metodu lze použít u potravin, které mohou nebo nemusí obsahovat rezistentní škroby.	AOAC 2009.01 AACC Intl 32-45.01 (2009)	enzymaticko-gravimetrická metoda vysokotlaká kapalinová chromatografie	Typ I

(4) REPII/CAC, ustanovení týkající se schválení analytických metod ve Standardech Kodexu, jak je uvádí REPII/MAS: Zpráva o 32. zasedání Kodexového výboru pro metody analýzy a vzorkování, Příloha III C, Kodexový výbor pro výživu a potraviny pro zvláštní výživové účely, metoda analýzy potravní vlákniny

(5) Typ metody uvedené v dokumentu: Codex Alimentarius Commission: Procedural Manual, 20. vydání, s. 63. ftp://ftp.fao.org/codex/Publications/Proc-Manuals/Manual_20e.pdf

(6) Uživatelé by měli zkonzultovat popis každé metody pro potravinové matrice, které byly zkoumány v rámci mezilaboratorní porovnávací studie v dokumentu *Official Methods of Analysis of AOAC International*

(7) Kvantitativní ztráty inulinu, rezistentního škrobu, polydextrózy a rezistentních maltodextrinů - viz specifické metody.

Oddíl 2: Obecné metody, které neměří frakci s nižší molekulární hmotností (monomerní jednotky ≤ 9)				
Všechny potraviny ⁶	Metoda použitelná pro určení vlákniny - nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností ⁷	AOAC 985.29 AACC Intl 32-05.01 (1991, 1999)	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁶	Metoda použitelná pro určení vlákniny - nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností a zároveň zahrnuje určení rozpustné a nerozpustné vlákniny ⁷	AOAC 991.43 AACC Intl 32-07.01 (1999, 1991) NMKL 129, 2003	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁶	Metoda použitelná pro určení vlákniny - nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností v potravinách a v potravinářských produktech obsahujících více než 10% vlákniny a méně než 2% škrobu (například ovoce) ⁷	AOAC 993.21	gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁶	Metoda použitelná pro určení vlákniny - nezahrnuje frakci s nižší molekulární hmotností ⁷ . Stanoví složení reziduí cukru u vláknitých polysacharidů, a rovněž obsah Klasonova ligninu ⁷	AOAC 994.13 AACC Intl 32-25.01 (1999, 1994) NMKL 162, 1998	enzymatická plynová chromatografie kolorimetrie, gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁶	Nerozpustná vlákna v potravinách a potravinářských produktech ⁷	AOAC 991.42 (specifická pro nerozpustnou vlákninu) AACC Intl 32-20.01 (1999, 1982) NMKL	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I
Všechny potraviny ⁶	Rozpustná vlákna v potravinách a potravinářských produktech ⁷	AOAC 993.19 (specifická pro rozpustnou vlákninu)	enzymaticko-gravimetrická metoda	Typ I

**Oddíl 3: Metody, které měří individuální specifické komponenty
(monomerní jednotky: je pokryt celý rozsah pro každý typ komponent)**

Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ ⁵
Všechny potraviny ⁶	1,3 (1,4) Beta-d glukany	AOAC 995.16 AACC Intl 32-23.01 (1999, 1995)	enzymatická metoda	Typ II
Všechny potraviny ⁶	Fruktany (oligofruktózy, inulin, hydrolyzovaný inulin, polyfruktózy, fruktooligosacharidy) (platí pro přidané fruktany)	AOAC 997.08 AACC Intl 32-31.01 (2001)	enzymatická metoda & metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁶	Fruktany (oligofruktózy, inulin, hydrolyzovaný inulin, polyfruktózy, fruktooligosacharidy) (neplatí pro vysoce depolymerizované fruktany)	AOAC 999.03 AACC Intl 32-32.01 (2001)	enzymatická metoda & kolorimetrie	Typ III
Všechny potraviny ⁶	Polydextróza	AOAC 2000.11 AACC Intl 32-28.01 (2001)	metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁶	Trans-galaktooligosacharidy	AOAC 2001.02 AACC Intl 32-33.01 (2001)	metoda HPAEC-PAD	Typ II
Všechny potraviny ⁶	Rezistentní škrob (doporučeno pro RS3)	AOAC 2002.02 AACC Intl 32-40.01 (2002)	enzymatická metoda	Typ II

Oddíl 4: Další metody, které neprošly mezilaboratorními porovnávacími zkouškami

Standard	Ustanovení	Metoda	Princip	Typ ⁵
Buněčná stěna kvasinek	Nerostupné glukany a mannany buněčné stěny kvasinek (pouze pro buněčnou stěnu kvasinek)	Eurasyp (European Association for speciality yeast product) – LM Bonanno. Biospringer – 2004 – online verze: http://www.eurasyp.org/public.technique.home.screen	chemická metoda & metoda HPAEC-PAD	Typ IV
Všechny potraviny	Fruktooligosacharidy (monomerní jednotky <5)	Ouarné et al. 1999 in Complex Carbohydrates in Foods, Edited by S. Sungsoo, L. Prosky & M. Dreher, Marcel Dekker Inc, New York	metoda HPAEC-PAD	Typ IV
Všechny potraviny	NSP (neškrobové polysacharidy) ⁸	Englyst H. N., Quigley M. E., Hudson G. (1994) Determination of dietary Fibre as non-starch polysaccharides with gas-liquid chromatographic high performance liquid chromatographic or spectrophotometric measurement of constituent sugars – Analyst 119, 1497-1507	kapalinová a plynová chromatografie	Typ IV

(8) Kvantitativní ztráta rezistentního škrobu – viz specifické metody.

Seznam zkratek:

AACC Intl.	American Association of Cereal Chemists International (http://www.aaccnet.org/about)
AOAC	Association of Analytical Communities (http://www.aoac.org/)
HPAEC-PAD	Aniontová chromatografie s pulzní amperometrickou detekcí (<i>High Performance Anion Exchange Chromatography with Pulsed Amperometric Detection</i>)
RS3	Rezistentní škrob, který vzniká při vaření nebo chlazení potravin obsahujících škrob.

Ke stažení na: http://eur-lex.europa.eu/RECH_naturel.do

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1337/2013

ze dne 13. prosince 2013,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011, pokud jde o uvádění země původu nebo místa provenience u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, koziho a drůbežního masa

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 8 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 1169/2011 se stanoví povinnost uvádět zemi původu nebo místo provenience na etiketě masa kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI zmíněného nařízení, tj. u čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového, skopového, koziho a drůbežního masa.
- (2) Je třeba dosáhnout rovnováhy mezi potřebou informovat spotřebitele a dodatečnými náklady pro provozovatele a vnitrostátní orgány, které mají v konečném důsledku dopad na konečnou cenu produktu. Posouzení dopadů a studie, kterou Komise zadala, prozkoumaly několik možností, jak uvádět zemi původu nebo místo provenience s ohledem na nejdůležitější fáze života zvířat. Výsledky ukazují, že spotřebitelé požadují především informace ohledně místa, kde bylo zvíře chováno. Poskytování povinných informací o místě narození zvířete by naopak vyžadovalo zřízení nových systémů zpětného vysledování i na úrovni zemědělských podniků s příslušnými náklady z toho plynoucími, zatímco označení místa porážky lze provést za dostupnou cenu a poskytuje cenné informace pro spotřebitele. Pokud jde o zeměpisné značení, existují důkazy, že uvedení členského státu nebo třetí země by pro spotřebitele představovalo nejdůležitější informaci.
- (3) V rámci nařízení (EU) č. 1169/2011 je koncept „země původu“ potravin stanoven v souladu s články 23 až 26 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽²⁾. Pro živočišné produkty se tento koncept týká země, ve které je produkt zcela vyroben nebo získán, čímž se při použití pro maso rozumí země, v níž se zvíře narodilo, bylo chováno a poraženo. Pokud se na výrobě potravin podílelo několik zemí, týká se tento koncept země, v níž u těchto produktů došlo k jejich poslednímu podstatnému a hospodářsky zdůvodněnému zpracování nebo opracování. Použití tohoto konceptu na případy, při kterých pochází maso ze zvířat narozených, chovaných a poražených v různých zemích, by však nevedlo k dostatečnému informování spotřebitelů o původu tohoto masa. Ve všech těchto případech je proto nezbytné zajistit na etiketě uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře chováno po dobu, která představuje podstatnou část obvyklého cyklu chovu pro každý druh, jakož i uvedení členského státu nebo třetí země, kde bylo zvíře poraženo. Pojem „původ“ by měl být vyhrazen pro maso získané ze zvířat narozených, chovaných a poražených, a proto zcela získaných v jednom členském státě nebo třetí zemi.
- (4) V případech, kdy je zvíře chováno v několika členských státech či třetích zemích a dobu chovu nelze dodržet, by mělo být zajištěno odpovídající uvedení místa chovu, aby se mohlo lépe vyhovět potřebám spotřebitelů a zabránilo se zbytečné komplikovanosti etikety.

(1) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

(2) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

- (5) Kromě toho by měla být stanovena pravidla pro balení obsahující kusy masa ze stejných nebo různých druhů získaného ze zvířat chovaných a poražených v různých členských státech nebo třetích zemích.
- (6) Tento systém označování vyžaduje pravidla pro zpětné vysledování ve všech fázích produkce a distribuce masa, od porážky až po balení, aby byla zaručena souvislost mezi označeným masem a zvířetem nebo skupinou zvířat, ze kterých bylo maso získáno.
- (7) Je třeba stanovit zvláštní pravidla pro maso dovážené ze třetích zemí, kdy informace požadované pro označení nejsou k dispozici.
- (8) Co se týče mletého masa a ořezů, mělo by být provozovatelům vzhledem k povaze příslušných výrobních procesů umožněno využívat zjednodušený systém označení.
- (9) S ohledem na obchodní význam informací, které mají být podle tohoto nařízení poskytovány, by provozovatelé potravinářských podniků měli mít možnost doplnit k povinnému označení na etiketě další prvky odkazující na provenienci masa.
- (10) Jelikož jsou příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 1169/2011 použitelná ode dne 13. prosince 2014 a článek 47 uvedeného nařízení stanoví použití prováděcích pravidel podle uvedeného nařízení od 1. dubna každého kalendářního roku, mělo by se toto nařízení začít používat od 1. dubna 2015.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla pro uvádění země původu nebo místa proveniencce na etiketě čerstvého, chlazeného a zmrazeného vepřového masa, skopového nebo kozího masa a masa z drůbeže příslušných kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice „provozovatele potravinářského podniku“ v čl. 3 bodě 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽³⁾, definice „provozu“ v čl. 2 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ⁽⁴⁾ a definice „mletého masa“, „jatek“ a „bourárny/porcovny“ stanovené v bodech 1.13, 1.16 a 1.17 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ⁽⁵⁾.
2. Použijí se rovněž tyto definice:
 - a) „ořezy“ se rozumí malé kousky masa kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011, uznané za vhodné k lidské spotřebě a získané výhradně z ořezávání při vykostňování jatečně upravených těl nebo bourání/porcování masa;
 - b) „šarží“ se rozumí maso kódů kombinované nomenklatury uvedených na seznamu v příloze XI nařízení (EU) č. 1169/2011, získané z jednoho živočišného druhu, též s kostí, též bourané/porcované nebo mleté, které bylo bouráno/porcováno, mleto nebo baleno za téměř stejných podmínek.

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

(5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55).

Článek 3

Zpětné vysledování

1. Provozovatelé potravinářských podniků mají k dispozici a používají ve všech fázích produkce a distribuce masa uvedeného v článku 1 systém identifikace a registrace.
2. Uvedený systém se používá tak, aby byla zaručena:
 - a) souvislost mezi masem a zvířetem nebo skupinou zvířat, ze kterých bylo maso získáno, přičemž během porážky za tuto souvislost odpovídají jatka, a
 - b) předávání informací týkajících se označení uvedených v člancích 5, 6 nebo 7 spolu s masem, provozovatelům v následujících fázích produkce a distribuce.

Každý provozovatel potravinářského podniku je odpovědný za provádění systému identifikace a registrace stanoveného v prvním pododstavci, a to ve fázi výroby a distribuce, ve které působí.

Provozovatel potravinářského podniku, který balí nebo značí maso v souladu s články 5, 6 nebo 7, zajistí vzájemnou souvislost mezi kódem šarže identifikujícím maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování a příslušnou šarží nebo šaržemi masa, z nichž se balení nebo označená šarže skládá. Všechna balení se stejným kódem šarže musí odpovídat stejným označením v souladu s články 5, 6 nebo 7.

3. Systém uvedený v odstavci 1 obsahuje zejména záznamy o dovozech zvířat, jatečně upravených těl nebo kusů těl do provozu provozovatele potravinářského podniku a odvozech z něj a zajišťuje vzájemnou souvislost mezi o dovozy a odvozy (*komentář: slova „dovozech“, „odvozech“, „dovozy a odvozy“ jsou nepřesným překladem z anglického jazyka a budou v české verzi nařízení opravena slovy „dodání“, „odeslání“ a „dodáním a odesláním“.* Je proto vhodné řídit se významem anglického znění).

Článek 4

Skupina zvířat

1. Velikost skupiny zvířat uvedené v článku 3 je dána:
 - a) počtem jatečně upravených těl bouraných/porcovaných společně a tvořících jednu šarži příslušné bourárny/porcovny v případě bourání/porcování jatečně upravených těl;
 - b) počtem jatečně upravených těl, jejichž maso tvoří jednu šarži příslušné bourárny/porcovny nebo zařízení na mletí masa v případě dalšího bourání/porcování nebo mletí.
2. Velikost šarže nesmí být větší než denní produkce jednoho provozu.
3. Kromě případu, kdy se použije článek 7, provoz, v nichž se maso bourá/porcuje nebo mele, zajistí při vytváření šarží, že všechna jatečně upravená těla v šarži odpovídají zvířatům, na jejichž maso se vztahuje totožné označení v souladu s čl. 5 odst. 1 nebo čl. 5 odst. 2.

Článek 5

Označování masa

1. Etiketa masa uvedeného v článku 1 a určeného pro dodání konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování obsahuje tyto údaje:
 - a) členský stát nebo třetí země, kde probíhal chov, s označením „Chov v: (název členského státu nebo třetí země)“ v souladu s těmito kritérii:
 - i) pro prasata:
 - pokud je poražené zvíře starší 6 měsíců, členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň čtyřměsíční doba chovu,
 - pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců a jeho živá hmotnost je nejméně 80 kilogramů, členský stát nebo třetí země, kde probíhala doba chovu poté, co zvíře dosáhlo hmotnosti 30 kilogramů,
 - pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců a jeho živá hmotnost je nižší než 80 kilogramů, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu;
 - ii) pro ovce a kozy: členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň šestiměsíční doba chovu, nebo pokud je poražené zvíře mladší 6 měsíců, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu,
 - iii) pro drůbež: členský stát nebo třetí země, kde probíhala poslední, alespoň jednoměsíční doba chovu, nebo pokud je poražené zvíře mladší než jeden měsíc, členský stát nebo třetí země, kde probíhala celá doba chovu poté, co bylo zvíře umístěno na výkrm;

- b) členský stát nebo třetí země, kde došlo k porážce, s označením „Porážka v: (název členského státu nebo třetí země)“ a
- c) kód šarže identifikující maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování.

Pokud doby chovu uvedené v písmenu a) není dosaženo v žádném z členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo, údaj uvedený v písmenu a) se nahradí údajem „Chov v: několik členských států EU“ nebo v případě, že maso nebo zvířata byla dovezena do Unie, údajem „Chov v: několik zemí mimo EU“ nebo „Chov v: několik zemí EU a mimo EU“.

Pokud však doby chovu uvedené v písmenu a) není dosaženo v žádném z členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo, údaj uvedený v písmenu a) lze nahradit údajem „Chov v: (seznam členských států nebo třetích zemí, kde se zvíře chovalo)“, jestliže provozovatel potravinářského podniku doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že zvíře bylo v těchto členských státech či třetích zemích chováno.

2. Údaje uvedené v písmenech a) a b) odstavce 1 lze nahradit údajem „Původ: (název členského státu nebo třetí země)“, jestliže provozovatel potravinářského podniku doloží ke spokojenosti příslušného orgánu, že maso uvedené v článku 1 bylo získáno ze zvířat narozených, chovaných a poražených v jednom členském státě nebo třetí zemi.
3. Pokud několik kusů masa ze stejných nebo různých druhů odpovídá různým údajům na etiketě v souladu s odstavci 1 a 2 a je předkládáno ve stejném balení pro spotřebitele nebo zařízení společného stravování, musí být na etiketě uveden:
 - a) seznam příslušných členských států nebo třetích zemí v souladu s odstavci 1 nebo 2, a to pro každý druh;
 - b) kód šarže identifikující maso dodané spotřebiteli nebo zařízení společného stravování.

Článek 6

Odchylka pro maso ze třetích zemí

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) musí etiketa masa uvedeného v článku 1, které bylo dovezeno pro uvedení na trh Unie a pro které nejsou informace stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) k dispozici, obsahovat údaj „Chov v: mimo EU“ a „Porážka v: (název třetí země, kde bylo zvíře poraženo)“.

Článek 7

Odchylky pro mleté maso a ořezy

Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), čl. 5 odst. 2 a článku 6, pokud jde o mleté maso a ořezy, lze použít tyto údaje:

- a) „Původ: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat narozených, chovaných a poražených v různých členských státech;
- b) „Chov a porážka v: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat chovaných a poražených v různých členských státech;
- c) „Chov a porážka v: mimo EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa dovezeného do Unie;
- d) „Chov v: mimo EU“ a „Porážka v: EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny výlučně z masa získaného ze zvířat dovezených do Unie jako zvířata na porážku a poražených v jednom nebo několika členských státech;
- e) „Chov a porážka v: EU a mimo EU“, pokud jsou mleté maso nebo ořezy vyrobeny z:
 - i) masa získaného ze zvířat chovaných a poražených v jednom nebo několika členských státech a z masa dovezeného do Unie nebo
 - ii) masa získaného ze zvířat dovezených do Unie a poražených v jednom nebo několika členských státech.

Článek 8

Doplňkové dobrovolné informace na etiketě

Provozovatelé potravinářských podniků mohou údaje uvedené v člácích 5, 6 nebo 7 doplnit o doplňkové informace týkající se provenience masa.

Doplňkové informace uvedené v prvním pododstavci nesmí být v rozporu s údaji uvedenými v člácích 5, 6 nebo 7 a musí být v souladu s pravidly kapitoly V nařízení (EU) č. 1169/2011.

*Článek 9***Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. dubna 2015. Nepoužije se pro maso, které bylo na trh Unie uvedeno v souladu s právními předpisy před 1. dubnem 2015, a to až do spotřebování zásob.

Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. prosince 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Vydalo Ministerstvo zemědělství
Těšnov 65/17, 110 00 Praha I – Nové Město
internet: www.eagri.cz
email: info@mze.cz
ISBN 978-80-7434-141-0